

EM LÀ KẺ ĐÀO MỎ

Tác giả: [I_love_Lotus](#)

Nguồn: www.vietlangdu.com

Down truyện: lephngoc

Check chính tả: tuonganh2003

Làm ebook: tuonganh2003

Hoàn thành: 20/08/2009

www.thuvien-ebook.com

Mục lục:

[Chương 2](#)

[Chương 4](#)

[Chương 5](#)

[Chương 11](#)

[Chương 14](#)

[Chương 17](#)

[Chương 18](#)

[Chương 19](#)

[Chương kết](#)

Lời dẫn:

Truyện "Em là kẻ đào mỏ" phần cuối có vài chi tiết được phát triển thêm từ truyện Tiếng Sét Xanh ...

..... Mở màn nha, chuẩn bị 1, 2, 3

Giới thiệu:

Chàng: một trùm tư bản tỉ phú gốc Ý lai Việt, sống ở New York. Manly, quyết đoán, độc tài có khi đến nguy hiểm. Là 1 tay chơi sát gái có tiếng. Chàng biết giá trị và sức mạnh của đồng tiền...

Nàng: một cô gái Việt Nam quyến rũ và quý phái. Và là 1 người mẫu nghiệp dư. Ở nàng, toát

ra sự mê hoặc không sao cưỡng lại nổi...

Chàng cho nàng là kẻ đào vàng chuyên nghiệp và cùng với 1 lý do riêng....chàng đã tìm mọi cách tiếp cận nàng. Nàng cố thoát khỏi sự quyến rũ chết người mà chàng mang lại. Nhưng làm sao có thể thoát khỏi, vì một khi chàng muốn là phải được.

Chương 1

New York,

Trong căn phòng của CEO và President của tập đoàn nhà Devotal, Vincente Senior Devotal nhếch môi cười khi nhìn thấy chỉ số stock của Devotal không ngừng tăng. Anh cảm thấy hài lòng với những gì đang có: 38 tuổi, cao lớn, làn da màu ô-liu, mắt sâu xanh thẫm và mái tóc bông bênh đen bóng. Anh là biểu tượng mới của sự thành công. Một tỉ phú. Một kẻ cao ngạo và là một tay chơi sành điệu theo như những gì báo chí nói về anh Vincente khẽ lướt nhìn trang bìa của những tờ báo sáng nay, tất cả đều chụp hình anh và cô người mẫu Nga xinh đẹp trong buổi tiệc tối hôm qua

- Bọn paparazi đưa tin nhanh hơn tôi nghĩ đấy. - Khuôn mặt anh không chút phản ứng gì như đã quá quen với điều này rồi vậy. Bọn họ đưa tin về cuộc sống riêng tư của anh cũng nhiều như những phi vụ thành công của anh vậy.

- Vín, tối nay anh có 1 buổi tiệc kỉ niệm 10 năm của nhà Starvos. Anh sẽ đi một mình hay là.....anh cần 1 cô gái bên cạnh - David, trợ lý riêng đặc lực của anh dè dặt lên tiếng hỏi.

Khẽ ngả lưng ra ghế,.... trong những buổi tiệc thế này khách đến dự thường là đi đôi Và bao giờ Vín cũng dễ dàng kiếm cho mình 1 bóng hồng. Anh có thể chọn một trong những cô bạn gái hiện nay. Hay nếu như những trùm tư bản như anh nhằm chán và muốn kiếm tìm sự mới lạ, công ty môi giới sẽ tìm giúp anh 1 cô gái đáp ứng bất kỳ yêu cầu nào của anh. Đang còn suy nghĩ thì....

Reng.....reng.....

- Thưa ông, ông có cuộc gọi từ cô Emily nhà Starvos. - Tiếng cô thư ký vang lên trong điện thoại

- Nói máy cho tôi. Thanks

- Hi Emily

- Chào chú Vincente, Tối nay, công ty ba cháu có tiệc và cháu chắc là chú đã nhận được thiệp mời Tối nay chú có available để cháu là partner của chú được không

Vincente khẽ mỉm cười khi nghe tiếng của cô con gái út nhà Starvos. Cô bé mới 18 tuổi và đang là người mẫu trẻ triển vọng của New York.

- Chú được vinh hạnh này sao? Okie. Chú cũng đang kiếm người đây. May quá, cháu cứu chú rồi.

- Chú mà kiếm người thì thế giới này đảo lộn tất cả đấy. Các cô xếp hàng nhiều quá, chú khó xử hả? ok coi như cháu cứu chú đó.

- Okie. hẹn gặp cháu lúc 8 giờ.

Mỗi lần nói chuyện với cô bé là Vin cảm thấy rất vui vẻ. Cô bé thông minh, xinh đẹp và là bảo bối của nhà Starvos. Nhà Devotal của anh có mối quan hệ khăng khít với nhà Starvos từ nhiều năm nay. Đặc biệt là mối tâm giao bạn hữu tri kỷ giữa anh và ông Ethan Starvos - ba của Emily.

8 giờ tối, nhà Starvos chật kín các khách mời là những nhà đầu tư, trùm tư bản và tỉ phú đến chúc tụng. Và Vincente là nhân vật được quan tâm nhất sau chủ nhà. Các ông trùm thì mong muốn có cơ hội hợp tác làm ăn với anh. Các quý cô thì không từ bỏ dịp này để liếc mắt đưa tình với anh. Vincente chỉ thản nhiên vì anh đã quá quen thuộc với cảnh tượng thế này.

- Ba cháu hôm nay có vẻ rất vui. Nhưng sao chú thấy Emily hình như không được vui?

- Thật ra , cháu có chuyện muốn nói với chú. Chú hãy giúp cháu.

Rồi không để anh đồng ý hay không? Mắt Emily dán chặt vào người partner của ba cô bé mà nói với một âm sắc uất nghẹn:

- Chú có thấy người đàn bà đang nhảy với ba của cháu không? Ba tháng nay, ba cháu đã bị con đàn bà đó bám chặt không tha. Kể từ khi mẹ cháu qua đời, ba cháu đã không còn quan hệ với ai, thế mà.....Thế mà....

Emily như đang bị kích động mạnh nên cô bé phải uống vài ngụm nước để dần cơn giận dữ:

- Ba cháu tuần nào weekend cũng bay đến với cô ta. Cô ta đã cướp lấy ba của cháu. Cháu ghét người đàn bà đó, cô ta là một kẻ đào mỏ.

Đưa mắt nhìn về phía cuối phòng, Vincente thấy một cô gái trẻ đang cười nói vui vẻ với Ethan Starvos. Cô ta đang ghé đôi môi nhỏ thì thào gì đó vào tai ông và ông cười vang thành tiếng. Emily nắm chặt ly rượu vang trong tay như đang muốn bóp nát nó theo tiếng cười đó. Thật ra, không phải anh bị mù. Ngay từ đầu, bước vào đây, đôi mắt của anh đã bắt gặp ngay hình bóng đó. Một cô gái trẻ hay có thể gọi là thiếu nữ. Cô ta có lẽ chỉ hơn Emily chừng 2 tuổi là cùng. Vóc dáng thanh mảnh nhưng lại căng đầy nhựa sống với những đường cong đầy đặn đúng nơi nó cần cong. Chiếc đầm nàng mặc, ôm lấy vòng eo mảnh nhỏ mà anh biết là rất mềm mại. Mắt anh như đang nhú lại thêm chút nữa như đang đánh giá thẩm định quan sát con mồi. Cô ta thật đẹp! Vincente ghét bản thân mình khi phải thừa nhận điều đó. Quá đẹp là đáng khác. Một vẻ đẹp quyến rũ thanh tao nhưng lại gợi tình khiến người nhìn thấy phải hừng hực một suy nghĩ đam mê. Không thể tự chủ, Vincente vội đưa mắt nhìn xuống phía dưới , ẩn sau lớp vải satin kia , anh biết chắc là 1 đôi chân dài làm điên đảo lòng người. Vin cảm thấy khó chịu với cái cảm giác lạ lẫm chưa từng có này trong anh. Vội lấy lại bình tĩnh, anh liền quay qua thì trông thấy Emily đang cau có nhìn về phía ba mình Vin lên tiếng:

- Tại sao cháu biết là cô gái đó là kẻ đào mỏ?

- Vì ba cháu giàu. Có người con gái nào chấp nhận quen với một người đàn ông lớn hơn mình thế không? Chỉ có tiền làm được điều đó. Cô ta chỉ muốn tiền của ba cháu. Cháu không muốn ba cháu sẽ lại đau khổ thêm lần nữa. Khi mẹ cháu mất đi, trái tim ba như cũng chết theo mẹ. Nhưng lúc này đây, cháu không muốn thấy ba cháu vui vẻ như thế này. Liệu chú có cho là có 1 tình yêu giữa cô gái 26 tuổi với người đàn ông lớn hơn cô ta 40 tuổi hay không?

What the hell. Vin nghĩ thầm: nàng 26 ư? Trông nàng trẻ quá, anh cứ ngỡ nàng chỉ 20 là cùng.

- Chú biết không, anh của cháu phát hiện ra là gia đình cô ta chơi stock và bị thua lỗ đến nỗi phải bán nhà trả nợ. thêm vào đó, anh của cô ta có thành lập một công ty nhỏ về thời trang như đã bị phá sản. Chính ba cháu đã bỏ tiền ra trả nợ cho anh cô ta. Còn nữa, chú có thấy bộ nữ trang mà cô ta đang đeo. Hôm ba đi London, cháu thấy bộ saphia tuyệt đẹp này và tưởng là ba tặng cho cháu nhân dịp sinh nhật. nhưng ba bảo là của cô Tâm Nhã.

- Wait a minute.....Cháu nói tên của cô ta là gì?

- Tâm Nhã. Trần Ngọc Tâm Nhã. Cô ta là người Việt Nam. Nick name là Katie nhưng cô ta thích được gọi là Tâm Nhã.

Đột nhiên Emily thấy khuôn mặt vốn lạnh lùng của Vin phủ kín một đám mây đen khó hiểu và trông rất nguy hiểm. Ký ức của Vin ùa về trong anh không làm sao ngăn cản nổi. Vào ngày sinh nhật thứ 8, Vin đã nhận được món quà sinh nhật mà không bao giờ chàng mong muốn Đó là sự chia tay của ba mẹ chàng. Ba của anh là người Italia. Lúc đó, là một thợ design nghèo sống ở New York. Còn mẹ anh là một phụ nữ Việt Nam đang bơ vơ nơi xứ sở xa xôi này. Ba của anh đã say mê vẻ đẹp Á Đông đó đến nỗi như tôn thờ. Nhưng cuối cùng, mẹ anh đã bỏ ba anh đi theo một người đàn ông Việt Nam khác với không một lời giải thích. Ba anh đã đau khổ cùng cực để rồi lao vào công việc. Và chính ông là người đã dạy cho anh biết điều: Thứ nhất, tiền là tất cả. Nó có thể làm thay đổi mọi việc. Với anh, điều này vẫn đúng. Trong thế giới của anh đang sống chung quanh chỉ là tiền và vật chất Điều thứ hai, đó là đàn bà. Đừng bao giờ nhẹ dạ tin vào đàn bà nếu anh nghèo, sẽ không có một người đàn bà nào theo anh nếu anh giàu, họ sẽ sẵn sàng dâng cho anh tất cả, thậm chí cả thể xác và linh hồn của họ nhưng với 1 mục đích duy nhất chính là túi tiền của anh

Chương 2

Vin choàng tỉnh khỏi ký ức đau thương đó. Cho dù anh lấy họ cha là Devotal nhưng dòng máu trong người anh vẫn có dòng máu Việt. Anh không thể chối bỏ điều đó bây giờ, khi nghe Emily nói về Tâm Nhã Vincente cảm thấy 1 sự tức giận dâng trào. Vì sao? Anh không thể lý giải nội

- Emily, cháu cứ yên tâm. Chú sẽ không để cô ta quấy rầy ba cháu nữa đâu.

tại sao anh lại làm vậy. Từ trước đến giờ, anh không bao giờ xen vào đời tư của một ai. Có lẽ lần này anh muốn giúp Ethan thoát khỏi kẻ đào mỏ đó. Hay còn 1 lý do nào khác? Phải chăng đó là sự trả thù riêng tư? Anh không biết và cũng không hề muốn biết. Chỉ biết rằng, mắt anh đang chiếu vào Tâm Nhã với cái nhìn của kẻ săn mồi, trong đầu anh đã có 1 kế hoạch....

Vincente lấy lại bản lĩnh lạnh lùng của mình. Anh cùng Emily đi về phía cuối phòng nơi có cặp "tình nhân" đang vui vẻ chuyện trò. Trong khi ấy, Tâm Nhã đang cố nói nhỏ vào tai Ethan:

- Ethan, ông phải nói với các con của ông để họ biết về quyết định của ông.

- Tâm Nhã, hãy hứa với tôi là cô sẽ không nói gì với bọn chúng trước khi tôi nói với chúng. Tôi muốn tự mình nói ra điều đó chứ không phải là ai khác.

Nhã vừa định lên tiếng phản đối thì trông thấy Emily cùng 1 người đàn ông tiến đến gần...

- Daddy, suốt đêm nay hình như ba không còn nhớ đến con nữa rồi. Con giận ba đấy. Cô có phiền nếu trả tự do cho ba tôi và tôi một chút chứ. - Vừa nói, Emily vừa chiếu tia lửa vào Tâm Nhã. Nàng không hiểu vì sao Emily lại có vẻ hằn học như vậy. Chưa kịp suy nghĩ gì thêm, Nhã đã nghe một giọng trầm ấm và chắc vang lên ngay sát kề bên.

- Ethan, ông bạn thân mến, ông có thể nào giới thiệu tôi với mỹ nhân xinh đẹp đang bên cạnh ông không?

Chàng nói với Ethan nhưng ánh nhìn thì lại trực chiếu vào nàng. Nó làm nàng thấy căng thẳng. Nàng vờ ngó lơ nhìn chỗ khác khi Ethan cất tiếng bông đùa:

- Con gái của ta. Cha cứ ngỡ tối nay, con sẽ bận rộn lắm chứ.Ồ! Cha thật sơ sót quá. Con gái đừng giận lão già này nhé.

- Vin, tôi tin chắc là anh sẽ rất thú vị khi biết cô ấy đấy. Đây là Trần Ngọc Tâm Nhã hay còn gọi là Katie. Một phụ nữ hoàn hảo mà tôi từng được biết.

Rồi quay sang Nhã, ông nói tiếp :

- Tâm Nhã, đây là Vincente Senior Devotal, CEO của tập đoàn Devotal mà tôi chắc là cô cũng biết.

- Rất hân hạnh được biết quý cô.

Đến lúc này thì Nhã không thể ngó lơ được nữa. Nhã liền cất tiếng chào:

- Hân hạnh được biết ngài, thưa ngài Devotal.

Chương 3

Nụ cười. Damn it. Ngay từ đầu, Vin đã biết là cô ta rất đẹp, nhưng chàng không thể ngờ là

nàng có 1 giọng nói và nụ cười đến chết người như vậy. Khi nàng cười, khóe môi này như đóa hoa hàm tiếu trong khi bờ môi thì căng mọng như trái chín trên cành. Mắt nàng to tròn mà lại sâu thẳm đến lạ lùng. Nó làm chàng liên tưởng đến mặt nước hồ vào tiết mùa thu trong vắt. Ở nàng vừa tồn tại nét ngây thơ, trong sáng như thiên thần nhưng lại ẩn giấu 1 sự quyến rũ đầy tính tế và nhạy cảm của một người đàn bà. Nheo mắt nhìn nàng để đánh giá: nàng không cao lắm, khoảng chừng 1m68 - 1m7 là cùng. Một vóc dáng đặc trưng thanh mảnh rất Á Đông. Có lẽ vì chiều cao không là ưu điểm trong nghề người mẫu nên nàng chỉ làm mẫu nghiệp dư, người mẫu ảnh, chứ không là một veddet trên sàn diễn. Và.... vì thế mà nàng chấp nhận là 1 kẻ đào mỏ khi cặp với 1 ông già? Suy nghĩ đó khiến chàng chiếu mắt nhìn nàng cay độc mà chỉ mình nàng thấy. Tâm Nhã đâm ra hoang mang vì ánh mắt của kẻ lạ mặt này.

- Xin phép cô cho tôi vinh hạnh nhảy cùng trong bài vũ này chứ?

Một câu nói ra lệnh cho dù lời lẽ của nó mới nghe qua rất ư là lịch sự. Nhã đưa mắt tìm Ethan, nhưng lúc này ông ta đang nhảy cùng cô con gái mất rồi.

- Cô không thể rời Ethan 1 phút nào được sao? - Nhã giật mình ngược lên khi thấy Vin đang nhìn mình. Rồi không để nàng đồng ý hay không, chàng cầm lấy tay nàng kéo ra sàn. Một sự cường bức. Nhã có cảm giác khó chịu làm sao. Quý ông này bề ngoài tỏ ra rất lịch sự khi đang dìu nàng từng bước nhảy. Nhưng chỉ có Nhã mới biết được, anh ta thô lỗ với nàng thế nào. Điệu slow trở thành kẻ đồng lõa với Vin Anh đưa bàn tay của mình ôm xiết lấy bờ eo mảnh nhỏ của Nhã. Anh ghì chặt nàng vào mình chàng. Nàng có thể nghe được tiếng cọ sát của chiếc đầm dạ hội bằng satin với bộ vét mà chàng đang mặc. Đây là lần đầu tiên, nàng bị rơi vào tình thế như thế này. Bằng một cử chỉ nhẹ nhàng nhưng với tất cả sức mạnh, nàng cố đẩy Vin ra xa nàng hơn.... Ít nhất là tạo 1 khoảng cách ở phía trên giữa 2 người. Còn nửa thân phía dưới, nàng đành bất lực để đôi chân rắn chắc của chàng di chuyển cọ sát nhẹ nhàng vào đùi nàng. Nàng nhắm ghì mắt để trấn tĩnh mình nhưng không thể. Mùi nước hoa đàn ông, sự đụng chạm, cái nóng rất ở ngay eo nơi đôi tay chàng đang để. Nhã khẽ lắc nhẹ đầu lấy hết sự kiên cường mà nàng có để ngược lên nhìn vào đôi mắt Italia đó. Dù đã chuẩn bị nhưng nàng vẫn nhận thấy có 1 dòng điện chạy dọc sống lưng mình. Ánh mắt thì như thiêu đốt nhưng nụ cười nửa miệng lại là của 1 kẻ ngạo mạn.

- Miss Tran....À, cô Tâm Nhã. Tôi nghe Emily nói cô đang là 1 người mẫu.

- Đó chỉ là công việc bán thời gian trong lúc tôi đang tìm việc phù hợp với ngành mình mà thôi.

- Vậy.... cô học ngành gì?

- Tôi tốt nghiệp ngành thiết kế nội thất ở San Francisco. Tôi mới chuyển đến New York này được 1 thời gian.

- Oh. I see...nhưng tôi có 1 thắc mắc nhỏ là sao cô quen được Ethan nhỉ? Ông ta là một "ông già khó chịu" theo như cách báo chí gọi.

- Tôi có đọc và tôi không cho rằng họ khách quan. Ethan không giống vậy. Thật ra, ông ta rất tế nhị, dịu dàng và chu đáo.... Tôi....

- Với cô. I mean Ethan chỉ dịu dàng với cô? - Vin nhướn mày hỏi

- Tôi cho là với tất cả mọi người.

- Thế sao cô quen được ông ta. Vin cảm thấy bức mình vì tại sao anh cần biết chuyện như thế để làm gì.

- À...ờ.... Chúng tôi quen nhau không với tính cách công việc. Đó là mối quan hệ riêng tư mà thôi.
- Ô! I see.... - Con giận dữ ở đâu đột nhiên ừ tới vây quanh chàng, nhưng với bản lãnh của 1 kẻ "săn mồi". Anh mỉm cười nói :
- Tôi cực là Ethan nói về cô quả thật không sai. Cô rất tinh tế và bằng chứng là cô đã có sự lựa chọn tuyệt hảo với sợi dây chuyền này.
- Thật ra, tôi không mua nó. Đó là quà tặng từ.....
- Vin như quên mất phép lịch sự vốn có của mình , anh vội nói :
- Từ 1 trong số những người yêu cô?
- Tôi không có người yêu. Cuộc sống của tôi quá bận để có thời gian cho riêng mình.
- Ah! Quá bận để tìm 1 người yêu vì cô phải chuyên tâm cho công việc của 1 kẻ đào mỏ đúng không, thừa tiêu thụ? Tôi cho rằng món quà này quá nhỏ so với giá trị thực của cô đấy, miss Tâm Nhã.

Nhã chợt nghe lòng bùng bên tai. Anh ta sao có quyền đánh giá về cô như thế. Anh ta là ai chứ? Dù là 1 tay chơi hay là 1 President , anh ta cũng không có quyền. Nhưng Nhã không muốn giải thích với 1 "người lạ". Nàng chỉ khẽ ngược mắt nhìn đáp lại anh ta và nói :

- Tôi e là mình không hiểu những gì quý ông đang nói. Hoặc tôi cho là có 1 sự hiểu lầm nào đó. Chúng ta chỉ mới biết nhau cách đây có 10 phút, thưa ông. Liệu có vội vàng lắm không khi Ngài bảo tôi như thế. Tôi không cho là mình là 1 kẻ đào mỏ.

Vin xiết chặt nàng bằng cánh tay gọng thép khiến Nhã nhăn mặt đau đớn. Nhưng anh không quan tâm đến khuôn mặt đẹp đang nhăn nhó kia.

- So what the hell are you? Tell me!

Tâm Nhã còn đang loay hoay tìm cách thoát ra khỏi vòng tay nóng bỏng đó thì điệu slow chấm dứt như 1 vị cứu tinh. Nàng mừng rỡ vội vàng thoát ra khỏi chàng, cố giữ 1 khoảng cách an toàn và nở 1 nụ cười từ biệt:

- Rất vui được biết quý ông, Mr Vincente Devotal. Tôi e rằng tôi phải kiếm chút gì đó để uống vì cổ tôi đang khát cháy. Xin ông cảm phiền tìm 1 bạn nhảy khác vậy. Good bye.

Rồi không để anh có cơ hội, nàng đi như chạy ra khỏi căn phòng dạ tiệc. Sang phòng kế bên, vắng vẻ hơn, nàng tìm cho mình 1 chỗ ngồi để suy nghĩ. Ly cocktail trái cây trên tay đã tan hết đá mà nàng vẫn không hay biết.

- Cô có cần thêm đá.

Nhã choàng tỉnh, hoảng hốt đến nỗi suýt đánh rơi chiếc ly crystal xuống tấm thảm Ba Tư. Vin ngồi trên chiếc ghế bọc nhung đỏ , đối diện nhìn nàng không chớp mắt, Nhã buột miệng hỏi 1 câu hoàn toàn ngớ ngẩn:

- Sao ông lại ở đây?

Vin chợt buồn cười với cách hỏi của Nhã. Nàng ngây thơ thật hay cô làm vẻ để treo giá với chàng. Không 1 người đàn bà nào mà không biết 1 gã đàn ông theo mình để làm gì. Chẳng lẽ cô ta ngu ngốc đến nỗi không biết rằng cô ta đang có vinh dự được anh - CEO of House of Devotal - theo tán tỉnh hay sao?

- À bên kia ồn ào quá, nên tôi theo cô quay đây. Trông cô có vẻ đang rất bận rộn để suy nghĩ sắp đặt những kế hoạch của 1 kẻ đào mỏ?

- Tôi không hiểu vì sao ông cứ luôn khẳng định là tôi đào mỏ.
- That 's great, Lady! Tôi không nghĩ là cô không biết vì sao anh của cô không phải ngồi tù chứ? Ethan thật là rộng rãi khi đã trả hết nợ cho anh cô.

Nhã hoang mang vô cùng. Anh ta đang nói gì thế. Anh của nàng không nói gì cho nàng biết cả. Anh nàng bảo có 1 người bạn đã giúp anh trả nợ từ từ. Nàng không hiểu gì cả. Hay....hay anh ta đang cố đặt điều. Không, nàng nên tin anh của nàng hơn là kẻ player này. Nghĩ thế, Nhã trấn tĩnh mình. Cô không thể để anh biết cô đang lo sợ. Và Nhã cũng không quen những cuộc trò chuyện kiểu đối đầu như vậy. Nhã đứng lên để ly nước lên bàn rồi dợm chân bước đi. Tức thì... Một cánh tay nắm lấy nàng kéo lại. Nhã bị quay quắt lại vì bất ngờ. Tóc nàng quất nhẹ vào vòm ngực rộng lớn của người đàn ông xa lạ. Nàng ngửi thấy được mùi thơm của chính nàng. Nàng xấu hổ với ý nghĩa sẽ bị cho là đang cố mời chài vị CEO lẳng tử này. Vịn nắm giữ chặt 2 vai nàng, khẽ cúi xuống vùi mặt chàng vào vùng cổ thanh mảnh trắng nõn nà của Nhã. Anh cho mình có quyền hưởng thụ nàng. Rồi đột nhiên, anh dùng tay nâng mạnh cằm nàng lên đối diện cùng anh. Anh khẽ cười vì biết chắc không ai có thể thoát khỏi cặp mắt xanh sâu thẳm của mình. Anh nhìn thấy 1 cặp mắt đen láy mở to, ươn ướt nhìn anh vẻ như sợ hãi, vẻ như cố tỏ ra kiên cường. Trúng mà chơi với đá, anh nghĩ thầm nhưng không nói gì. Vịn kéo dài thời gian cân não giữa 2 người. Cánh tay kia, anh choàng hẳn ôm lấy hết cả người Nhã mà kéo cơ thể nàng vào sát thân anh. Anh nghe rõ tiếng đập mạnh của tim Nhã và cả nhịp đập điên dại trong từng mạch máu của chàng. Nhìn sâu vào đôi mắt đen láy đó, anh bàng hoàng nhận ra rằng chúng giống cặp mắt của 1 người mà anh căm hận. Đó chính là mẹ của anh. Đôi mắt Châu Á gây thơ đến nguy hiểm. Không chịu được ý nghĩ, anh đang bị Nhã thôi miên. Vịn khẽ kéo nhẹ đầu Nhã ngửa ra sau rồi đặt vào đôi môi ấy những nụ hôn cuồng dại và áp bức. Nhã càng chống cự, anh càng thấy thích thú. Bản lĩnh của 1 gã player khiến cho anh biết làm sao để khuất phục nàng. Một tay ôm giữ lấy chiếc cổ thanh mảnh, tay còn lại, anh ve vuốt cánh tay trần của Nhã rồi luồn ra sau vuốt dọc dài theo chiếc lưng nhỏ. Anh cảm nhận được sự rung mình của Nhã. Anh biết nàng đã đầu hàng mình rồi. Anh đã đánh thức bản năng đàn bà ở trong nàng. Con mưa hôn không ngưng nghỉ. lúc đầu là mạnh mẽ, áp đặt và cưỡng bức nhưng rồi... bây giờ là đồng lõa, là thỏa mãn cho cả 2. Lưỡi anh di chuyển nhẹ nhàng vào trong. Sự chống cự yếu đuối cuối cùng của nàng tan vỡ khi lưỡi anh tách rời 2 làn môi của nàng để luồn lách vào trong nàng. Thân nhiệt của anh tăng mạnh và bằng 1 giọng khàn đục. Anh ngửa cổ nàng ra để đồng thời cho nàng thở mà nói :

- Lên phòng của anh hay của em? Anh biết là em được Ethan sắp xếp cho 1 guest room ở đây. Câu nói như cơn mưa lạnh quất vào mặt Nhã khiến nàng bừng tỉnh. Sự ngu ngốc nào đây? Tại sao nàng lại dễ dàng buông thả để rồi đáng đời khi bị chàng nói như vậy. Nhã đỏ mặt, không biết vì xấu hổ, e thẹn hay do giận dữ chính mình.
- Tôi....tôi không đi đâu cả.
- Come on. Chẳng lẽ em muốn ở ngay tại đây. Đừng làm vẻ sợ sệt như thiếu nữ trinh trắng như vậy.
- Không.... Tôi nghĩ là anh đã nhầm. ...Tôi....
- Thôi nào cưng. Em đã mời chài anh rất điêu luyện. Làm anh không thể cưỡng lại rồi bây giờ lại như 1 thánh nữ thế sao? Okie. I know what you want. Make a deal. Cưng muốn bao nhiêu

để lên giường cùng anh? I need to know your number. I don't have enough cash right now. Can you get check? Em sẽ được như ý.

Tâm Nhã sững sờ đến bàng hoàng. Nàng cố né tránh ra xa để nhìn Vincente cho rõ hơn. Chỉ mới vài phút trước đây, anh cũng đã run rẩy, bồi hồi, mê đắm. Không lẽ...không lẽ nào.....Nhã đã đoán sai. Trước giờ, cảm giác của nàng luôn đúng cơ mà. Thế nhưng, tại sao bây giờ Vincente lại xem nàng như 1 play girl không hơn không kém? Nàng có chủ quan quá không khi nghĩ rằng chàng đã bị nàng mê đắm. Đầu óc của Nhã rối tung lộn xộn cả rồi. Nhã chỉ lắp bắp:

- Tôi....tôi nghĩ chúng ta hiểu lầm nhau. Chưa hiểu nhau.

- Cái gì khiến cho cô nghĩ rằng khi người đàn ông và người đàn bà lên giường với nhau là phải bắt buộc hiểu nhau? Không phải cô đang cố làm vẻ thanh cao để ra giá với tôi sao? vậy thì go ahead. yes, i want your body. you make me crazy. Come here...

- Con giận dữ khiến Nhã không còn nghe thấy gì nữa cả. Thì ra trước sau gì anh ta vẫn nghĩ nàng là 1 dạng gái thượng lưu cao cấp hay nói khác đi là 1 kẻ đào vàng chuyên nghiệp. Và Vin cũng không phải tay vừa khi chàng không cho nàng thời gian để chuẩn bị hay phòng thủ:

- cũng à, hãy nghe đây. Em quả thật rất tham lam nhé. Em vừa muốn có tiền rừng rinh lại vừa muốn được thỏa mãn xác thịt bản năng. Tuy không muốn nói xấu Ethan nhưng cũng buộc anh phải nghĩ là có vẻ như Ethan chỉ đáp ứng cho em về mặt tiền bạc thôi thì phải. Vì chính cái cách em hôn đáp trả lại anh khiến anh nghĩ có lẽ hàng thế kỷ rồi chưa có tên đàn ông nào hôn em cả. Mà em hãy tin đi, anh sẽ thỏa mãn cho em cả 2 thứ ấy. Anh cược rằng cũng sẽ hài lòng mãn nguyện lắm khi bên anh. Thôi thì hãy tha cho ông bạn già của anh, mà em chỉ việc tập trung vào anh là được.

Trùng trùng mắt nhìn về phía Vin, mắt Nhã khô rát và như muốn té cả mí mắt. Nàng muốn vùng tay tát vào mặt gã đàn ông này nhưng rồi nàng kịp nghĩ: hắn ta không đáng cho nàng bản tay. Không! nàng không thể thua hắn được. Hắn đã xúc phạm nàng và hắn phải trả giá. nàng không thể ủy mị hay run rẩy. Nhã không cho phép hắn đắc chí tự hào ngẩng nhìn con mồi là nàng đang run rẩy lo sợ. Cuộc đời đã dạy nàng phải bình tĩnh và thản nhiên:

- Tôi nghĩ chỗ ông nên sống là dưới địa ngục chứ không phải trên này. Nơi đó mới dành cho những kẻ ác tâm như ông. Tôi sẽ cầu nguyện để ông sớm được về nơi đó.

Vin nóng mặt lên từng cơn giận. Cơ thể anh chưa trở lại trạng thái bình thường. Nó còn căng cứng và nhức nhối vì ham muốn cơ thể nàng. Nhưng anh cũng đã bị chính nàng chọc giận.

- Ai cho cô nói chuyện với tôi như vậy. Cái miệng nhỏ bé kia của cô cũng độc địa như chính cơ thể tẩm thuốc độc để quyến rũ đàn ông của cô. Thật không ngờ nói chuyện với anh, cũng lại nhe nanh nhiều quá. Anh tự hỏi lúc em nói chuyện với Ethan hay bất kỳ gã đàn ông nào khác, cái miệng nhỏ bé có nói như thế này không? chắc là Không?!

Vừa nói, Vin vừa tiến tới, chụp lấy cánh tay cô mà bóp mạnh:

- Cô mới là loài rắn độc, beautiful lady à!

- Thả tôi ra. let me go. Don' t touch me. Tôi ước biến khỏi nơi này lập tức và mãi mãi không bao giờ thấy ông nữa. - Nhã hất mạnh tay ra khỏi Vin

- Em nghĩ là em thoát khỏi Vincente Devotal này ư? - Vin ngồi ngã ngửa trên chiếc ghế bọc nhung, nâng ly rượu lên trước mặt nàng như mời mọc rồi uống ực nguyên ly.

- Ông đừng tưởng có tiền là làm được mọi thứ. Đây là New York chứ không phải thời cổ đại

phong kiến.

- Vì chính đây là New York nên em sẽ thấy đồng tiền phát huy hết sức mạnh của nó. Tin anh đi cưng, rồi có ngày, cưng sẽ ngã vào tay anh mà thôi. Đến khi đó, anh thề là sẽ bóp cưng ra từng mảnh, vắt kiệt sức cưng đến cùng và đôi môi của cưng sẽ phải hứng chịu những gì mà cưng đã nói hôm nay.

- Vậy thì ông cứ cầu nguyện cho đến được cái ngày đó. Còn tôi , tôi cũng sẽ cầu nguyện để ông sớm xuống dưới địa ngục.

Nói rồi như sợ không còn bình tĩnh được nữa. TÂM NHÃ vội vàng chạy băng ra phía cửa. Nhưng nàng vẫn còn kịp nghe bên tai :

- rồi em sẽ thuộc về tôi. Không có gì Vincente Devotal này muốn mà không làm được.

Tâm Nhã gấp rút vội gọi chiếc taxi rồi ngồi thừ sững sờ trong suốt chặng đường về. Cùng lúc đó, VIN cũng cúi gập đầu nắm đấm vào tường. Mẹ kiếp! Anh buộc miệng văng tục....chẳng lẽ mình sai. Không! Cô ta cũng đáng để quá chứ. Cũng biết gương móng vuốt lên chứ không hiền lành ngây thơ như dáng vẻ bên ngoài. Cô ta dám xem thường anh. Tâm Nhã , cô sẽ phải hối hận. Cô phải là của tôi, dù cô có ở nơi nào. Tôi cũng sẽ buộc cô lên giường với tôi.

Lần đầu tiên, Thanh Nhã mới bị xúc phạm như vậy. Nàng tự vấn mình xem nàng đã làm gì mà khiến cho 1 gã đàn ông xa lạ đối xử như thế với mình. nàng không hiểu nổi. Sao ai cũng nhìn nàng như 1 kẻ đào mỏ vàng. Suy nghĩ ấy giết chết mọi cảm xúc trong nàng. nước mắt rơi lả chả trên khuôn mặt đẹp mỹ miều. Nhã bước vào nhà như 1 kẻ mộng du. Lilian - cô bạn chung nhà sững sốt hỏi Nhã gì đó. Mà nàng không còn nghe gì được nữa cả. Đến phòng mình, Nhã như cạn hết sức lực, nàng đã dùng để chống lại anh ta rồi. Buông mình rơi tự do trên giường, Nhã ôm mặt khóc nức nở. "Hồng nhan bạc phận ". Nhã chợt rùng mình khi nhớ đến lời anh ta nói "Cô phải là của tôi ". Liệu cuộc sống sau này của nàng có còn được bình yên hay không? Nhã hoang mang khi nghĩ về mọi chuyện vừa qua

Chương 4

Sau 1 đêm rã rượi, sáng nay, Tâm Nhã thức dậy từ sớm vì cô hiểu rằng dù gì cô vẫn phải sống. Nhã đưa tay bấm số gọi cho anh nàng. Nàng cần biết sự thật. Sau sự thất bại nặng nề đó, anh nàng đã thất chí chạy về Việt Nam để trốn tránh hiện thực. Nhã không trách anh cô, vì nàng biết mỗi người có 1 cách ứng phó với khó khăn riêng. Nhưng nàng giận vì anh nàng đã không trung thực với mình.

- Anh Nguyên , có phải chính Ethan , ông ấy đã trả nợ giúp anh không? - Nhã mong muốn là anh này phản đối là anh không dính gì tới Ethan cả. Nhã chờ đợi trong hi vọng rất mong manh. Đầu dây bên kia , Nguyên chưa tỉnh táo hẳn vì những lon bia thất chí nhưng Nguyên biết: Nhã, em anh đã biết mọi chuyện. Anh không thể giấu cô mãi được.

- Đúng vậy. Anh không có ý giấu em. Nhưng lúc cty phá sản tình cờ anh gặp Ethan tại phố Wall. Ông ta biết chuyện và đã đề nghị giúp đỡ anh. Ông ta yêu cầu anh phải hứa 1 chuyện là không kể cho ai biết, đặc biệt là em.

- Tại sao anh không cho em biết? Em có quyền được biết cơ mà. Em là em gái anh mà - Nhã nói mà cổ họng nàng nghẹn cứng

- Ethan nói, ông ta không muốn em cảm thấy khó xử vì sự giúp đỡ này. Rằng em không mong muốn mang tiếng lợi dụng ông ta và cũng không muốn anh của em phải ngồi tù. Ông ta coi em như bạn và anh lúc đó cũng không còn cách lựa chọn nào hơn.

Nhã cười cay đắng. Ethan coi nàng như người bạn, nhưng mọi người lại không nghĩ vậy. Ethan tự nguyện muốn giúp đỡ anh nàng nhưng mọi người như các con của Ethan và.... gã player ấy lại nghĩ nàng là kẻ đào vàng chính tông. Ethan không biết vì chẳng ai dám nói gì trước mặt ông ấy vì sợ cái quyền lực của ông. Nhưng còn nàng, mọi người thỏa chí khinh bỉ dù trước đó nàng không biết gì cả. Chẳng trách sao Emily lại nhìn nàng với ánh mắt căm thù như vậy. Và.... Vincente cũng nghĩ rằng chỉ cần xì tiền ra là có được nàng.

- Nguyên, em không có ý trách anh.... Em....

- Nhã, nghe anh nói nè : Sorry em. Anh đã khiến em lo lắng nhiều. Anh không chối là anh đang rất thất chí, nhưng anh không sao. Anh chỉ cần chút thời gian cho riêng mình. Sorry em vì lúc này em phải gánh tất cả mọi chuyện 1 mình và cả lo cho mẹ nữa.

- Em hiểu mà. Anh đừng lo gì cả. Em bên này cũng okie lắm. Một người bạn cho em ở nhờ nhà. Mẹ cũng đã khỏe nhiều. Em của anh đang là người mẫu đấy

Nhã không muốn anh cô nói dối với cô nhưng Nhã lại đang nói dối. Nhã không okie chút nào. Nàng đang rất khó khăn để xoay tiền lo cho mẹ. Lilian đã cho cô ở nhờ mà không lấy tiền, còn phụ cô nhiều thứ. Nhưng Nhã không muốn như thế này mãi

- Anh Nguyên , Ngoại đâu rồi anh?

Đầu dây bên kia chợt im lặng khác thường. Linh tính báo cho Nhã biết có chuyện gì đó mà Nguyên còn giấu cô.

- Anh Nguyên, Ngoại bị gì rồi? - Nhã cố hỏi thêm lần nữa

- Nhã, anh không muốn em lo nên anh đã không nói. Ngoại bị tim tái phát lại rồi. Ngoại đang

ở bệnh viện. Bác sĩ bảo phải mổ. Anh đã cầm căn nhà thừa tự mà ngoại để lại cho anh để có tiền mổ cho ngoại. Nhưng ca mổ đầu không tốt lắm vì ngoại yếu quá. Nên họ buộc phải mổ lại lần nữa.

Thì ra bấy lâu này, nàng kêu anh về lại Mỹ để làm lại từ đầu nhưng anh cứ lần lữa mãi. Anh của Nhã muốn ở lại chăm sóc cho bà. Anh không muốn cô có thêm 1 gánh nặng nữa ngoài lo cho mẹ ra. Nước mắt Nhã rơi ướt cả chiếc phone trên tay. Tiền! Đã có người nói với nàng là có tiền là có tất cả. Nàng vốn không tin vào điều đó nhưng niềm tin ấy bây giờ bị lung lay dữ dội.

- Em sẽ phụ lo cho ngoại với anh.

Cúp máy, Nhã ngồi bịch xuống thảm. Ngoại. Ngoài mẹ và anh nàng ra, ngoại là người thân thứ 3 còn lại của nàng. Sao gia đình nàng phải chịu thử thách nhiều thế này? Nhã biết, chỉ cần 1 cú phone cho Ethan, tất cả sẽ được giải quyết êm đẹp. Nhưng dù biết Ethan sẵn sàng giúp đỡ gia đình cô, cô cũng không muốn nói cho ông nghe về cuộc sống gia đình cô lúc này. Ông đã quá phiền muộn và cô cũng không muốn là 1 kẻ đào mỏ trong mắt mọi người. Nhà cô đã nhận quá nhiều đặc ân của ông. Nhã quyết định làm người mẫu, dù giới người mẫu phức tạp vô cùng. Trong cuộc sống này, có những chuyện mình không thích nhưng vẫn phải làm. Cô đang cần tiền. Thật sự cần nhiều tiền để giúp gia đình cô. Cô đã giấu mẹ không cho bà biết tình hình hiện nay của gia đình. Nhã không cho phép mình đầu hàng. Thế là Nhã phải lao vào làm việc không ngưng nghỉ. Nhã tranh thủ từng phút để vào thăm mẹ trong nursing house, thậm chí vừa đi trên đường vừa ăn. Rồi mỗi thứ sáu, Tâm Nhã lại đến căn hộ cũ của mình - căn hộ mà cô phải bán để trả nợ nhưng giờ Ethan lại mua lại - với Ethan. Lúc trước, cô đi cùng Ethan mỗi weekend đơn giản vì tình bạn và tình thương, nhưng bây giờ lại có thêm cả sự hàm ơn nữa.

Hôm nay, nàng làm mẫu chụp ảnh cho bộ thiết kế áo dạ hội. Chiếc áo nàng đang mặc có giá đến ngàn đô, nhưng nàng hơi mắc cỡ khi mặc nó. Nó đẹp nhưng có vẻ hợp với Âu Châu hơn là nàng. Chiếc đầm bằng lụa mỏng màu đen hở cả 1 khoảng lưng xuống đến tận hông, chất lụa rũ xuống ôm xiết lấy vòng ngực thanh tân của cô. Hai sợi dây mỏng manh quá, nó khiến nàng cảm giác nếu cử động mạnh sợi dây nối giữ khuôn ngực đầy đặn, căng tròn sẽ bịđứt phụt ra ngay. Đang tự cho mình thả hồn lãng đãng với phong cảnh vô cùng xinh đẹp của resort này, thì nàng thấy Henry là người quản lý người mẫu

- Tâm Nhã, tôi có 1 hợp đồng cho cô, vì tôi nghe cô nói là cần làm thêm nhiều job. Cô đã chụp xong series ảnh rồi à. Vậy thì chúng ta lên khu phòng nghỉ hạng nhất để gặp ông chủ mới và ký hợp đồng.

Nhã vội vã đi theo sau Henry. Nàng vui mừng vì dạo này nàng may mắn có được nhiều hợp đồng hơn là nàng mong đợi. Nàng cũng còn cần phải trả nhà băng và những món nợ nhỏ khác. Mãi suy nghĩ, nàng không biết là mình đã tới nơi. Căn phòng nghỉ này là nơi cao nhất của hotel này. Nó bao gồm nhiều phòng liên hợp cùng nhau. Nàng đang đi ngang qua phòng khách rồi dừng chân trong phòng làm việc khá rộng. Nhã thấy người quản lý của mình bảo là phải trở xuống để xem công việc chụp hình ra sao. Nàng được giới thiệu với David

- Rất hân hạnh được biết ông. Tôi xin lỗi là đã để ông chờ. - Nhã thấy David nhìn Nhã rất kỳ

lạ. Nó như quan sát, để ý và khám phá. Nhã lò đi và lên tiếng:

- Xin lỗi, chúng ta có thể bắt đầu bàn bạc công việc được chứ, thưa ông?

- Tôi không phải là người cô cần gặp.

Nhã còn đang ngỡ ngàng thì nghe David nói vọng vào trong :

- Vincente, miss Tran đã đến.

Khi chưa kịp hiểu chuyện gì thì Nhã đã thấy David đi ra đóng cửa. Và....và Vincente. Đúng là Vincente đang đứng ngay trước Nhã. Nhã nhìn trần trời theo David như muốn kiếm tìm sự giúp đỡ mong manh.

- Đã mấy tháng rồi, thế mà cô vẫn không từ bỏ thói quen nhòm theo đàn ông thì phải? - Vin ngạo mạn đi lại ngồi trên chiếc ghế bành. Anh ta to lớn quá. Chuyện gì sẽ xảy ra nếu như anh ta nổi giận với nàng. Nhã chợt nghĩ. Nhưng anh ta cũng vẫn giữ giọng lưỡi khinh miệt đó. Quắc mắt nhìn Vin, Nhã nghe lòng mình cuộn cuộn dậy sóng. Nàng đã tưởng mình được bình yên nhưng không ngờ...bây giờ, sự thật đã tố cáo: nàng chưa quên được anh ta. Nhã bắt gặp 1 tia nhìn thoảng qua rất lạ từ Vin. Không. Nàng cần phải tỉnh táo , hắn ta là 1 kẻ player. Tại sao cô cứ phải gặp hắn ta?

- Nếu là ông thì chúng ta không có gì để bàn bạc. Xin lỗi đã tốn thời gian của ngài, thưa ngài Vincente Devotal.

Rồi nàng bỏ đi nhanh ra cửa.....

Chương 5

- Cô đi đâu đó. Chúng ta ngồi nói chuyện chút nhỉ?
- Tôi không làm việc gì cho ông cả. Tôi không biết là ông , nếu không.... nếu không....
- Nếu không thì cung sẽ làm gì nào? - Vin vừa cười cười vừa tiến sát lại Nhã. Cái cách cười của kẻ đang chiếm lợi thế và sức mạnh. Nhã thấy mình bị ngột thở. Bao lâu rồi Nhã không nhìn thấy nụ cười này. Tim cô run bần bật nhưng lại nói cứng :
- Nếu không thì tôi đã chẳng bước vào đây.

Gục gặc đầu, Vincente nở nụ cười chết người:

- Really? thế mà anh nghĩ là cung rất muốn gặp lại anh chứ.
- Ông thật tự tin quá, thừa ngài.
- tự tin là 1 đức tính tốt. Em không nghĩ vậy sao. Như em bây giờ đây, đang rất run sợ nhưng vẫn cố tỏ ra tự tin trước mặt tôi đấy thôi. Hơn nữa, tôi thích cá tính của em.
- Tôi không việc gì phải sợ ông cả. Ông đang viễn tưởng mình rồi.
- Cứ cho là thế đi cung. Vin tiến lại.... 1 bước.....rồi 1 bước nữa.....
- Thế em có vui không hở?

Nhã bị Vin tấn công từng chút một. Chàng tiến tới thì nàng lùi về.....tiến tớilùi về... Gossh! Nàng không thể lùi được nữa. Chân nàng đụng phải chiếc ghế sofa to lớn chết tiệt. Nhưng Vin thì như 1 con báo đen nguy hiểm đang uyển chuyển đứng đỉnh đòn con mồi của mình vào thế tử huyết. Nhã té ngửa lên chiếc ghế bành sofa. Người nàng rơi lọt thỏm vào trong đó. Nhã té nửa nằm nửa ngồi. Một chân nàng chạm đất, chân còn lại đang vươn duỗi thẳng về phía chàng. Do bất ngờ té , Nhã đành phải chống 2 tay ra sau để làm điểm tựa giá đỡ. Vô tình, trước mặt Vin , Nhã đang phô bày dáng nằm vô cùng mời gọi. Chiếc áo nàng đang mặc bây giờ sao rộng quá. Nó phô diễn ra gần như trọn nửa bầu ngực căng tròn của nàng.

- Honey, anh biết là em rất đẹp rồi. Em không cần show up cho anh như thế đâu. I 'm warning you , em đang khiêu khích anh rồi đó.

Mặt Nhã đỏ bừng vì e thẹn và xấu hổ. Nàng định nói gì đó nhưng không 1 từ ngữ nào thốt ra được. Nàng như bị điểm huyết , cứng đờ dưới cặp mắt đang đỏ lên của chàng.

- Tôi....không....
- Anh vừa phát hiện ra em có biệt tài là rất dễ đỏ mặt nhé. Trông em cứ như thiếu nữ vậy. Em đỏ mặt vì xấu hổ với anh hay vì ham muốn anh. Cung à, anh bị em ám ảnh rồi. Em còn biệt tài nào nữa. Hãy để anh khám phá cùng em....

Nhã lúc này đã ngồi dậy, nhưng Vin cũng vừa bước tới. Anh kéo cô lại gần mình. Đôi mắt. Ôi! Nhã bị hút vào cặp mắt xanh đỏ mắt rồi....Nhã không tự chủ được mình nữa.

- Nhìn anh này cung , em cũng cần anh như anh cần em. Anh biết chắc là như thế. (- Giọng anh ám áp quá, Nhã nghĩ) Tại sao chúng ta không thể cùng nhau...Em mê hoặc lắm Nhã. Em có biết không? Em có phép mê hoặc tất cả đàn ông trên đời này.

- Em.....không có.....

Nhã không nói gì được nữa. Vin đã khóa lấy môi nàng. Môi anh rất bỏng áp vào môi nàng tạo

nên một luồng điện.

- Nhã.....hãy đón nhận anh....Nhã.....hôn lại anh đi em....

Không áp đặt, không cưỡng ép nhưng sao Nhã muốn đầu hàng anh rồi. Vin cúi xuống hôn lên cổ nàng. Anh vùi mặt vào tóc nàng rồi lại hôn khắp mặt nàng. Nhẹ nhàng, mê đắm. Êm ái làm sao....Nhã đã quá mệt mỏi vì những lo toan cho gia đình. Giờ đây, nàng cho phép mình buông xuôi theo tiếng gọi của bản năng. Nàng muốn sống cho mình dù chỉ 1 lần. Nhã đã kiệt sức, nàng cần ai đó để mà nương tựa. Và lúc này đây, nàng không thể dối gạt lòng mình là Nhã đã bị Vin cuốn hút. Sự quyến rũ mà ngay từ đầu đã có, nhưng nàng đã cố tránh né, dè dặt. Bây giờ, thì không gì có thể ngăn cản được nữa, Nhã nhắm mắt và mặc cho Vin dẫn dắt lèo lái những cảm xúc lần đầu tiên đến với nàng. Nhã đáp lại chàng bằng 1 tiếng rên ư nhỏ. Hai bờ môi quện vào nhau tạo thành 1 chất xúc tác mạnh mẽ phá vỡ mọi rào cản từ lâu giữa 2 người. Nhã nhắm mắt lại để tận hưởng, để thấy được bình yên. U....tiếng kêu khẽ của Nhã vang lên khi bờ môi của Vin chạm phải ngực nàng. Đầu ngực nàng săn cứng, nhói lên vì cảm giác thêm muốn cùng cực kỳ lạ. Slowly....slowly.....Vin để cho Nhã từ từ cảm nhận niềm khoái cảm đó. Anh không vội vàng. Anh buột mình không được vội vàng. Anh không muốn làm cho nàng sợ. Ngón tay anh di chuyển trên người nàng, khẽ chạm sợi dây áo, Vin nhìn nàng như chờ sự đồng ý rồi khẽ khàng trượt nhẹ nó xuống. Chàng cúi hôn lên bờ vai mảnh mai. Chàng ôm xiết lấy nó để cảm nhận được trọn vẹn hết niềm đam mê của nàng. Nàng đang run, run vì ham muốn chàng.

- Vin....anh.....em

Nhã chỉ khẽ nói có thể vì cả hai biết rằng không lời nào có thể diễn tả được lúc này. Vin nóng ran người khi anh cảm tay Nhã đưa lên mở cúc áo sơ mi cho anh. Nàng luồn tay vào trong đó. Mơn trớn ngực của chàng. Rồi đột nhiên nàng cúi xuống hôn 1 cách tha thiết lên vùng ngực rộng lớn đó. Gosh, chàng chết mất.

- Em là tiên hay quỷ quái nào đây, hả cưng?

Nhã cười cười ngược lên nhìn chàng :

- Thế còn anh là thần thánh hay loài quỷ dữ nào vậy hở?

Vin luồn tay từ sau lưng vào trong áo nàng. Lốp vải mịn nhẹ nhưng cũng không mượt mịn bằng làn da của Nhã. (Sao lại có 1 người con gái như thế này, Vin tự hỏi). Anh đưa miệng cắn nhẹ vành tai nàng, rồi đi dần xuống dây áo còn lại. Anh không dùng tay tháo nó mà dùng miệng ngậm nó kéo trượt xuống. Tay anh bây giờ đang bận bịu đỡ nàng ngồi lên đùi anh và đặt 1 tay lên trên đôi ngực phập phồng của Nhã.

Thân nhiệt Nhã nóng rần với cảm giác mà nàng chưa từng biết. Hai người hôn nhau vừa cuồng nhiệt nhưng lại rất nồng nàn. Vin khẽ đỡ Nhã nằm xuống ghé dài. Tiếng kêu khẽ của Nhã, nàng oằn người theo những cái vuốt ve của chàng. Nhã như không còn nhớ gì cả. Bây giờ, lúc này, chỉ còn 2 người với nhau. Vin đưa tay vuốt ve khuôn mặt từng làm anh nhức nhối, rồi lần xuống....lần xuống... lần xuống dưới chiếc đầm. Tiếng thở gấp gấp của cả 2 như 1 giai điệu ru tình mê đắm, như tiếng nhạc tung bừng trên thiên cung đầy huyền diệu....

- Humm....Sorry....Toi không biết là 2 người... Tôi nghĩ là mình đến không đúng lúc. Tôi xin lỗi.

Cả hai cùng bật dậy. Nhã thấy Ethan nhìn nàng....

Cả 2 cùng bật dậy. Nhã thấy Ethan nhìn nàng ngỡ ngàng. Nhã vội lấy tay ôm ngang ngực mình để giữ cho chiếc áo khỏi rơi xuống. Why's he here? Không có thời gian tìm câu trả lời, Nhã xấu hổ quay đi vội vàng kéo dây áo lên. Nàng liếc nhìn sang Vin. Khuôn mặt chàng bỗng như tảng băng ngàn năm nơi Bắc Cực: lạnh lùng, nguy hiểm và khó hiểu. Nhã nghĩ thầm " Vin lấy lại vẻ bình tĩnh và thản nhiên nhanh quá, cứ như không có gì ". Trông khi nàng chưa biết nói gì với Ethan:

- Sorry. Tôi thật không cố ý. Tôi không biết là anh có hẹn với miss Tâm Nhã ở đây. Tôi thấy lịch anh hẹn với tôi.... Vin, anh nên nói cho tôi biết trước chứ..... Tôi nghĩ là mình phải đi. Vin, chắc anh nên sắp 1 lịch hẹn khác với tôi

Nhã tính lên tiếng nói là : nàng sẽ đi, thì :

- Okie, Ethan. Chúng ta sẽ gặp lúc khác vậy

Vừa nói, anh vừa đưa tay ôm ghì nàng vào lòng:

- sorry Ethan, ông cũng biết là ở bên miss Tâm Nhã đã làm tôi quên hết mọi chuyện.

Ethan đã đi rồi nhưng Nhã vẫn còn bất động. What the hell. Lịch hẹn gì? Ethan nói gì, Nàng không hiểu. Nàng suy nghĩ thật nhanh.... Không lẽ là....Nhã ngược nhìn Vin với cả 1 rùng rợn thắc mắc:

- Phải chăng ông nên có 1 lời giải thích? Ông đã hẹn Ethan, sao lại còn hẹn với tôi? Tại sao? Vin cười. Một nụ cười của quỷ dữ. Cái cách cay độc của anh đâm nát tim nàng theo từng lời anh nói:

- Em có cần ngồi xuống ghế trước không đã, lady?

- Không, tôi không cần. Tôi muốn nghe anh nói.

- Okie. Very simple. Tôi tự nghĩ em đã đủ thông minh để hiểu chuyện gì và vì sao. Ah! Vở kịch đã hạ màn, tôi thật không ngờ em hợp tác nhiệt tình như vậy. Em thật lắm biệt tài, người đẹp à.

- Ý của ông là gì? Ông đã sắp đặt mọi chuyện và ông chỉ việc dụ tôi vào cái bẫy này. - Nhã căng mắt nhìn anh đến không chớp. Nàng hi vọng anh sẽ phủ nhận cho việc vừa qua.

- Honey, em cũng đừng giận dữ như vậy. Đúng là anh muốn Ethan trông thấy em và anh. Đúng là anh muốn Ethan hiểu rằng em có thể lên giường với bất kỳ gã đàn ông nào ngoài Ethan, chứ em không ngoan hiền như ông ta nghĩ. Anh chỉ muốn giúp ông bạn già của anh nhìn thấy rõ khuôn mặt thật của em mà thôi

- Khuôn mặt thật nào của tôi? Nhã nói như hét vào mặt Vin. Vin nở nụ cười của 1 gã sở khanh ngoại hạng:

- Khuôn mặt của kẻ đào mỏ. - Anh nháy nháy mắt với Nhã

Nhã chết đứng. Nàng cảm thấy tất cả mọi mạch máu của mình đều ngưng lại. Lửa giận sôi lên ngút ngàn. Nó khiến nàng không thể mở miệng, chỉ còn mỗi đôi mắt là rực cháy lửa căm giận

- Giờ đây, cô không thể mồi chài gì Ethan được nữa. (Vin nhếch môi khinh bỉ). Sorry vì đã làm cô hụt mất con cá to. Nhưng tôi cũng không nở lấy đi chén cơm của cô đâu.

Rồi giọng Vin trở nên châm chọc, nhạo báng Mặt anh khinh khinh nhìn Nhã nói như ra lệnh:

- Nào, lại đây ! Chúng ta tiếp tục cuộc vui nào cưng. Anh nghĩ lần này không cần phải diễn nữa, nên em có thích vào phòng ngủ của anh hay ngay tại đây? Anh đã hại em khiến em mất Ethan. Nhưng anh sẽ đền bù cho em, không phải chúng ta rất hợp với nhau sao. Thế thì, từ nay em sẽ là của tôi. Không một tên đàn ông nào khác được đụng vào em nữa. Rõ chứ?

Tâm Nhã run lên bần bật. Nhã như không thể kiểm soát được mình nữa. Vincente nhìn Nhã, không rõ anh nghĩ gì, nhưng Vin tiến đến bên nàng. Ôm nàng. Và hôn nàng.

Nhã đẩy bật Vin ra. Đôi mắt to tròn chứa muôn ngàn căm giận :

- Tôi thà chết hay ngủ với bất kỳ tên đàn ông nào trên đời này chứ không bao giờ leo lên giường cùng ông. Ông là loài rắn độc. Tôi nguyện rửa ông suốt đời.

- Sao cưng có thể nói vậy. Vài phút trước, chẳng phải cưng rất mê đắm sao, sung sướng sao? Chẳng phải cưng mong muốn có anh sao? Cái miệng nhỏ này cũng ghê gớm thật. Cưng sẽ là tình nhân của anh. Come on, anh sẽ cưng cấp cho em đầy đủ.....

Dứt câu, Vin đã kéo Nhã lại mà hôn thô bạo, ngẫu nhiên nàng. Nhã cố vùng vẫy, cố thoát ra khỏi Vin. Cô đưa chân đạp chân Vin. Lùi ra xa, cô cố chùi cho hết dấu tích của nụ hôn cuồng bạo vừa rồi. Giọng Nhã khô khốc :

- Sẽ không bao giờ thừa quý ông. Ông hãy chết đi.

Vin tức giận. What the hell is she? Cô ta giận dữ hay đang đóng kịch trước mặt anh. Damn it. Một kẻ đào mỏ mà có quyền nói anh vậy sao?

- Rồi cô sẽ hối hận. Chúng ta sẽ còn gặp nhau nhiều. Cô nghĩ rằng, mấy tháng nay, những bản hợp đồng mà cô có là do may mắn đến với cô sao? hahaha. Là do đồng tiền điều khiển tất cả đó.

Đột nhiên Vin chuyển giọng :

- Em là 1 con cò trong tay anh. Hãy ngoan ngoãn phục tùng đi là vừa.

Lúc này, Nhã đã trấn tĩnh lại mình. Nhã tự nhủ phải cố không được gục ngã trước mặt hắn. Hất mặt lên kiêu hãnh, nàng nhìn Vin:

- Ah! Tôi là 1 kẻ đào mỏ có lựa chọn, thưa quý ông. Và tôi phải nói cho ông biết rằng: ông phải là cái mỏ mà tôi thích. Vậy nên, vĩnh biệt. Quý sứ phù hộ cho Ngài.

Nhã đi rồi. Mắt Vin đục ngầu Chàng gầm gừ như đang nói với cô " Sẽ chỉ là tạm biệt "

Mùi hương của nàng vẫn quanh quẩn bám lấy chàng. Càng nghĩ, anh càng giận. Mẹ kiếp. Cô ta phản ứng như là 1 kẻ vô tội bị hàm oan vậy. Cô ta đóng kịch quá tài tình. Nhưng...tại sao đôi mắt nàng nhìn chàng, Vin thấy cả 1 trời mênh mông buồn tẻ, thất vọng và nỗi đau. Không!!! Anh không làm. Anh không được mềm yếu. Chẳng phải khi xưa mẹ anh cũng đã van xin ba anh bằng cặp mắt đó sao. Nhưng rồi bà ta vẫn làm đau ba anh và cuối cùng là bỏ đi theo tình nhân. Vin đi lại kệ rượu, lấy cho mình 1 ly và uống như tự chúc mừng mình. Cô ta có quý quyết cũng làm sao bằng anh được. Anh đã xếp 1 kế hoạch hoàn hảo vô cùng. Anh đã cho người hẹn cô rồi lại hẹn với Ethan. Anh biết, Ethan có thói quen không gõ cửa mà đi thẳng vào phòng khách khi thấy cửa hở. Và anh đã dặn David không khóa cửa. Một kế hoạch thật ngoạn mục. Anh đã lật tẩy được Tâm Nhã và tự cho mình là "hiệp sĩ " khi cứu Ethan khỏi kẻ đào mỏ này. Nhưng sao anh lại không thấy vui mừng. Anh có cùng đóng kịch với Nhã không? hay anh cũng thật sự thèm muốn cô. Gạt phan ý nghĩ anh đang bị cô điều khiển mọi việc. Tức

giận, dẫn mạnh chiếc ly xuống bàn đến nỗi làm đổ rượu, Vincente đi nhanh vào phòng tắm để giải nhiệt trong anh.

Chương 6

Rồi khách sạn, Nhã bước đi vô định, dòng người xe tấp nập bận rộn nối đuôi nhau bỏ Nhã lại đằng sau. Uất ức, căm giận, nước mắt tuôn thành dòng, Nhã thấy cô đơn cùng cực. Anh ta đã chà đạp lên nàng không thương tiếc. Nhưng tại sao? Minh đúng là kẻ ngây thơ, nàng tự trách mình trăm lần ngàn lần sao lại tạo điều kiện để anh ta dụ nàng vào cái bẫy đó. Chính ra nàng cần phải cẩn trọng khi thấy Henry bỏ xuống dưới lầu. Chính ra nàng cần phải mạnh mẽ chứ không dễ ngã lòng như vậy. Chính ra....chính ra.....Trăm ngàn lý do để ngăn cản mà bây giờ Nhã mới nhận ra. Con tim nàng quá nhạy cảm để nghĩ rằng chàng yêu nàng. Damn. Nhã trách mình. Làm sao 1 gã player biết đến tình yêu. Vậy mà nàng vẫn tin hắn. Vậy mà nàng vẫn đại dốt để con tim điều khiển nàng. Để bây giờ, nàng nhục nhã ê chề như thế này....

Trong lúc đó, ngồi trên xe đang chạy, Ethan cũng đang bận suy nghĩ 1 mình trầm ngâm. ông có nên nói quyết định của ông với các con ông hay không? Ông có cần bảo vệ Nhã khỏi Vincente - 1 tay chơi có hạng hay không? Ông nhớ lại cái đêm dạ vũ kỉ niệm 10 năm ấy, Nhã đã có thuyết phục ông nói cho các con ông nghe về căn bệnh ung thư mà ông đang 1 mình gánh chịu. Ông đã bắt Nhã phải hứa là không được hé lộ cho bất kỳ ai.

"- Tâm Nhã, hãy hứa với tôi.

- Nhưng tôi thấy họ có vẻ hiểu lầm và điều đó làm họ cách xa ông.

- Cô bảo tôi phải làm sao khi mẹ của chúng vừa qua đời không bao lâu thì bây giờ là sắp tới ba của chúng

- Đừng nói như thế, Ethan. Ông thừa biết là mình còn cơ hội. Ông không thể bỏ cuộc. Tôi hứa và sẽ giúp ông. Chỉ mong ông suy nghĩ lại lời tôi vừa nói.

- Tôi hiểu là đã làm phiền cô rất nhiều. Nhưng tôi không thể làm gì hơn. Tôi nợ mẹ con cô nhiều lắm. Nếu mà để cánh báo chí biết chủ tịch của nhà Starvos bị bệnh nặng , thì nhà Starvos sẽ hứng chịu những sự sụp đổ vì chưa chuẩn bị và sẽ làm mất niềm tin cũng như vị thế trong phố Wall này."

Rồi ông nhớ đến vợ mình

" Cách đây 19 năm, mẹ của Nhã là 1 nhân viên nhỏ. Mẹ Nhã đã hiến thận để cứu vợ của ông. Nhờ vậy mà bà có thể thực hiện ước muốn lớn nhất trong đời mình là có 1 cô công chúa. Bà đã mang thai Emily. Nhờ quả thận đó mà bà đã có thể sống, có thai và sống đến khi Emily lớn khôn. Đối với ông , khoảng thời gian đó là điều kỳ diệu và hạnh phúc nhất trong đời. Vợ ông ra đi nhưng bà mãi nguyện và thanh thản. Ông buồn vì mất bà nhưng không hề hối tiếc. Giờ đây, Emily chính là bản sao của vợ ông. Mỗi khi nhìn thấy nó, ông lại nhớ đến vợ mình. Do đó, ông không muốn làm Emily bị tổn thương.

Ba của Nhã mất 1 năm sau đó, gia đình Nhã cũng move về San Francisco và cắt đứt mọi liên lạc với ông. Vì mẹ Nhã không muốn có sự giúp đỡ nào mang tính hàm ơn từ vợ chồng ông. Bà có ưu điểm là khẳng khái và kiên cường. Bà bảo với ông là bà không giúp ông mà là bà chỉ giúp 1 người đàn bà khát vọng có con. Bà có thể cứu 1 mạng người , thế thì sao không? Do

đó, bà không muốn có thêm ai biết bà đã hiến thận. Bà không muốn cuộc sống của mình trở thành trung tâm của sự chú ý.

19 năm sau, khi tin tức loan đi là vợ của CEO Starvos house bị bệnh nặng. Mẹ Nhã đã đọc được tin ấy. Lúc này, gia đình nàng đã move lại New York nên bà muốn thăm vợ ông. Sau cuộc viếng thăm thăm lặng đó, vợ ông đã ra đi trong thanh thản khi bà đã gặp lại được người ơn. Trước khi mất, Vợ ông có 1 việc nhờ ông làm giùm. Bà muốn nhờ ông đặt 1 bộ nữ trang bằng saphia, để tặng riêng cho con gái người ơn của bà. Và phải mất mấy tháng sau, bộ nữ trang mà ông đặt ở London mới hoàn thành. Và ông cũng phát hiện mình bị ung thư. Ông cần 1 người trung tín để bên cạnh ông mỗi khi ông làm xạ trị hay hóa trị hay gặp bác sĩ. Ông cần 1 nơi riêng tư để chữa bệnh và tránh tai mắt của báo chí. Và ông đã chọn Nhã. Ông cũng nhớ khi đưa cho nàng bộ nữ trang, Nhã đã kịch liệt từ chối. Tính Nhã rất giống với mẹ nàng. Nhưng khi nghe ông nói đó là yêu cầu cuối cùng của vợ ông, thì Nhã mới không thể từ chối tâm ý cuối cùng của người đã khuất"

Bình tĩnh thoát khỏi quá khứ, nhìn ra bầu trời, ông khẽ nói

- Sorry cô, Tâm Nhã. Vì tôi chưa đủ can đảm cho các con của mình biết. Tôi là 1 lão già ích kỷ.

Chương 7

Hai tháng nay, Nhã vất vả vô cùng. Vết thương lòng lần đó không biết đã lành sẹo chưa, nhưng Nhã thì trở nên trầm lặng hơn trước. Đạo gần đây, mẹ nàng bị bệnh ngày mỗi xấu hơn, công việc của Nhã không suôn sẻ như lúc trước nữa. Những hợp đồng ngày 1 ít. Đã không biết bao nhiêu lần, nàng chỉ nhận được những cái lắc đầu khó hiểu khi cầm tấm bằng tốt nghiệp đi xin việc. Không 1 cty thiết kế lớn nhỏ nào trong thành phố New York này muốn nàng. Nhã không nhớ mình đã apply đơn bao nhiêu lần. Tất cả dường như đang chống đối lại với Nhã.

Nhiều lúc, Nhã lơ mơ nhận ra không biết "hắn" có nhúng tay vào hay không? Nhã nhớ đến lần đụng độ đó giữa 2 người. Nhã hoang mang khi nhớ chàng đã nói "Đồng tiền làm được tất cả". Liệu chàng có trả thù vì bị nàng xúc phạm? Liệu chàng có đang dồn nàng vào ngõ cụt. Đã hơn 2 tháng nay, Nhã đã làm đúng như lời "thề" của mình là không gặp mặt chàng. Nhưng thật ra, nói đúng hơn là không gặp con người chàng, chứ hàng ngày thông tin của Vin vẫn ngập tràn mặt báo. Nhã có muốn tránh không thấy cũng không được. Như hiện tại lúc này, qua báo mà nàng biết chàng đang chu du Châu Âu để tham dự cuộc hội nghị thượng đỉnh của hiệp hội thương mại Thế giới. Bận rộn như vậy, nhưng chàng vẫn bị báo chí chụp những bức ảnh đang vui vẻ bên các người đẹp khác nhau, lúc thì trong club, khi ở bar, lúc trong khách sạn. Thậm chí cả khi chàng đi gym hay du thuyền cũng có người đẹp kề bên. Thông tin đó làm Nhã thấy nhẹ nhõm thở phào, với suy nghĩ là: anh ta không có thời gian để nghĩ đến mình - 1 kẻ xấu xa ... tức nhiên là chỉ dưới mắt anh ta - để tìm cách trả thù cô. Nhã trở nên tự tin, không sợ sệt và lòng đầy hy vọng sẽ kiếm được công việc mới.

Nhã đâu biết rằng, ở 1 nơi cách xa New York, có người đang nhắc đến nàng.

- Vin, về việc miss Trần, các công ty thiết kế đều làm như lời yêu cầu của anh. Hiện tại, miss Trần chỉ đang làm mẫu cho những hợp đồng nhỏ. Ông có muốn.....

Lời báo cáo của David - trợ lý của Vin làm chàng ngưng thôi không chăm chú vào tài liệu nữa. Gõ gõ cây viết xuống mặt bàn, rồi đột ngột đứng lên vén tấm màn cửa sổ nhìn xa về phía chân trời. Một lúc lâu sau, Vin quay lại với với David bằng 1 giọng đều đều khó biết được chàng nghĩ gì :

- Không cần! Trò chơi này vui đây. Cứ để cô ta có 1 con đường để chạy. Cứ để cô ta nghĩ đó là con đường thoát thân mà nào có ngờ là mình đang càng chạy vào con đường không lối thoát.

David "yes" nhỏ, nhưng trong lòng vẫn không khỏi nghĩ ngợi. Vì sao Vin lại tốn quá nhiều công sức vào việc này. Anh không hiểu nổi. Anh thừa nhận là Tâm Nhã rất đẹp. Ngay từ lần đầu tiên, anh đã nhận ra Tâm Nhã có 1 sức quyến rũ lạ lùng mà tự bản thân cô không hề biết. Tuy thế, nếu ông chủ của anh muốn, thì sẽ có cả trăm cô gái sexiest hơn, trẻ hơn và biết nghe lời hơn phục vụ. Dù làm việc cho Vin từ khá lâu, nhưng anh không hiểu hết con người này : vừa kín đáo, có khi nguy hiểm, khi mạnh mẽ và chủ động. Trong suốt chuyến công du này, Vin không hề từ chối các người đẹp đến với anh ta, vậy mà Vin vẫn không hề quên Nhã. Thật lạ lùng. David cảm thấy lo cho Nhã - một cô gái Việt Nam thuần khiết, yếu đuối và mong manh đã vô tình làm mất lòng Vincente Devotal - một trùm tư bản, 1 tay chơi và là 1 kẻ chưa từng biết thất bại là gì trong đời.....

Chương 8

Hôm nay, Nhã được Henry giới thiệu đến xin việc tại 1 cuộc triển lãm xe hơi. Bây giờ, bất kỳ là làm mẫu lớn hay mẫu nhỏ, Nhã đều lao vào xin làm. Cuộc sống ở New York đắt đỏ quá. Nhã tính dành dụm ít tiền rồi sẽ move đến một nơi khác. Nhưng hiện tại, sức khỏe của mẹ nàng không cho phép di chuyển được lâu. Nàng hy vọng gia đình nàng rồi sẽ đoàn tụ và có 1 cuộc sống tốt hơn bây giờ.Khẽ lắc đầu, bắt mình quay trở lại hiện tại chứ không được mơ mộng. Suốt từ sáng tới giờ, Nhã phải trải qua 3 vòng phỏng vấn. Thông thường, việc casting người mẫu diễn ra khá nhanh. Nhưng hôm nay lại không phải vậy. Nàng nghe Henry nói, tuy cuộc triển lãm này chỉ diễn ra có 3 ngày nhưng họ yêu cầu rất nhiều điều kiện nên người mẫu nào cũng phải qua 3 đợt casting. Nàng đang ngồi chờ đợi kết quả từ chính Giám đốc nhân sự - Human Resources Director: Timothy Vance. Sau nửa tiếng chờ đợi, nàng được mời vào phòng nhân sự :

- hello, miss Tran. Mời cô ngồi

Timothy người dong dong cao với cặp kiềng trắng và nụ cười hòa nhã đặc biệt đã gây cho nàng cảm giác thoải mái

- Hello, Mr Vance

-Ồ! Hãy gọi tôi là Tim. Tôi thích vậy.

- Thế thì xin ông cũng đừng gọi tôi là Tran, hãy gọi tôi là Nhã.

- Ok deal - Tim nói.

- Nhã, chúng tôi xin chúc mừng cô. Thật sự, cô là người chúng tôi tìm kiếm khá lâu để phù

hợp cho cuộc triển lãm lần này.

- Xin ông nói rõ thêm....

- Ok. Cuộc triển lãm lần này là để giới thiệu những dòng xe mới, hạng sang nhất hiện nay trên Thế giới. Trong đó, Rolls - Royce là dòng xe siêu sang nhưng lại mang nét cổ điển và quyền rũ rất riêng biệt. Bộ phận HR của chúng tôi muốn tìm kiếm 1 khuôn mặt mới thay thế những khuôn mặt đã quá quen thuộc. Chính vì lý do đó mà chúng tôi chấp nhận tuyển dụng từ những hiệp hội người mẫu nhỏ, không chuyên cũng như là mẫu tự do. Công việc này tốn khá nhiều thời gian nhưng mãi không có kết quả. Chúng tôi đã nghĩ đến nên quay lại sử dụng những khuôn mặt cũ thì may mắn là Henry giới thiệu cô cho chúng tôi. Cô thật sự rất đẹp, rất quyền rũ, cô Tâm Nhã à.

Nhã nghe nóng bừng mặt. Tuy sống ở Mỹ, nhưng Nhã vẫn không quen nghe những lời khen như vậy. Điều đó càng làm Nhã thêm e thẹn và đỏ mặt. Tim nhìn nàng không chớp mắt, đến nỗi Nhã phải lên tiếng hỏi nhỏ:

- Thế chừng nào tôi có thể bắt đầu công việc?

Tim giật mình mỉm cười thật tươi :

- Do đòi hỏi khá cao, cho nên tất cả các người mẫu được chọn sẽ phải trải qua 3 tuần huấn luyện mọi thứ. Ngày mai, chúng ta sẽ bắt đầu. Nhã mỉm cười , đứng lên giơ tay ra bắt :

- Nice to meet you, Mr Vance.

- Call me Tim, please. Nice to meet you too, Tâm Nhã. See you soon

Nhã nói lời tạm biệt rồi quay đi bước ra tới cửa.....Nhưng....Bỗng không hiểu sao , nàng quay lại nhìn Tim khá căng thẳng :

- Tôi có thể hỏi ông 1 câu khá riêng tư không?

Tim hơi bất ngờ, nhưng vẫn nói:

- Sure. Go ahead, Nhã

- Việc mướn tôi vào làm mẫu, không có liên quan đến bất kỳ ai chứ? ý tôi là do các ông quyết định thuê tôi, chứ không do 1 ai thúc ép, phải không?

Khuôn mặt Nhã căng thẳng chờ câu trả lời. Nàng không muốn công việc này có liên quan gì đến "hắn ta".

- Hãy nói cho tôi biết, xin ông....

- Tôi không hiểu vì sao cô hỏi vậy, nhưng tôi có thể chắc chắn rằng việc tuyển dụng cô hoàn toàn là do cô phù hợp với tính chất công việc và quyền quyết định là thuộc về tôi, chứ không 1 ai khác.

- Thank you. Thank you so much. Nhã thở phào khẽ nhảy lên, chạy đến bắt tay Tim với vẻ mặt sáng ngời. Điều bộ của nàng làm Tim phải bật cười.

Suốt trên đường về, Nhã cứ cười chum chim. Nàng hạnh phúc vì có việc làm mới. Nàng mỉm cười.... thì ra.... thì ra....ở New York vẫn còn có người mướn nàng. Vẫn còn có sự tự do chứ không phải chỉ có kẻ giàu mới có quyền quyết định. Nhã nghĩ vậy rồi nàng xoay tròn người mấy vòng hạnh phúc. Rồi cười nắc nẻ dang tay chạy lùa đuổi đàn chim bồ câu trên quảng trường rộng lớn. Vừa chạy Nhã vừa cười thật tươi, dang rộng cả 2 tay ngửa đầu mình nhìn lên

bầu trời trong xanh cao tít. Rồi 1 phút ngẫu hứng , Nhã chụm 2 bàn tay mình lại làm loa la lớn :

- Wow ww.... It 's such a beautiful life.....Tôi đang bay....đang bayyy....

Vừa nói, Nhã vừa chao liệng 2 cánh tay như đôi cánh chim bay lượn trên không trung. Những người chung quanh không hiểu là chuyện gì nhưng vẫn nhìn theo và cười với Nhã. Một cô gái thật đẹp. Mái tóc dài bồng bênh gọn sóng xõa tung, bay trong gió nhẹ , chiếc áo măng-tô trắng bật tung hàng nút tạo cho Nhã tự do tự tại bay lượn. Nàng đang mặc 1 chiếc áo sơ mi hồng cách điệu xinh xắn với chiếc nơ be bé thắt nơi cổ và chiếc quần tây trắng ôm sát người nàng. Một vẻ đẹp nhẹ nhàng và trong sáng. Nàng đang vui đùa với đàn bò câu trắng. Nụ cười, ánh mắt , khỏe mồm của nàng mới đẹp làm sao ! Nhã nào hay biết, tất cả mọi hình ảnh của mình đều được thu gọn vào tầm mắt của một người.....

Chương 9

- Vin! Hôm nay anh có cuộc hẹn cắt băng khánh thành triển lãm xe hơi lúc 7pm.

Ngồi trên máy bay riêng về lại New York sau chuyến công du Âu Châu , Vin đang lắng nghe lịch trình làm việc của mình. Bao giờ cũng thế , đối với Vin , công việc là điều ưu tiên hàng đầu và anh cũng không cho phép mình xao lãng. Trông Vin trầm ngâm hơn mọi ngày, David cũng hiểu được lý do vì sao nên khi báo cáo và cập nhật lịch trình vào sổ tay điện tử cho Vin xong , anh đã để Vin lại yên tĩnh 1 mình. Chàng vừa ghé thăm mộ ba chàng nhân ngày mất của ông. Vin thương cha bao nhiêu thì anh càng cảm hận người đàn bà đã sinh ra anh bấy nhiêu. Sản nghiệp ngày nay anh có là do chính cha anh tạo dựng mà thành. Ông đã lao vào làm việc quên tháng ngày cũng như để quên đi nỗi bất hạnh trong hôn nhân. Ông đã nguyện rửa bà gần suốt cả cuộc đời, để rồi lúc trước khi ra đi , niềm mong mỏi cuối cùng của ông là được gặp lại người đàn bà ấy. Nhưng rồi ông cũng không được toại nguyện. Bà ta từ chối gặp mặt ông lần cuối với lý do là sợ chồng con mình nổi giận. Vin còn nhớ, lúc đó , anh đã gầm lên như con thú dữ toan xông vào xé xác bà ta. Người đàn bà Châu Á không tim. Và anh tự hứa lòng mình rằng sẽ không bao giờ, không bao giờ gặp lại bà ta 1 lần nào nữa. Và Vin cũng nhất định không cho phép mình rung động trước 1 bông hoa Châu Á nào khác nữa. anh không bao giờ muốn đi lại theo dấu vết của ba anh. phải chăng vì thế mà Vin không bao giờ tin tưởng vào 1 tình yêu. Chàng cũng chẳng bao giờ yêu ai bằng cả con tim. Chàng chỉ có 1 con tim và chàng muốn giữ nó cho riêng mình mà thôi.

Tối nay là đêm khai mạc đầu tiên của triển lãm xe. Mọi thứ đã sẵn sàng và Nhã đang ngồi trong phòng để được make up lại lần cuối. Ba tuần training trôi qua, Nhã đã học được rất nhiều điều từ cách làm việc chuyên nghiệp của Tim. Tim và Nhã đã trở thành bạn của nhau. Tim luôn dịu dàng, chỉ bảo Nhã từng chút một từ cái dáng điệu, ánh mắt thậm chí cả cách ngồi xe thể nào để làm mẫu.

- Ok , lady, Are you ready?

- Ready , sir! - Nhã đứng nghiêm chào Tim như trong hải quân. Tim bật cười trêu nàng :

- Nhã làm thế mất hết hình tượng người mẫu cho Rolls - Royce. haha....just kiding ! Nhã, cô thật đẹp.

Nhã liếc mình trong gương. nàng gần như không nhận ra mình. nàng đã biến thành 1 quý cô sexy và gợi cảm. Chiếc đầm cực ngắn phối giữa 2 màu đỏ và đen. Một chiếc mũ đỏ bé tí trên đầu như tiếp viên hàng không nhưng lại có thêm tấm ren đen che trước mặt. Nó khiến nàng trông thật quý phái....Nhã thầm ngưỡng mộ người đã thiết kế ra bộ trang phục này. Họ đã kết hợp khéo léo tài tình tạo thành 1 vẻ sexy khi may 1 chiếc váy cực ngắn để lộ đôi chân trắng thon dài bắt tận của nàng trong đôi vớ ren màu đen.

Nhã ngồi trong chiếc Rolls - Royce màu đỏ được đưa từ dưới lên trên cao, chiếc xe này là tâm điểm của cuộc triển lãm. Nhã khẽ run khi nàng được nâng lên cùng xe trong tiếng vỗ tay không ngớt của khách tham dự. Ánh sáng của đèn pha tập trung vào nàng và xe khiến Nhã không còn Nhận thấy gì xung quanh. Nhã bắt mình phải tập trung vào công việc của mình: là trở thành 1 quý cô sexy trong chiếc xe sang trọng cổ điển. Và nàng đã được training để làm điều đó. Nhã lẩm bẩm lại các cử chỉ nàng đã được học : Cánh tay gác nhẹ hờ hững trên cửa xe , đôi chân vươn duỗi một cách lười biếng khiêu khích nhằm mục đích nhấn vào sự rộng rãi tiện nghi mà chiếc xe có được. Vịn tay vào 1 người mẫu nam , Nhã bước ra chậm rãi, lấy tay vuốt dọc theo chiều dài chiếc xe với vẻ lưỡng lự nũng nịu không chịu rời xa. Chàng trai như hiểu ý người yêu - là nàng đóng - liền bông nàng ngồi lên phần đầu của chiếc xe. Cả hai trao nhau những cái nhìn mon trón rồi tay trong tay vuốt dọc mũi xe cùng mỉm cười. 3 phút xuất hiện giới thiệu xe , Nhã nghe tiếng vỗ tay kéo dài. nàng không thấy gì cả , chỉ biết nhìn thẳng về phía đèn và cố tạo dáng 1 nụ cười sexy nhất. Sau đó, Nhã phải làm công việc của người mẫu xe: người đến dự vây lấy nàng để chụp hình và nghe nàng giới thiệu những tính năng ưu việt của xe. Nhã phải vất vả lắm mới làm tròn bổn phận. Đưa chai nước cho Nhã , Tim trêu nàng :

- Wow...xem ra, mọi người quan tâm đến người mẫu hơn là xe rồi.

Nhã nhoẻ miệng mỉm cười mà nói:

- Người mẫu chỉ làm nền cho xe mà thôi , thừa giám đốc.

- Nhã đứng có mỗi chân lấm không?

- Không đâu anh, Nhã đứng được mà. Vả lại khi nào mỗi chân, nhã sẽ làm bộ dựa vào xe hay là ngồi trong xe vừa ngồi nghỉ vừa tạo dáng luôn thể. Nhã chưa bao giờ được ngồi 1 chiếc xe sang trọng thế này. Phải cảm ơn anh nhiều lắm.

- Ah! cảm ơn suông thôi à? Phải cho anh chụp chung 1 tấm hình chứ.

- rất sẵn sàng, thưa quý khách. Nhã bật cười hiền lành.

- Nhã này , xong việc chúng ta đi ăn khuya nhé.

- 10h hơn mới đóng cửa , em nghỉ khi đó tối lắm rồi. Sorry Tim, để khi khác vậy. Em thật sự chỉ muốn về nhà nghỉ ngày mai phải tiếp tục rồi.

Tim biết thế nào cũng sẽ cùng 1 câu trả lời như vậy. Nhã rất vui vẻ nhưng luôn tạo 1 khoảng cách mà Tim muốn rút ngắn hơn nữa cũng không được.

- Mình chụp 1 tấm đi, Tim. Đứng kế xe cho đẹp nè.

Tim khẽ vin eo nàng khi cả 2 cùng đứng chụp hình....

Reng....Reng....

- Tim, anh có cuộc gọi từ ngài Vincente nhà Devotal

Tim ngạc nhiên không hiểu vì sao Vincente lại gọi cho anh. Tim biết Vincente là người vô cùng nổi tiếng về nhiều nghĩa, nhưng anh chưa bao giờ trò chuyện cùng. anh ta gọi mình chỉ vậy nhỉ? Tim thắc mắc - hay là anh ta muốn mua xe. thế thì càng vô lý hơn, người anh ta cần gọi là bên Sale department chứ không phải anh. Tuy thế, anh vẫn yêu cầu nói máy:

- Hi, mr Devotal. Tôi có thể giúp gì được cho ông?

- Hi, tôi cho rằng đây là 1 cuộc nói chuyện riêng tư. Tôi muốn anh đổi người mẫu quảng cáo chiếc Rolls - Royce tối qua. hãy cắt hợp đồng với cô ta. Dĩ nhiên, cty anh sẽ được những ưu đãi từ nhà Devotal. Anh nghĩ sao về lời đề nghị này.

- Tôi không hiểu. Vì sao tôi phải đổi người mẫu khi cô ta là người chúng tôi tìm kiếm khá lâu mới được. Theo hợp đồng, tôi chỉ có thể đuổi miss Tâm Nhã nếu như cô ấy mắc phải những sai lầm làm ảnh hưởng đến hình tượng chung của cty. Vì lẽ đó, tôi e là mình không thể làm được như yêu cầu của ông.

Tim nghe thấy 1 sự im lặng kéo dài, rồi:

- Ok! Tôi hiểu. Có lẽ anh không đủ khả năng sa thải cô ta. Có lẽ tôi nên nói chuyện với 1 người cấp cao hơn. Chào

Tim đỏ mặt vì tức giận, anh tính đáp trả lại câu gì đó thì đã nghe tiếng cúp máy. Ấn tượng đầu tiên của anh về Vincente thật xấu. Hắn ta cao ngạo y như báo chí đưa tin. Còn Tâm Nhã, tại sao hắn muốn anh sa thải cô? Tâm Nhã và hắn có quan hệ gì? Bao nhiêu câu hỏi thắc mắc bỏ vầy Tim. Liệu Vincente có phải là người Nhã thâm ám chỉ khi vào đây xin việc làm. Tim nhắc máy lên gọi Nhã dù biết đến tối cô mới đến ca đi làm.

Chương 10

- Tôi cần gặp ông Vincente.

- thưa cô, cô có hẹn trước?

- Không, tôi không có hẹn. Nhưng xin hãy nói với ông ta tôi là Tâm Nhã Trần - Nhã đang có tờ ra bình tĩnh với với cô thư ký nhưng thực ra thì nàng đang giận sôi sục.

Người thư ký nhìn Nhã băn khoăn vì cô biết Vin không bao giờ tiếp ai không hẹn trước. Nhưng cô không đành từ chối Nhã nên đưa tay bấm vào nút điện đàm gọi cho Vin.

- Thưa cô, ông ấy đang đợi cô bên trong. - Nói với Nhã mà trong lòng, cô không khỏi thắc mắc vì sao Vin lại phá vỡ luật lệ của ông ta

- Cảm ơn cô.

Nhã đi nhanh vào phòng Vincente mà không thềm gõ cửa. Nàng quá tức giận.

- Chào cưng, buổi sáng vui vẻ chứ? - Vin đang khoanh tay ngồi ngã ra sau ghế nhìn nàng.

- Tại sao ông cứ muốn hại tôi. Tại sao ông muốn Tim đuổi việc tôi? - Nhã trừng mắt nhìn

- Ah! Anh bạn của em cũng nhanh miệng quá - Vin khoát tay làm hành động mời Nhã ngồi nhưng nàng phớt lờ.

- Tim chẳng qua là lo lắng cho tôi mà thôi. Và anh ta cũng thắc mắc là vì sao ông lại có 1 yêu cầu vô lý đến như vậy.

- Wow... Tim cơ đây. Một người mẫu giới thiệu mà lại gọi 1 giám đốc HR bằng nick name thân mật khi chỉ mới làm việc có vài ngày. Thật thú vị - Vin toét miệng cười
- Đó là chuyện của tôi. Không cần ông quan tâm.
- Quan tâm. Quan tâm chứ. Bởi từ sau cái ngày em bị anh vạch trần với Ethan. Xem ra , em đã đổi chiến lược. Em bắt đầu quay sang quyến rũ những anh chàng trẻ và khỏe khạo hơn phải không cung? Humm...Nhưng sao em lại hạ mình xuống thấp vậy. Từ Ethan - Một CEO và là đồng sáng lập nhà Starvos , mà nay em chỉ quen với 1 anh chàng giám đốc quen thôi sao? Xem ra em tính "ăn chắc mặc bền " chứ không "đánh nhanh thắng nhanh " như đối với Ethan. Vin nheo nheo mắt nhìn Nhã , quan sát cô như quan sát 1 con gà con.
- Ông thật là 1 kẻ điên khùng. Mà cho dù tôi có như vậy thì cũng chẳng liên quan tới ông. Tôi có đào mỏ của ông đâu? - Nhã bực tức nói ngông
- Anh chỉ làm người tốt, thấy xấu thì phải lên tiếng; chỉ là muốn nhắc nhở cho Tim thôi....
- Thế sao? Tôi sẽ chuyển lại lòng tốt của ông đến Tim. Nhưng hôm nay, tôi đến đây để nói với ông rằng : ông đừng hòng dùng tiền và quyền lực của ông mà đè chết tôi. Không được đâu. Ông đừng tưởng cả New York này hay cả thế giới đều thuộc về ông. Cho nên , ông muốn sao cũng được. Ông nghĩ là mình có quyền cho ai muốn sống thì sống , chết thì chết sao. Nếu thật là như vậy thì tôi e là ông đã lầm khi dùng cách đó đối với tôi. Giữa tôi và Tim đã có bản thỏa thuận. Và Tim sẽ là người chịu trách nhiệm và bảo vệ tôi nếu như có việc gì xảy ra. Tôi đã nói xong. Cảm ơn thời gian quý báu của ông. Tôi nghĩ ông hãy nên lo việc khác hơn là để ý xem tôi sẽ đi đào mỏ của ai.
- Nhã quay đi, ngẩng cao đầu bước ra cửa
- Wait.....đợi đã....
- Còn chuyện gì nữa thưa quý ông? Tôi không có nhiều thời gian.
- Sáng nay, cung đẹp lắm, nhưng khác xa với vẻ tối qua. Hôm nay thì cung rất chanh chua nhưng hôm qua thì.... nói sao nhỉ.... à , giống như 1 con mèo uốn ẹo trong vòng tay của những gã đàn ông đến chụp hình.
- Ông....
- Làm một cử chỉ ngăn cô lại , Vin nói tiếp :
- Tối qua, tôi mới có dịp chiêm ngưỡng đôi chân của cô 1 cách thỏa thích đấy. Những lần trước gần cung mà anh chưa có thời gian phát hiện ra. Một đôi chân dài bất tận. Cung rất biết cách khoe lợi thế của mình với người khác. Ví như bây giờ vậy , một chiếc đầm ngắn quá đẹp. Vin vừa gãi gãi cằm vừa chiếu ánh mắt nhìn xuống chân cô. Nhã đưa vói chiếc túi xách ra phía trước che chân mình theo 1 bản năng bảo vệ khỏi cái nhìn xuyên thấu.
- Sáng nay , Nhã mặc chiếc đầm màu xanh dương cao quá gối và hơi túm ở lai váy. Nhã tính đi mua ít đồ dùng thì nhận được cuộc gọi của Tim. Thế là tức tốc nàng đến nơi này mà không kịp suy nghĩ gì cả. Nàng đã quên Vin là 1 gã như thế nào. Hắn ta luôn biết cách làm chủ mọi tình huống. Giống như bây giờ vậy. Nhã bực tức nện gót giày quay ra cửa mà không quên ném cho Vin cái liếc muốn rách cả mắt.
- Không tiễn em nhé cung ! - Giọng Vin lạnh lùng cao ngạo sau lưng nàng
- Đồ hợm hĩnh. Anh hãy tránh xa tôi ra - Nhã cũng chẳng vừa....

Vin nhìn theo Nhã cho đến khi mất hút. Phải thừa nhận nàng là món quà vô giá mà tạo hóa đã làm ra. Vóc dáng ấy, mái tóc ấy, nụ cười ấy.....biết khi nào mới chịu đầu hàng anh. Người Vin lại căng cứng khi nghĩ về nàng. Buổi tối hôm qua, anh ngỡ ngàng khi trông thấy Nhã ngồi trong xe làm mẫu. Đã bao nhiêu ngày trôi qua, thế mà, anh vẫn có 1 cảm giác thật khó chịu khi gặp nàng. Lặng lẽ đứng nhìn, anh không bỏ sót bất kỳ hành động nào của Nhã. Nhìn nàng ở trên cao mà cổ họng Vin khô khốc vì muốn nàng. Đưa tay bung uống sạch ly rượu mà vẫn không làm chàng giải tỏa được cái nóng khác lạ khắp người.

Rồi Vin lại giận dữ khi nhớ đến: anh trông thấy từng gã đàn ông chờ đợi để được đứng kế bên chụp hình cùng cô. Với ai, cô cũng cười tươi ngọt ngào, nhưng với anh thì sao? Vin tức giận nghĩ: khi chụp cùng Tim, cả 2 nhìn nhau như đang chìm trong hạnh phúc. Mặt anh nóng lên khi nhớ đến cái xiết tay mà hằn đỏ trên eo nàng. Và sáng nay, khi anh gọi cho Tim, hẳn ta đã rõ ràng tìm cách bảo vệ bên vực nàng trước mặt anh. Chỉ mới mấy ngày ở gần Tim mà Nhã đã dám tự tìm đến anh, khiêu khích và thách thức anh sẽ làm gì cô. Chỉ mới mấy ngày mà Nhã như viên ngọc được mài dũa sáng bừng rực rỡ. Nàng đã biết tận dụng và phát huy vẻ đẹp mê hoặc của mình. Cô ta là loài cáo, Vin nghĩ.

Nhưng tại sao anh cứ bị Nhã ám ảnh? Tại sao anh cứ muốn làm nàng phải khổ sở, bực tức thì anh mới hả hê dễ chịu? Trước đây, anh chưa từng phải dùng quyền lực của mình để áp đặt đối với 1 ai. Tại vì nàng mà anh trở nên như thế, Vin tìm cách thoái thác cho mình. Nàng là người đàn bà Việt Nam. Nàng cũng đẹp như mẹ chàng, và nàng cũng biết cách quyến rũ đàn ông như mẹ chàng. Nghĩ đến bà ấy, Vin cau mày giận dữ. Mặt Vin đăm đăm khó hiểu với 1 bóng tối bao trùm. Không ai biết chàng đang nghĩ gì? Có phải chàng muốn khiến cho Nhã sống dở chết dở? Có phải chàng đang muốn trả thù mẹ chàng qua hình bóng của nàng.... Mím môi, Vin lạnh lùng nhắc máy bấm số....rồi lại đột nhiên cúp mạnh máy, ngã ngược người ra sau gọi khế tên nàng qua 2 hàm răng nghiến chặt

- Tâm Nhã....Tâm Nhã.....

Chương 11

Mất toi một buổi sáng đẹp trời, Nhã nghĩ thầm bực tức. Tiếng chuông điện thoại reo lên trong túi xách của nàng.

- Alô, tôi nghe.
- Chào buổi sáng, Tâm Nhã. Cô khỏe không, cô gái?
- Ethan, là ông sao? Tôi khỏe. Ông khỏe chứ?
- Tôi bình thường. Hôm qua, tôi có đến dự buổi triển lãm và có nhìn thấy cô.
- Sao ông không gọi tôi?
- Tôi thấy cô bị bao vây bởi các chàng trai nên không biết bao giờ mới tới lượt lão già này đây, nên đành thôi.
- Come on, Ethan. Don't say like that.
- okie...okie...chỉ là đùa thôi, cô gái nhỏ. À! Cô nên nói cty đó tăng lương cho cô đi nhé. Vì tôi đã đặt mua 3 chiếc xe của họ rồi. Nhờ cô làm mẫu thật là có lợi phải không?
- Ethan. Ông lúc nào cũng thế. Luôn vui vẻ yêu đời.
- Well, không phải lúc nào cũng thế đâu. Tôi sẽ có 1 đợt xạ trị sắp tới trước khi bác sĩ quyết định là tôi có bị buộc phải chuyển vào nằm viện lâu dài hay không. Cô có thể nào cho tôi

mượn căn hộ của cô...

- Ethan, ông biết là nó đã là của ông chứ không còn thuộc về tôi nữa. Ông đã mua nó. Còn tôi lúc nào cũng sẵn sàng giúp ông. Vẫn là thứ 7 tuần như mọi lần phải không? Tôi sẽ đi với ông.
- Cô chắc là sẽ không có gì phiền chứ , Tâm Nhã.
- Chắc chắn rồi. Thứ 7 là ngày nghỉ nên tôi khá rảnh. Sao ông lại hỏi vậy?
- À!.....không có gì?
- Vậy à! Ông đừng suy nghĩ gì hết cả. Hãy cứ nghỉ ngơi và xem xét lại lời đề nghị mà tôi từng nói với ông.
- Tôi hiểu nhưng tôi phải đợi kết quả của cuộc xạ trị lần này. Thôi, tôi cúp máy đây. Tạm biệt cô, Tâm Nhã
- Tạm biệt ông.

Sáng thứ 7 ,

Đối với Nhã, Ethan là 1 người đáng để cô khâm phục. Ông đang một mình chống chọi với căn bệnh hiểm nghèo mà không có đến 1 người thân bên cạnh. Thế nhưng ông vẫn rất lạc quan yêu đời. Giống như lúc này, khi nàng và ông bước lên cầu thang bậc thêm nhà:

- Cần thận đây cô gái Cô mà té thì lão già yếu đuối này sẽ không đỡ được cô đâu.
- Ô! Vậy à. Thế sao ông không thử là "gentle man fit " thay vì "lady fit " nhỉ? Tôi sẽ đi sau, hộ tống cho ông, thưa VIP !

Cả 2 cùng bật cười.....Bất ngờ, 1 ánh sáng nhá lên. Nó giống như thứ ánh sáng của máy chụp hình. Nhưng khi Nhã quay đầu tìm kiếm thì chẳng thấy gì. Nhún vai mặc kệ , nàng đi vào nhà theo sau Ethan. Nhã lặng lẽ quan sát Ethan khi ông được bác sĩ xạ trị trong căn phòng nhỏ. (Ethan muốn điều trị ở nhà cô vì để giữ kín sự riêng tư bệnh tật của ông nhằm tránh báo chí đưa tin). Nếu như những lúc khác, Ethan trông thật mạnh mẽ, tự tin thì đến những lúc thế này, trong bộ áo bệnh nhân, ông ta lại trông quá đỗi bé nhỏ, bất lực và mệt mỏi.

Nhã chợt nghĩ : đời người giàu sang kiếm lợi để làm gì, một khi đau ốm bệnh tật, đến 1 ngụm nước, miếng cơm còn không thể nuốt nổi. Bạn bè đông đảo để làm gì, đến khi bệnh tật cô đơn lại không có 1 bóng người thăm viếng. Thật là chua chát. Ấy vậy mà không ai sống mà không lao vào kiếm tiền. Nàng cũng là một trong số đó. Nhã không muốn bị đồng tiền chi phối mọi suy nghĩ của nàng. Nhưng Nhã không làm được, vì sự thật nàng cũng đang rất cần tiền, nàng cũng đang bị lệ thuộc vào nó.

Năm nay , tiết trời New York tháng 2 không lạnh như mọi năm. Ngoài đường, tuyết vẫn trắng xóa khắp phố phường, nhưng đâu đó văng vẳng những giai điệu tuyệt vời mừng 1 ngày lễ tình nhân ấm áp. Sắc hồng tình yêu như làm dịu bớt đi cái lạnh mùa đông. Từng đôi, từng đôi dìu nhau lướt đi trên phố. Họ trao nhau nụ cười và hơi ấm, tạo nên 1 bức tranh tình tứ cho Valentine. Ngồi trong xe, nhìn ra những con đường tấp nập , trông thấy những đứa trẻ đang chơi trên tuyết cùng ba chúng. Cả 2 cha con đều cười vang ngất trời. Vin bỗng nhớ lại tuổi thơ mình.....

- Dừng xe ở đây - Vin nói với người tài xế. Anh cứ về cty trước. Từ đây về đó cũng gần , tôi muốn thả bộ 1 chút.

Bước đi chậm chậm, đầu anh như 1 cuộn phim đang quay trở về quá khứ. Nơi chàng có 1

người cha thật vĩ đại trong lòng chàng. Đưa mắt nhìn 2 bên xung quanh đường, Vin như khám phá ra được nhiều điều. Bởi từ rất lâu rồi, chàng chỉ ngồi trên xe mà nhìn ra ngoài. Bây giờ, chàng thấy nó hoàn toàn khác. Ghé vào mua 1 tờ báo ở tiệm ven đường, Vin đang muốn lặp lại thói quen của ba chàng khi trước

Lướt mắt nhìn sơ qua các tiêu mục, anh giật mình nhìn xung quanh rồi tự cười : hôm nay là 14-2 à. Hèn chi, cảnh vật đều rất lãng mạn. Chợt mắt anh dừng lại tại 1 tấm hình được chụp rất rõ. Nhã và Ethan đang tươi cười cùng nhau bước vào trong 1 căn nhà. Nàng mặc chiếc đầm màu xanh ngấn. Phải rồi, chiếc đầm mà nàng mặc đến văn phòng chàng. Họ mới gặp nhau tuần trước. Năm tay xiết mạnh thành nắm đấm, Vin nhìn trừng trừng vào bức ảnh như muốn thiêu đốt. Vậy là sau khi gặp chàng, cô ta liền lập tức hò hẹn với tình nhân, bất chấp những lời chàng miệt thị. Khốn thật! Chàng chẳng hiểu vì sao, sau khi bắt gặp Nhã lần đó cùng chàng, vậy mà Ethan vẫn còn vui cười bên cô ta được. Do Ethan quá mềm yếu tin người hay do cô ta dùng mọi chiêu thức để quyến rũ Ethan quay trở lại. Thật là 1 sự bao dung ngốc nghếch của Ethan. Liệu ông ta có biết cô ta cũng đang cặp với Timothy Vance, Vin nhếch mép cười. Mà cũng phải thôi, có gã đàn ông nào có thể cưỡng lại sức hấp dẫn của cô ta. Huống chi là Ethan - 1 lão già cô độc cần tình thương sau khi vợ chết. Tự nhiên, khung cảnh tình tứ của New York khiến Vin bức tức. Anh bước vội đi như cố né tránh mọi người.

Bàn tay vò nát tờ báo, trong đầu anh hiện ra cảnh Nhã và Ethan cùng ở trên giường với nhau. Mẹ kiếp ! Chàng rửa như đang có mặt nàng. Anh nhất định sẽ không cho đôi tình nhân đó bên nhau trong ngày hôm nay - Ngày Valentine quái quỷ. Vin bước nhanh về cty, đi ngang qua chỗ cô thư ký, giọng anh lạnh lùng ra lệnh :

- Nói máy cho tôi với Henry Chang - quản lý người mẫu ngay lập tức.

Rầm...

Vào đến phòng, Vin nện tay xuống mặt bàn tức giận. Vậy là cô ta vẫn tiếp tục liên lạc với Ethan. Mặt Vin tối sầm khi anh nhớ đến lời Nhã từng nói "Tôi là kẻ đào mỏ có lựa chọn. Tôi xin nói cho ông biết là ông không phải là cái mỏ tôi thích"... Quý tha ma bắt cô đi, Tâm Nhã. Thế cái mỏ vàng nào cô ta mới thích đây. Chẳng lẽ là mỏ vàng già cỗi như Ethan sao? Một người con gái hừng hực nảy nở như xuân tươi thê kia mà lại đi yêu 1 ông già. Vì cái gì chứ? Vin không tin là Ethan có thể thỏa mãn nhu cầu nhạy cảm nhất của người đàn bà cho Nhã được. Không đời nào. Giữa họ là khoảng cách 40 năm. Thế thì vì cái gì? Vì tiền ư? Nếu nói về tiền, Vin tự cho rằng mình còn hơn cả gia tộc của Ethan. Vậy 1 mỏ vàng thế nào mới hấp dẫn cô ta? Chết tiệt. Vừa lúc đó, có tín hiệu báo đã nối xong cuộc điện thoại với Henry

- Good morning, sir. hân hạnh được phục vụ ngài, ngài Devotal.

- Tôi cần 1 partner dự tiệc tối nay. Ông hãy kiểm tra cho tôi ngay lập tức.

- Rất hân hạnh thưa ông. Vậy không biết, những yêu cầu của ông là gì để chúng tôi có thể làm cho ông hài lòng

- Chỉ có 1 yêu cầu duy nhất. Partner đó phải là Tâm Nhã Trần. That 's it.

- Oop.....Tôi e là....cô Nhã sẽ không chịu....

- hum...Đó là chuyện của ông. hãy nhớ, tôi cần người trước 8 giờ. Hãy đưa cô ta đến trung

tâm thời trang và thẩm mỹ New York, họ sẽ chăm sóc và lựa chọn trang phục giúp cô ấy. Đúng 8h, xe sẽ đến đó.

Tít...tít...tít

- Xin đợi đã, thưa ông

Vin đã không đợi Henry trả lời, chàng đã cúp máy. Mồ hôi rịn đầy trên trán Henry. anh phải làm sao đây? Trong số những người mẫu mà anh từng quen và quản lý, Tâm Nhã là người anh thích nhất. ở cô gái Việt ấy toát ra vẻ đằm thắm nhưng quyến rũ đến chết người mà ít ai cưỡng lại được. Vậy mà Nhã không hề hay biết điều đó. Nàng không kênh kiệu, khoe khoang hay đua đòi. Nàng là 1 đóa hoa quý có cả sắc và hương. Chả trách gì Vincente Devotal - kẻ quyền lực nhất phố Wall cũng phải điên cuồng lên vì nàng. hết lần này tới lần khác, nàng đều chống chọi và thoát khỏi kẻ quyền lực mà ai cũng sợ ấy. Nhưng còn lần này, lần này...liệu nàng có tránh nổi hay không?

.....

Chương 12

- Nhã, hãy nghe tôi giải thích. Thật sự lần đó, tôi không biết là Vincente có ý không tốt với em. Tôi chỉ được yêu cầu là có 1 hợp đồng lớn mà người ta đòi hỏi người mẫu phải là em. Việc chỉ định chính xác người mẫu nào đó để ký hợp đồng mà không cần phải casting là chuyện hoàn toàn bình thường. Và họ yêu cầu là để em ký với họ mà thôi để bảo đảm thông tin bí mật của hợp đồng. Cho nên, tôi đã bỏ xuống lầu trước. tôi không cố tình hại Nhã

- Nhã biết, Nhã có trách anh đâu, Henry

- Nhã, Cuộc sống của em lúc này thế nào?...Những bản hợp đồng của em....anh xin lỗi không giúp em được gì....

Nhã cười chua chát. Nàng đã bị cắt hết mọi hợp đồng. nàng biết Vin đã nhúng tay vào hẳn muốn hủy diệt nàng dưới núi đôla của hắn ư? Nhã đau đớn nhận ra rằng "Nghèo không phải là 1 cái tội, nhưng nó khiến cho con người ta ra nên tội. Đó là tội bị sỉ nhục, bị người ta chà đạp nhục mạ bởi sự điều khiển của đồng tiền ". Bất giác nàng cười khan 1 tiếng. Henry đến để đưa cho nàng 1 bản hợp đồng giá trị. Nàng sẽ có thể trả hết nợ bill mấy tháng nay của tiền nhà, tiền điện nước, tiền xe và tiền thuốc men của mẹ nàng. Nàng sẽ rất vui vẻ mà chấp nhận nếu như nàng không biết là hợp đồng sắp ký là với Vincente Devotal. Cái tên cứ ám ảnh lấy nàng.

- Nhã, em có quyền từ chối. Anh sẽ tìm lời giải thích hộ cho em. - Henry lên tiếng cắt đứt dòng suy nghĩ của Nhã.

Nàng từ chối được sao? Vincente sẽ bỏ qua cho nàng sao? Nàng không tin là anh ta sẽ bỏ cuộc. Nàng đã chọc tức con cạp sơn lâm thức tỉnh, bây giờ, nàng chỉ còn mỗi một cách là ngồi leo lên lưng cạp mà thôi. Và lại, mất Nhã dừng lại nơi những bill đòi thanh toán tiền thuốc, tiền phòng bệnh của mẹ nàng.

Chỉ 1 đêm....chỉ 1 đêm.....là nàng có thể trả hết nợ trong vòng mấy tháng. Chỉ 1 đêm..... nàng có đủ sức để chống chọi cho qua chỉ 1 đêm hay không? Nhã đã 1 lần để con tim điều khiển mình và kết quả là sự ê chề, u nhục mà Vin đã ban tặng cho nàng. Giờ đây, nàng không cho phép trái tim được lên tiếng. Nàng buộc mình phải dùng lý trí lấn át cảm tính. Chỉ 1 đêm....nhưng sao có quá nhiều điều không thể lường trước được.....Nhã bất giác đưa 2 tay xoa dịu 2 bên thái dương. Nàng ghét hẳn ta, ghét những cuộc đấu trí với hẳn ta. Nhưng liệu hẳn ta có.....

Như đọc được sự sợ hãi của Nhã, Henry vội lên tiếng bảo vệ:

- Anh sẽ có trách nhiệm với em. em đừng lo, anh sẽ yêu cầu bên kia (anh cố tranh kêu tên Vin để Nhã khỏi đau lòng) ký với mình 1 giao kèo là em không phải làm gì khác hơn là chỉ với tư cách 1 người đồng nghiệp đi theo dự party. khi hết party thì có nghĩa là vai trò của em cũng chấm dứt.

Nhã ngược nhìn Henry. Anh ta có vẻ lo lắng cho nàng. Đó là niềm an ủi cho Nhã, vì không đến nỗi ai cũng như Vincente. Tại sao nàng lại so sánh với hẳn ta? tất nhiên Henry còn tốt hơn hẳn gấp ngàn lần. Nhã tự nhủ như vậy.

- Okie , anh cứ làm hợp đồng đi, Nhã sẽ đi.

Henry nhìn Nhã nửa đau xót, nửa như bất lực vì không thể giúp nàng. Còn riêng Nhã , nàng hiểu rằng đã đến lúc nàng cần đổi mặt với Vincente Senior Devotal. Henry chở nàng đến nơi mà Vin yêu cầu. Lúc đó đã gần 7h. Nhân viên của trung tâm thời trang lo ngại;

- Ông Devotal đã yêu cầu chúng tôi hôm nay không tiếp 1 ai ngoài cô ra. chúng tôi đã chờ cô cả ngày nay. Ông ấy yêu cầu chúng tôi chuẩn bị cho cô tất cả. Nhưng bây giờ chỉ còn 1 tiếng: cô phải tắm spa thảo mộc, massage, chọn quần áo...

- Tôi không cần gì nhiều cả. tôi sẽ chịu trách nhiệm trước ông ta thay cho các cô nếu như trễ hẹn. Vì tại tôi đến trễ chứ không phải tại các cô.

họ khẽ thở phào nhẹ nhõm trong lòng. họ đưa Nhã đi lựa chọn những trang phục dạ hội. Suy nghĩ rất nhanh, Nhã chọn ngay cho mình chiếc áo sुरूn xám ren mỏng màu đỏ khiêu khích. nàng phải chuẩn bị, phải sẵn sàng tất cả mọi thứ để "chiến đấu " với Vincente. Và màu đỏ làm màu thích hợp với nàng nhất lúc này. Màu của sự chiến thắng, màu của quyền lực. Nhã chọn sुरूn xám vì Nhã không muốn mình bị hòa tan trong cái party này. Nàng muốn họ thừa nhận vẻ đẹp á Đông. Đó 12 chiếc áo mà khi nàng vừa chọn xong thì mọi người đã thốt lên rằng sexy. Nó tuy không hở nhiều nhưng lại rất gợi cảm với 2 bên xẻ tà cao gần bằng hông. Tính hiếu thắng trong người trời dậ và nàng muốn chọc tức Vin bằng cách "mê hoặc ánh nhìn " của những gã đàn ông khác. Vin muốn nàng trở thành con rối trong tay anh ta, hãy chờ xem ai sẽ là con rối của ai.

Họ trang điểm và làm tóc cho nàng khá nhanh như nàng yêu cầu. Tóc cũng chỉ được vắn cao lên hờ hững, vài lọn tóc nhỏ nhỏ cong cong rủ xuống, núu vịn lấy chiếc cô 3 ngắn của nàng.

Đúng 8h, nàng được thông báo là Vin đang ngồi đợi dưới lầu. Từng bước uyển chuyển, Nhã thả từng bước chân duyên dáng xuống từng bậc cầu thang. Nghe tiếng động, Vin buông tờ báo ngược lên nhìn nàng. Nhã kiêu hãnh nhìn lại xoáy chặt đôi mắt thần sắc tuyệt đẹp của mình vào mắt anh. Nhã muốn cho anh biết rằng Nhã hôm nay đã khác hôm xưa. Nhã sẵn sàng và

khiêu khích chiến đấu với anh không 1 chút e dè sợ sệt, nàng muốn dùng vũ khí sắc đẹp của nàng mà khó ai cưỡng lại nổi để đối chọi với Vin.

Vin nhìn nàng không chớp mắt. Anh nhức nhối vì ý nghĩ Nhã càng ngày càng đẹp. nàng đẹp quá Chiếc áo màu ren đỏ càng làm nổi bật làn da trắng muốt của nàng. Thân hình nàng....mắt Vin dán chặt vào người nàng. Thân nhiệt anh tăng cao đột ngột không kiểm soát được. Quỷ tha ma bắt cô ta. Cô ta là loài phù thủy gì đây? Chiếc sườn xám ôm xiết lấy thân thể ngà ngọc Vin ước gì mình là chiếc áo ấy. Không. Đêm nay, nhất định anh phải có được nàng anh phải nghiền nát nàng ra thành trăm mảnh để đền bù cho tất cả những gì Nhã đã làm với anh. Nghiến răng, Vin cố kềm chế nổi thèm muốn dâng trào.

Nhã không khó khăn gì khi trở thành tâm điểm của buổi party. Nàng khiến cho tất cả đàn ông trong phòng đều phải nhìn ngắm nàng. Nhã cười nói vui vẻ cùng mọi người. bởi nàng biết, họ cũng là những tỉ phú giàu sụ như Vin. Nhã vui cười với họ vì nàng biết : bước 1 trong kế hoạch đã thành công mỹ mãn. Nàng đã khiến Vin tức điên , găm dữ đe dọa thậm chí tỏ ra thô lỗ, không lịch sự khi kéo nàng ra khỏi 1 bạn nhảy để nhảy với chàng.

- Quý ông chắc quên phép lịch sự trong khi khiêu vũ rồi sao?

- Tôi cóc cần lịch sự. Cô uống phải thuốc gì hôm nay vậy hả? Cô tính lôi hết bọn đàn ông có mặt trong đêm nay lên giường với mình hết cả sao?

Vin xiết chặt người Nhã. khế nhãn mặt vì đau , Nhã đáp :

- Ồ, sao lại không nhỉ? Cảm ơn vì gợi ý của ông. chẳng phải tôi đã nói , tôi là kẻ đào mỏ có lựa chọn đó sao. thế thì tôi có quyền lên giường với bất kỳ cái mỏ vàng nào mà tôi thích.

Nhã cố mỉm cười một cách lẳng lơ khi vừa chấm dứt 1 điệu nhạc và nàng không ngần ngại nhảy điệu slow với 1 trùm dầu hỏa khét tiếng. Nhã đang cố biến Vin thành con rối trong tay nàng. Nàng muốn chứng tỏ cho chàng thấy quyền lực của 1 người đàn bà là thế nào.

Giật mạnh tay cô lôi đi theo mình, Vin bắt cần những lời xì xào bàn tán xung quanh mình. Anh dùng hết sức mình nắm chặt tay Nhã kéo ra 1 căn phòng gần ban công hay nói đúng hơn là 1 căn phòng trên sân thượng.

- buông tôi ra. Buông tay tôi ra. Ông bị điên à?

Vừa nói Nhã vừa lấy tay còn lại cố gỡ bàn tay mình ra khỏi tay Vin

- tôi nói là ông hãy buông tay tôi ra. Ông có nghe không? - Nhã nói như thét mà Vin vẫn lăm lì, lôi cô đi không chịu nghỉ.

- Quỷ tha ma bắt cô đi

Vin kêu lên khi Nhã dùng răng cắn thật mạnh vào tay anh. Anh quay đầu lại nhìn Nhã, nàng thoáng rùng mình vì bất gặp ánh mắt của Vin. Liếc vội nhìn xuống vết cắn nơi bàn tay ấy, nàng sững sờ khi nhìn thấy màu đỏ của máu rỉ ra . Nhã hoang mang cùng cực. Vin vẫn không chịu buông tay Nhã ra:

- Cô nghĩ rằng chỉ có 1 vết trầy nhỏ đó là sẽ cứu cô thoát khỏi tay tôi sao?

- Ông muốn gì? - Nhã trấn tĩnh nói cứng.

Khi lời vừa thốt ra xong, Nhã cảm thấy hối tiếc vô cùng vì nàng đã hỏi 1 câu vô cùng nguy hiểm vào lúc này. Vin quắc mắt nhìn nàng đỏ rực, anh thôi không còn lời nàng đi nữa. Thay vào đó là hành động ôm eo một cách sỗ sàng:

- Good question! Anh muốn em, muốn cơ thể em. Một kẻ đào mỏ chuyên nghiệp như em sao lại có thể lơ là anh nhỉ. Em hãy thử đào mỏ của anh xem. anh tin chắc là em ngàn lần không ân hận

Vin chòn vòn cúi xuống tính hôn lên môi Nhã. Nhã quay ngoắt đầu sang 1 bên né tránh , Vin tức giận, dùng tay giữ chặt cằm nàng. Và hôn thô bạo, hết sức thô bạo lên khắp mặt nàng. Nàng chống chọi yếu đuối :

- Ông....ông đã vi phạm hợp đồng. Hợp đồng ghi rõ là tôi chỉ là partner dự tiệc của ông mà thôi.

Vin ngừng lại, nhếch môi cười nhìn Nhã :

- À, bản hợp đồng.

Anh lôi ra từ trong áo 1 tờ giấy mà nàng biết chắc là bản hợp đồng của nàng. Đưa lên trước mặt nàng , Vin hỏi:

- Nó chỉ là 1 tờ giấy vô tri giác. Nếu tôi lỡ tay làm nó rách thì sao nhỉ?

- Ông....ông dám....

Chưa nói dứt câu , Nhã đã thấy Vin xé tờ giấy thành những mảnh vụn. Hành động đó của Vin như châm thêm dầu vào lửa , Nhã nóng mặt vì sự ngạo mạn, coi thường khế ước, chà đạp lên qui tắc của Vin. hắn ta ý giàu là có quyền làm được mọi chuyện sao? Mắt Nhã long lên vì giận. Nhã nói như hét :

- Vậy thì tôi cũng chẳng còn nhiệm vụ nào ở đây cả.

- Tôi thách cô đi đó. Tôi đã cảnh cáo cô là đừng chọc giận tôi rồi có phải không? Đây là bài học tôi dạy cô: đừng bao giờ đùa giỡn, chọc tức với 1 gã đàn ông nếu như cô không muốn lãnh chịu hậu quả.

Cổ miệng nàng khô khốc. Chẳng lẽ nàng đã sai rồi sao khi quyết định leo lên lưng cạp? Nhã đang còn tìm lời để đáp trả thì:

- Chúng ta làm 1 bản hợp đồng khác

- Hợp đồng gì? - nàng hỏi gắt.

- Em sẽ là nhân tình trên giường của tôi. Và tôi sẽ lo lắng cho em.

Căng hết cỡ mắt, Nhã nhìn chòng chọc vào Vin :

- Are you mad? are you crazy?

- Phải , tôi đang điên đây. điên lên vì em. Đáng ra , em không nên làm bản hợp đồng này với tôi Đáng ra, em phải từ chối nó. Đáng ra, em phải làm cho mình trở nên xấu xí chứ không quyến rũ chết người như thế này. Nhưng đã quá trễ rồi. em không thoát tôi được nữa đâu.

Đến lúc này , Nhã hoảng sợ thật sự. Anh ta điên rồi, Nhã nói với chính mình. Anh ta điên thật rồi. Nhã phải làm gì đây? Đầu óc Nhã hoạt động điên đảo để tìm cách trốn thoát. Mắt Nhã

nhìn quanh để tìm 1 sự cứu binh mong manh.

- Cô tìm gì cũng vô ích thôi. Chỗ này, tôi đã bao tất cả rồi. Cô phải đi theo tôi.

- Đi đâu? Không, tôi không đi đâu cả.. -

Nhã vùng chạy thoát khỏi Vin.....Cổ lên.....nàng tự nhủ mình phải cố lên. Ôi! Chết tiệt đôi giày cao gót dưới chân nàng. Nàng phải chạy thật nhanh, càng nhanh càng tốt; càng xa càng tốt.....

- Em chạy đi đâu hả cưng? - Vin bắt được nàng chỉ sau vài bước.

- Buông tôi ra. buông tôi ra.....

Mặc kệ Nhã nói gì, Vin bế xốc nàng bước tới. Phía sau, cánh cửa phòng mở ra sân thượng, là 1 chiếc máy bay thương gia cá nhân sang trọng cỡ nhỏ. Nhã gào thét một mình trong trời đêm. Mặc cho Nhã đánh đấm, Vin bế Nhã bước vào máy bay đi thẳng vô trong

.....

Mặc cho Nhã đánh đấm, Vin bế Nhã bước vào máy bay đi thẳng vô trong. Đến phòng ngủ, Vin thả như ném Nhã xuống nệm giường rộng lớn. Nhã lồm cồm bò lui về sau rồi tìm cách tuột xuống giường đứng dậy. Vin phóng mắt tới nàng. Nhã rùng mình trong cơn hoảng sợ, nàng bắt gặp cặp mắt đục ngầu của gã đàn ông đang điên. Mắt hắn đang dán chặt vào Nhã như muốn lột sạch hết những gì trên người nàng. Nàng nghe tiếng kêu khẽ của Vin - tiếng rên của sự ham muốn tột độ. Bất giác, Nhã vòng tay che lấy ngực mình rồi cầm đầu bỏ chạy ra hướng cửa. Một thân hình cao to giữ xiết chặt lấy nàng. Có lần, nàng đã thầm tự hỏi " Không biết khi giận dữ lên, Vin sẽ thế nào? "thì giờ đây, nàng đang phải gánh chịu hậu quả cơn giận dữ đó. Vin đè ngửa Nhã té ra trở lại giường, chân anh đè ép sát chân nàng, tay Vin giữ chặt 2 tay Nhã. Tay còn lại, anh luồn vào sau tà áo xẻ cao gần tới mông của nàng. Người Nhã cứng đờ vì sợ hãi, miệng lắp bắp van xin :

- Không.... khôngtôi xin ông.....

Vin lấy tay hất ngửa cầm nàng ra, mắt long lên đe dọa :

- Đừng giở trò đó thêm 1 lần nữa. Đến gái đồng trinh cũng không phản ứng như cưng đâu. Sao lúc đầu, cưng môi chài hết bọn đàn ông trong phòng tiệc kia mà. Giờ đây, chỉ có anh và cưng, sao em không trở tài môi chài anh hả?

Vin vực mặt xuống hôn tới tấp khắp nơi trên người Nhã.....Phụt.tt.....Nhã nghe tiếng nút áo bị bật ra. Sau khi dùng miệng giật phanh nút áo bên hông của chiếc sườn xám, Vin vùi mặt vào khuôn ngực căng tròn của nàng mà hôn. Hôn một cách thô bạo và cuồng loạn khắp cơ thể nàng. Nhã vùng vẫy trong tuyệt vọng khi Vin luồn tay ra sau tháo lấy chiếc áo nhỏ là vật che thân cuối cùng trên người nàng.....

Nhã buông xuôi bất động. Nước mắt òa ra tuôn xối xả, cơ thể nàng run bần bật vì những cơn uất nghẹn ngào không ngưng nghỉ. Nước mắt Nhã làm ướt cả bờ ngực tròng lòn của Vin. Vin cau mày...., dừng tay. Rút tay ra khỏi người nàng, giữ chặt lấy mặt Nhã gầm gừ hỏi :

- Mẹ kiếp. Cái quái gì làm cho cô khóc hả? Không phải cô cần đàn ông sao? Đừng nói với tôi là mỗi khi môi chài đàn ông trên giường cô đều như thế này.....

Nhã òa khóc nức nở , không nói được 1 lời. Vin nhìn Nhã giận dữ và khó hiểu. Tại sao? Khi Nhã càng vùng vẫy thì Vin càng điên tiết ép nàng lên giường cho bằng được. Nhưng khi Nhã buông xuôi , chịu đựng bất động chỉ có nước mắt tuôn trào thì chàng lại không thể làm gì được. Nước mắt đàn bà. Chết tiệt. Trước đây , dù anh có miệt thị tìm cách trêu chọc nàng thế nào , Nhã chỉ giận dữ uất ức nhưng chưa bao giờ nàng phải khóc. Chưa bao giờ khóc trước mặt chàng. Vin buông Nhã ra , sững sờ với chính mình : "Vincente này chưa bao giờ cần đàn bà đến nỗi phải cưỡng bức như vậy. Đàn bà quanh anh đến với anh là tự nguyện, là nụ cười , là chiều chuộng. Chưa một ai phải khóc khi làm tình trên giường cùng anh. Vậy mà, mẹ kiếp. Nhã đã phá vỡ luật chơi mà anh đã đặt ra. Đó là : làm tình 1 cách tự nguyện. Nước mắt của Nhã khiến anh trở thành kẻ tồi tệ. Nước mắt của Nhã khiến anh tức giận vì bất lực. Damn. Anh cần gì cô. Anh có thiếu gì đàn bà, gái đẹp "

- Đi khỏi chỗ này

Nhã bàng hoàng mở mắt nhìn Vin như không nghe thấy lời anh vừa nói :

- Tôi nói cô đi khỏi chỗ này ngay lập tức, nếu như cô không muốn tôi sẽ nghiền nát cô. Cút khỏi mặt tôi. Đừng để tôi thấy mặt cô lần nữa. Get out of my life ! - Tiếng Vin thét như sấm chớp trước mặt nàng.

Nhã lập cập bỏ dậy, vội vàng khép 2 tà áo rồi cầm đầu bỏ chạy, trong khi vẫn còn nghe tiếng Vin thét sau lưng :

- Đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi lần nữa. Hãy biến đi vĩnh viễn. Nếu còn để tôi gặp lại, tôi sẽ bóp chặt em trong tay bằng trăm lần tối hôm nay.

Tâm Nhã loạn choạng chạy xuống cầu thang máy bay giữa đêm mù mịt không phương hướng. Bên tai nàng văng vẳng điệu nhạc của BTBoy

I never break your heart.....I never make you cry.....Nước mắt Nhã tan vào trong tuyết lạnh.....

.....

Chương 13

Mở cửa trông thấy Nhã , Lilian suýt la lên vì sững sốt. Nhã đứng đó như 1 bức tượng run rẩy với đôi mắt ráo hoảnh.

- Nhã , chuyện gì đã xảy ra vậy. Vào nhà đi Nhã....

Nhã không bước vào nhà như vô định. Cô không hiểu làm cách nào mà mình về được tới nhà. Lilian dìu cô ngồi xuống ghế, rồi vội vàng đi kiểm tắm chăn choàng quanh cho Nhã bớt lạnh.

- Uống ly sữa nóng này đi Nhã. Cậu đã về đến nhà rồi. Bình tĩnh lại đi Nhã. Mình ở bên cậu đây.

Nhã choàng qua ôm Lilian khóc nức nở. Người nàng rung lên bần bật chứng tỏ Nhã đang bị kích động rất mạnh. Lilian vỗ về nàng mà không nói lời nào. Cô biết lúc này nên để Nhã được khóc. Khóc để trôi hết những buồn tủi , khóc để làm lại từ đầu. Chẳng biết là bao lâu , Lilian

chỉ còn nghe thấy tiếng nấc lên nghẹn ngào. Cô biết Nhã đã bình tâm đôi chút. Đưa ly sữa cho Nhã , cô nắm lấy bàn tay lạnh lẽo của nàng mà nói :

- Nhã , nghe mình nè : có chuyện gì xảy ra với Nhã vậy?

Nhã lại nấc lên , mắt ráo hoảng nhìn vào nơi xa xăm vô định

- Tại sao....tại sao.... - Nhã như đang hỏi với chính mình

- Nhã ơi , đừng vậy mà. Hãy nói cho mình nghe , chúng ta là bạn mà , có phải không? Hãy nói với mình , đừng để trong lòng mà Nhã. Cậu như thế này làm mình sợ lắm.

Nhã đưa mắt nhìn Lilian , rùng mình kể lại những gì đã xảy ra với nàng tối nay.....

- Lilian, tại sao anh ta đối xử với mình như vậy? Mình khờ quá hết lần này tới lần khác, cô tin rằng anh ta sẽ không hại mình. Mình cảm thấy ô nhục quá. Mình chết mất , Lyl ơi.....

Bằng thái độ kiên quyết , Lilian đẩy Nhã ra, giữ chặt 2 vai nàng trong tay cô , bắt Nhã nhìn mình mà nói :

- Nhã , mình biết đối với Nhã lúc này là lúc đau đớn lắm , tủi nhục lắm. Nhưng hãy tin mình , thượng đế đã tạo ra con người , và không có gì là con người không thể chịu đựng được. Không gì là quá hạnh phúc, và cũng không gì là quá đau đớn. Rồi cậu sẽ quên hôm nay thôi, hãy tin mình đi

- Lilian , mình ước mình được như cậu. Nhưng mình....

Đặt ngón tay trở lên miệng Nhã , không cho Nhã nói hết câu , cô bắt đầu nói như trái lòng mình:

- Chúng ta là bạn của nhau từ lâu , nhưng có 1 chuyện mà mình chưa kể cho cậu nghe bao giờ cả. Đó là quá khứ đen tối của mình , mình đã quên , giờ nhìn cậu thế này , mình nghĩ là nên kể cho cậu nghe , Nhã à

- Lilian.... - Nhã nhìn cô khẽ gọi

- Mình từng bị lạm dụng tình dục năm 18 tuổi khi đi dự 1 buổi tiệc. Mình đã tưởng là sẽ chết đi vào cái đêm đó. Nhưng rồi mình vẫn sống...cho đến 3 tháng sau....lại 1 lần nữa , mình đã muốn tự vẫn khi biết đã mang thai. Nhưng rồi sau khi sinh ra có 1 ngày , đứa bé đã chết vì quá yếu. Khi đó mình nghĩ mình không còn gì cả, không còn gì để mất nữa. Mình đã mất tất cả, mất luôn đứa con của mình. Đến máu thịt của mình là đứa bé mà mình cũng không thể giữ được. Sáu tháng sau đó , mình rời bỏ cái nơi nghiệt ngã ấy , 1 mình đến New York này. Mình đã mất tất cả niềm tin vào cuộc sống. Ô nhục, buồn tủi , Mình sống những ngày không có ánh sáng. Rồi như cậu biết : Johnathan - người yêu bầu giờ của mình Anh ấy đã cứu mình , đã kéo mình ra khỏi bóng tối u uất đó. Anh ấy làm cho mình hiểu ra rằng, không có gì là con người không thể làm được. Không có thất bại và cũng không có cùng đích của sự thành công. Chỉ quan trọng là mình có chấp nhận nỗi đau như 1 phần trong đời, 1 phần mà nhờ đó mà mình trưởng thành. Quan trọng là mình có chịu đứng lên hay không? Thời gian sẽ làm lành tất cả mọi vết đau. Tin mình đi , cuộc sống không bao giờ là kết thúc....

Nhã nhìn Lilian không chớp mắt. Thì ra, cô bạn của nàng , hằng ngày vui cười hồn nhiên là thế mà đã từng có 1 nỗi đau thương ô nhục khôn cùng.

Lilian dẫn Nhã vào phòng ngủ , trong lúc đứng nhìn Lilian chuẩn bị giường ngủ cho nàng , Nhã thầm tự hỏi "Không biết nàng có bản lĩnh mạnh mẽ đó như Lyl hay không? Nhã ước gì

được gì 1 ng như Lyl , có 1 ai đó như Johnathan để bảo ban, để an ủi , để bảo vệ nàng. Một ai đó mà yêu chính nàng chứ không phải vẻ bề ngoài của nàng. Một ai đó.... một ai đó che chở nàng những lúc nàng như thế này :mệt mỏi và thất vọng....

- Nhã lại đây. Lên giường ngủ 1 giấc, đừng suy nghĩ gì hết cả. Cậu đã không sao rồi. Rồi mọi thứ sẽ qua hết thôi.....Ngủ đi nhé.....Good nite, Tâm Nhã

- Good nite , Lilian....thank you.....

Nhã chìm vào giấc ngủ một cách mau chóng không suy nghĩ, bởi vì , Lilian đã lén bỏ 1 viên thuốc ngủ an thần vào ly sữa, để Nhã được ngủ 1 giấc bình yên đêm nay.

Sáng ra, Nhã thức dậy khá muộn. Biết là giờ này , Lilian đã đi làm , nàng xuống nhà bếp kiểm chút đồ ăn thì thấy điểm tâm đã được Lilian làm sẵn cho nàng , kèm theo 1 mảnh giấy nhắn "Hôm nay , cậu lấy xe đạp của mình đi mua giúp mình vài thứ trong list này nhé. Have a nice day, darling"

Nhã biết , Lilian nhờ nàng đi ra phố mua đồ để khỏi phải nằm ở nhà mà suy nghĩ bi quan. Đi đến tủ lạnh lấy ly nước cam , Nhã nhìn thấy tấm hình mà nàng chụp cùng với mẹ mình. Bà luôn là 1 người kiên cường bất khuất. Khi ba nàng mất đi , dù rất đau đớn nhưng bà vẫn đứng dậy 1 mình. "Nếu so với nỗi đau mà mẹ nàng và Lilian phải gánh chịu thì sự uất hận tổn thương của đêm hôm qua đã thấm vào đâu?" - Nhã nghĩ 1 mình rồi quyết định đạp xe ra phố như lời khuyên của Lilian.

Cho xe vào công viên trung tâm , Nhã kiếm cho mình 1 góc nhỏ yên tĩnh. Nàng cần chút khí trời để hít căng lồng ngực, để cảm thấy bình yên trong góc tâm hồn. Đưa mắt nhìn đàn bò câu say sưa đang đi lại riu rít , Nhã ao ước mình là 1 chú bò câu nhỏ, không hề vướng bận lo buồn.....Cuộc sống không bao giờ kết thúc.....Đúng, cuộc sống vẫn đang cứ tiếp tục....Nàng không thể vì anh ta mà trở nên đánh mất chính mình....Đâu đó văng lời bài hát....và Nhã đã khóc.....khóc cho lần cuối cùng để rồi phôi pha.....

Every breath you take
Every move you make
Every bond you break
Every step you take
Ill be watching you

Every single day
Every word you say
Every game you play
Every night you stay
Ill be watching you

Oh, cant you see
You belong to me
How my poor heart aches

With every step you take

Every move you make
Every vow you break
Every smile you fake
Every claim you stake
Ill be watching you

Since youve gone I been lost without a trace
I dream at night I can only see your face
I look around but its you I cant replace
I feel so cold and I long for your embrace
I keep crying baby, baby, please...

Oh, cant you see
You belong to me
How my poor heart aches
With every breath you take

Every move you make
Every vow you break
Every smile you fake
Every claim you stake
Ill be watching you

Every move you make
Every step you take
Ill be watching you

Ill be watching you
Ill be watching you
Ill be watching you
Ill be watching you..

<http://vuonamnhac.svvn.net/SoundTrack/Tomm...ams.Link/08.wma>

Mắt nước Nhã lẫn dài , miệng bật khê hát theo điệu nhạc.....Nhã không hề hay là có người đang quan sát mình.

Ôi thiên thần! Hôm nay anh đã gặp lại nàng cũng tại nơi này. Nàng mặc chiếc đầm dài màu tím tím. Mái tóc rũ nhẹ xuống ôm lấy khuôn mặt kiều diễm của nàng. Nàng khóc! Vì sao hôm nay

nàng buồn như vậy? Nước mắt nàng lăn dài trên má. Chuyện gì đã xảy ra ? Bất giác , anh muốn biết nàng đang nghĩ gì? Anh bước vội xuống đường đi về hướng nàng đang ngồi. Nhưng dòng người đông đúc và đèn đỏ đã níu chân không cho chàng đi mau được. Khi đến nơi, nàng đã đi mất rồi. Chàng loay hoay kiếm tìm nhưng không thấy đâu. Anh tiếc là mình đã không đem máy chụp để có thể chụp nàng như lần trước - cái lần mà nàng vui vẻ chạy đùa chơi cùng đàn bò câu chứ không buồn bã lặng lẽ như hôm nay.

- Sir, time to go if you don't want late

Đành ngồi lại trên xe, anh thầm tự nói :

"Thiên thần , em có biết là anh từ hôm đó, mỗi ngày đều ra công viên này ngồi chờ em với 1 hy vọng rất nhỏ nhoi hay không? Và em đã xuất hiện. anh biết là em sẽ xuất hiện. Anh nhất định sẽ tìm được em. Nhất định là vậy. My beautiful angel! "

Anh nhắm mắt mình để chìm đắm :

Every breath you take
Every move you make
Every bond you break
Every step you take
I'll be watching you

.....

Oh, can't you see
You belong to me
How my poor heart aches
With every step you take

I'll be watching you..... You belong to me, baby.....

Chương 14

Thời gian thấm thoát đã trôi qua hơn 2 tháng, Nhã đã xin nghỉ thôi không còn làm người mẫu. Lilian đã nói với nàng " Nàng không thể làm người mẫu được vì tính Nhã quá trong sáng ". Bây giờ, Nhã đã xin vào làm ở 1 tiệm hoa nhỏ.

Đạo gần đây , Nhã buồn vui lẫn lộn . Nhã vui vì anh Nguyên của Nhã đã chịu đứng lên làm lại từ đầu. Nhã đã phụ anh bằng toàn bộ số tiền mà nàng dành dụm được. Nàng biết đó chỉ là con số nhỏ nhưng nàng tin đó sẽ là động lực giúp anh Nhã gầy dựng lại sự nghiệp. Nhưng Nhã lại rất lo, nàng không dám báo cho anh Nguyên biết là sức khỏe của mẹ ngày mỗi yếu.

Hôm nay, nàng được bà chủ tặng cho nàng 1 đóa hoa tulip. Loài hoa tulip vừa còn nụ búp nhỏ màu hồng phấn. Chắc là mẹ sẽ rất thích , Nhã nghĩ. Nhã thấy nhớ đến mẹ vô cùng cho dù nàng đến thăm bà mỗi ngày. Nàng bước nhanh xuống phố mua cho mẹ món cháo yến. Nhã biết là mẹ rất thích món cháo này nhưng luôn miệng nói là không vì nó quá mắc , quá xa xỉ. Lòng hân hoan vì mua được món mẹ thích. Trên đường đi đến bệnh viện , nàng đạp xe ngang 1 sạp báo bên đường. Tình cờ....thật tình cờ Nhã thấy hình chàng trên những cuốn tạp chí. Rồi không biết ma xui quỷ khiến sao nàng lại mua. Một cuốn về kinh tế (cho dù nàng chẳng am hiểu gì về

nó) nói đến nhờ sự can thiệp của Nhà Devotal mà thị trường chứng khoán phố Wall không bị sụp đổ liên tục , nào là tháng rồi , chàng đã thu mua thêm 5 cty nhỏ và chiếm được thêm nhiều cổ phần trong các cty khác. Còn 1 cuốn , giở ra xem , tìm nàng như ngưng đập. Hàng loạt bức ảnh mà parazzari đã chụp được. Chàng thay tình nhân hơn cả mặc áo. Điền hình kỳ này là cô người mẫu Ý đồng hương mà chàng gặp khi đi nghỉ mát ở Monaco. Đồ trác táng! Kẻ chơi bời Tự nhiên Nhã buột miệng mắng và liếc một cái sắc như dao với....." bức ảnh".... Nhã không thèm coi nữa, gấp "cái hình mặt " của Vin nhét...nhét vào túi xách.

Nhã đi vào nursing home, về phía phòng của mẹ nằm. Bước vào Nhã không thấy mẹ nàng đâu cả. Linh tính mách bảo nàng là đã có điều không hay xảy ra. Nhã để chén cháo lên bàn nhưng không hiểu sao lại làm trượt bể mất. Nhã bàng hoàng rung mình nhìn chén cháo vỡ nát. Phải chăng đó là tín hiệu báo điềm chẳng lành?

- Miss Tran , bác sĩ trưởng khoa cần nói chuyện với cô. -Nữ y tá thông báo
- thế còn mẹ tôi đâu?
- Bà đang được theo dõi cấp cứu trong Emergency Room.

Cộc....cộc....

- Mời vào
- Bác sĩ cần gặp tôi?
- Mời cô ngồi Tâm Nhã, chúng tôi rất tiếc phải báo cho cô là sức khỏe của mẹ cô không tốt lắm. Chúng tôi đã hội chẩn và quyết định bà cần phải được giải phẫu gấp nếu không tim sẽ khó mà hoạt động nổi nữa.
- vậy, xin ông hãy làm phẫu thuật cho mẹ tôi. Tôi xin ông - Nhã chụp lấy tay vị bác sĩ nước mắt lưng tròng.
- Tôi nghĩ đó là sự lựa chọn duy nhất. Chỉ có điều , chúng tôi cần thông báo trước để người nhà chuẩn bị tinh thần. Chi phí cho cuộc giải phẫu sẽ khá caoước tính vào khoảng \$120.000 -\$150.000.

Nhã bất giác rung mình khi nghe tới con số đó. Làm sao Nhã có được số tiền lớn như vậy chỉ trong 1 thời gian ngắn? Anh em nàng đã bị bad credit vì anh nàng đã mượn nợ nhà băng quá nhiều khi phá sản. Tiền nàng có được đã chuyển về cho anh nàng hết cả rồi.....Nhã đắm chiêu suy nghĩ. Nhưng dù thế nào thì Nhã vẫn phải kiếm cho đủ số tiền đó.

- Thưa bác sĩ , xin ông cứ làm. Xin đừng bận tâm gì cả. Tôi sẽ cố gắng xoay sở.

Miệng thì nói cứng như vậy, nhưng khi rời bệnh viện , Nhã hoang mang không biết phải làm gì? Làm sao để có tiền bây giờ? Ethan đã âm thầm nhập viện điều trị cách ly với mọi người ở 1 bệnh viện tư riêng biệt. Ethan đã quyết định chỉ nói tình hình sức khỏe của ông cho mỗi người con trai trưởng biết. Ông không muốn tiết lộ nhiều, đặc biệt là tuyệt đối không hề muốn cho cô công chúa Emily đang ký hợp đồng người mẫu ở London biết. Trước báo chí , ông nói là mình đến tuổi về hưu nên giao quyền lại cho con trai lớn Nhưng với Nhã, ông nói rằng bác sĩ buộc ông phải nhập viện để đủ thiết bị điều trị. Đáng Nhã đi liêu xiêu trong cái nắng yếu ớt của trời New York. Ai đó đụng phải nàng, xoẹttiếng gì đó rơi xuống dưới chân , Nhã đưa mắt nhìn xuống ,....Giật mìnhảnh Vin cười với nàng....trong tờ tạp chí.

Đã hơn 1 tuần , Nhã biết đến lúc mình phải làm gì , mỗi ngày vào nhìn thấy mẹ. Nhã cảm lòng chẳng được. Mẹ nàng ôm quá. Nhã đứng lên, bước về phía trung tâm New York

- Xin làm phiền cô cho tôi gặp ông Vincente Devotal.

- Thưa cô có hẹn?

Nhã khẽ lắc đầu rồi vội nói :

- Xin cô nói với ông ấy. Tôi là Tâm Nhã Trần

Người thư ký khẽ nhíu mày nhìn Nhã như cố nhớ điều gì đó. Có phải đây là cô gái mà người đầu tiên, ông chủ của cô đã phá lệ không có hẹn mà vẫn được gặp. Nghĩ thế, cô mỉm cười cùng Nhã rồi mạnh dạn bấm vào nút phone. "Ông ta sẽ nghĩ gì? Ông ta sẽ nói gì khi gặp Nhã. Nhã còn nhớ lần cuối khi cả 2 gặp nhau, ông ta đã nói như thét vào mặt cô "Cút ra khỏi đây. Get out of his life. Nhã đã tưởng rằng sẽ không bao giờ , không bao giờ nàng đặt chân vào đây nữa. Vậy mà....

Trong khi đó , người thư ký đang liên lạc vào bên trong phòng của Vincente :

- Thưa ông,

- Có chuyện gì?

- Có cô Tâm Nhã Trần xin được gặp ông. Cô ấy đang đợi ông...

Vin nhìn sững vào chiếc điện thoại khi nghe lời người thư ký thông báo. Tâm Nhã. Cái tên mà anh tự huỷ hoại mình là đã quên. nhưng sao hôm nay , vừa khi đến tên của nàng , anh như bị rúng động

- Thưa ông - Người thư ký lên tiếng gọi lần nữa vì tưởng Vin không nghe thấy.

- Cái quái quỷ gì khiến cô ta đến đây -

- Thưa.....tôi không biết

Vin chợt xin lỗi cô thư ký của mình vì câu hỏi anh vừa hỏi. Làm sao cô ta biết được Tâm Nhã đến đây vì điều gì....Anh chợt khó chịu khi cái tên Tâm Nhã vừa được nhắc đến là anh như bị lạc vào mê cung. Anh ghét cái cảm giác bị nàng điều khiển đó. Anh hần học trả lời :

- Cô ta không có hẹn. Nói cô ta tôi không tiếp. Hãy nói cô ta ra về....

Vin nói xong, bực tức ngã vào ghế.....

- Thưa cô, rất tiếc ông ấy bảo là cô không hẹn trước cho nên...ông ấy không thể tiếp cô được.....

Nhã vẫn biết là Vin còn ghét mình. Nhã vẫn biết điều đó , nhưng nàng không nghĩ là sẽ bị Vin thẳng thắn từ chối như thế này.

- Xin làm phiền cô nói với ông ấy là tôi chỉ xin gặp ông ta có 5 phút mà thôi. Xin làm phiền cô....

- Thôi được, xin cô đợi....

reng....reng....

- Chuyện gì nữa?

- Thưa ông, cô Tran chỉ xin gặp ông 5 phút

- Bảo với cô ấy là hôm nay tôi rất bận. Tôi không có 5 phút để cho cô ta. Nếu như cô ta muốn

thì cứ để cô ta chờ.....

Cô thư ký thắc mắc tự hỏi "Ông ta đâu có cuộc hẹn nào vào hôm nay. Ít nhất là phải đến chiều. thế sao, ông ta lại nói vậy nhỉ ". Nghĩ là nghĩ vậy nhưng cô không dám nói gì thêm, chỉ thuật lại lời của Vin nói cho Nhã nghe

Nhã cố động viên mình "Nhã ơi , phải cố lên. Nhất định không được bỏ cuộc. Nhất định thế cho dù có chuyện gì xảy ra ". Thời gian chậm chạp trôi qua, đồng hồ điểm 1 giờ chiều. Vậy mà Nhã vẫn chưa gặp được Vin. Nhã nào hay biết, từ phòng làm việc, Vin đang vén tấm màn lớn và quan sát cô: "Cô ta ốm hơn 2 tháng trước nhưng vẫn còn đẹp quá. Vin chưa từng thấy người đàn bà nào lại hoàn hảo như vậy. Nàng ngồi đó, nét mặt đam chiêu, căng thẳng pha lẫn nét buồn buồn Mắt nàng rợp bóng cả trời tim tím. Anh không biết giai nhân thế gian khi xưa đẹp thế nào, nhưng anh chắc là Tâm Nhã thì đặc biệt hơn hẳn. Ở nàng có vẻ đẹp trong sáng thánh thiện của thiếu nữ đang xuân thì, pha lẫn với nét nóng bỏng mê hoặc của người đàn bà lúc độ chín mùi. Nàng đẹp như tranh vẽ, khi nàng buồn là cả 1 trời man mác.....

Vin kéo sầm màn lại, bực tức nói: Cô ta tự nguyện đến đây, mà lại mang bộ mặt thế kia đến gặp anh sao? Đi trở lại bàn làm việc, ngồi phịch xuống ghế, tay anh bóp bóp chiếc điện thoại như muốn bóp nát trong tay mình. Đăm chiêu,suy nghĩ.....

- Cô ta đã về chưa?

- Thưa ông chưa a.

- Damn - Vin buột miệng - Kêu cô ta đi kiếm cái gì ăn trưa đi, tôi không muốn lát nữa xe cứu thương phải chở cô ta đi cấp cứu...

- Tôi đã nói với cô ấy là bây giờ đang là giờ trưa, sẽ không ai làm việc nhưng cô ta vẫn một mực không chịu đi. Cô ta nói chỉ muốn gặp ông....

- Nếu cô ta cứng đầu như vậy thì cứ đợi....

Vin cúp mạnh máy xuống như trấn an mình. Anh chưa từng bị rơi vào trường hợp như lúc này. Chưa người con gái nào kiên quyết và lại "ăn vạ" như vậy đối với anh. Rút thuốc liên tục trên tay, Vin đi đi lại lại trong phòng cầu kính. Sáng giờ anh chẳng làm được việc gì....6 giờ chiều

- Cho cô ta vào đây - Vin nói như ra lệnh. Anh muốn biết kẻ đào mỏ đó muốn gì

- Thưa cô, mời cô đi theo tôi.

Nhã bất ngờ đến lính quính "Ông ta đã chịu gặp nàng. Cuối cùng thì ông ta cũng đồng ý gặp nàng ". Đi theo cô thư ký vào phòng, đầu óc Nhã như cố gắng sắp xếp mọi ý nghĩ cho có trật tự. Tại sao thế này? Lúc ở nhà, nàng đã rất dứt khoát đi đến đây. Nhưng sao bây giờ, đôi chân trần của nàng đang run rẩy. Nàng đã chờ đợi cả ngày, vậy mà bây giờ nàng lại tính quay đầu bỏ chạy. nàng sợ phải nhìn thấy đôi mắt như có lửa thiêu đốt nàng đó. Nàng sợ phải đối diện với anh

- Thưa ông, miss Tran đã đến

- Được rồi. Cô có thể ra ngoài. - Vin nói mà không hề nhìn gì đến Nhã. Nhã cảm thấy chút tủi thân...

- Cô gặp tôi có chuyện gì?
- Tôi....tôi...có chuyện muốn...
- Cô chỉ có 5 phút
- Thật ra, tôi.....
- Cô chỉ còn 4 phút
- Tôi muốn hỏi ông...ý tôi là
- 3 phút

Nhã đang cố sắp xếp lại , làm sao để nói.....

- 2 phút.....1 phút ...- Vin lạnh lùng giơ tay bấm nút phone gọi cô thư ký trở vào để đưa Nhã ra
- Khoan đã . - Nhã hít vào nói 1 hơi như sợ mình sẽ không đủ can đảm lặp lại :
- Tôi muốn hỏi là lời đề nghị lúc trước của ông có còn hiệu lực? Lời đề nghị làm tình nhân của ông - Mặt Nhã đỏ bừng khi nói đến 2 chữ đó

Còn Vin thì cũng không khỏi ngỡ ngàng. Anh tựa hẳn vào ghế rồi khoanh tay nhìn nàng chăm chăm:

- Sao cô không nói tiếp - Giọng Vin lạnh lùng phá tan sự yên lặng.
- Nuốt nước miếng, lấy lại bình tĩnh , Nhã có cảm giác mình bị say sóng. Cơ thể nàng run run như đang sốt vậy. Can đảm nhìn Vin, Nhã cố gắng buộc mình phải như vậy :
- Nếu như ông vẫn còn giữ ý nghĩ đó thì tôi...tôi sẽ...Tôi cần tiền. - Càng về sau, Nhã càng nói nhỏ hơn lại.
 - Ah ! Đã hiểu. Cô cần làm tình nhân của tôi để tôi bảo bọc cô chứ gì? Cô cần bao nhiêu hả mistress? - Mắt Vin đăm đăm nhìn Nhã như muốn chiếu soi tận bên trong cô
 - Không , không phải. ý của tôi là ông sẽ trả tiền cho tôi mỗi khi...chứ không phải tôi là tình nhân dưới sự che chở của ông. Phải, tôi cần tiền.
 - Bao nhiêu?
 - \$120.000

Vin không nói gì, cúi xuống viết gì đó rồi đứng lên đi về phía Nhã. Nhìn vội vào tấm chi phiếu, Nhã vội lên tiếng khi con số của nó là \$200.000:

- Không, tôi chỉ ...chỉ lấy đủ số tôi cần là 120.000 mà thôi. Có thể đó là số tiền trong 3 tháng. Tôi không lấy thêm - Nhã lóng ngóng chìa lại tờ chi phiếu cho Vin

Chàng cười nhếch thành tiếng :

- Vì đâu mà cô tự tin là sẽ kéo được tôi lên giường với cô trong 3 tháng? Tôi mau chán lắm và chưa có ai giữ tôi được quá 2 tháng đâu. Mà cũng không chừng tôi chỉ hứng thú với cô có 1 tuần. Tuy nhiên , hãy cầm lấy đi. Tôi không bao giờ lấy lại những gì đã cho đi. Cứ coi như đây là phần tôi khích lệ để cô làm tốt nhiệm vụ mới của mình là làm cho tôi thỏa mãn. Nói trước , tôi là 1 ông khách khó tính đấy. Hãy cầm đi. Chẳng phải cô đang cần tiền sao?

Nhã cúi gằm mặt vì xấu hổ. Đời nàng chưa từng phải quy lụy ai bao giờ. Vậy mà ...vậy mà. Không, nàng không ân hận vì việc mình đã làm. Ngàn lần không ân hận. Đã đến lúc, nàng trả hiếu cho mẹ nàng. Lau vội khoé mắt ướt sũng , nàng cố nở 1 nụ cười héo hắt :

- Cảm ơn sự hào phóng của ông

Vin đứng xoay lưng lại với nàng nhìn ra cửa sổ, nói với 1 giọng khàn khàn bình bình :

- Tôi biết cô không tự nhiên tới đây. Nhưng hãy nhớ từ giờ phút này, cô phải dẹp bỏ những phiền muộn trong lòng. Cô chỉ có 1 việc đó là trở thành 1 bạn tình lão luyện ở trên giường của tôi, 1 bạn tình biết làm vui và thỏa mãn được tôi. Deal or no deal?

- DD...e....a.....ll..... - Nhã trả lời dứt quãng cay đắng....

- That 's great. Còn nữa , hãy dọn đồ vào nhà tôi. Tôi sẽ cho người đến giúp cô thu xếp. Tôi sẽ đi Châu Á dự hội nghị 1 tuần. Tôi sẽ về đến đây sáng thứ bảy. Cô hãy chuẩn bị mọi thứ chờ tôi.....

- Tôi không cần người giúp. Tôi tự làm được....

Vin quay lại, tiến đến nàng, ôm ghì vào lòng:

- Cung à , bây giờ em không có quyền gì để phản đối tôi cả. Tôi là ông chủ của em. Cung hiểu rõ chứ - Nói xong, anh đẩy Nhã ra

- Đã rõ thưa ngài

- All right. We done. Coi như chúng ta đã thỏa thuận xong bản hợp đồng.

Nhã như người thất thần nói :

- Phải. Đã xong. Tạm biệt ông - rồi quay ra cửa

Vin nắm tay Nhã kéo ngược lại , anh hôn ngẫu nghiêng lên môi của nàng. Nhã chống cự lại ,....nhưng rồi...nhưng rồi chợt nhớ đến vai trò của mình bây giờ, nên Nhã nhắm mắt.....hé miêng đón nhận chàng.

- Good bye - Vin lạnh lùng đuổi nàng và không thèm nhìn nàng thêm lần nữa.....

Nhã đi rồi , Vin đưa tay sờ lồng chiếc cà vạt....Cô ta là quái quỷ gì mà cứ ám ảnh anh thế này? Mẹ kiếp. Cô ta là loài rắn độc , 1 kẻ đào mỏ có 1 không 2. Tại sao cô ta không đến tìm Timothy hay Henry hay Ethan? Bao nhiêu câu hỏi vây lấy Vin. Cái gì khiến cô ta thay đổi như vậy. Cô ta thà làm gái bao chứ quyết định không chịu làm tình nhân của anh? Damn it. Quỷ tha ma bắt cô ta. Thả người ngồi lại ghế, Vin nhớ lại anh như phát điên khi ôm nàng vào lòng. Cuối cùng thì anh cũng có được nàng.... dù cho nàng không hoàn toàn là mistress của anh....nhưng anh vẫn có được nàng. Tiếng chuông điện thoại cắt đứt dòng suy nghĩ của chàng...

- Thưa ông, các thành viên ban hội đồng quản trị đang chờ ông trên máy bay đã 10 phút.

Chàng tự nguyện rửa mình. Damn. Chưa bao giờ chàng trễ hẹn 1 phút nào. Vậy mà, bây giờ , mọi người đang đợi chàng đến hơn 10 phút. Nhất định, tuần sau, chàng sẽ bắt nàng trả giá tất cả mọi điều nàng gây ra cho chàng. Nàng đã phá vỡ quá nhiều nguyên tắc mà chàng đặt ra....nàng phải trả giá.....Nghĩ rồi, Vin quay gót giày nện trên sàn thảm với khuôn mặt kín bưng khó hiểu.....

.....

Chương 15

Một tuần lễ mà sao Nhã có cảm tưởng thời gian trôi nhanh 1 cách kỳ lạ. Đồ đạc của nàng đã chuyển đến nhà Vin, nhưng Nhã từ chối ở đó cho đến khi nào Vin về. Nhã đang cố tránh hết sức để bị gọi là lợi dụng Vin. Lúc đầu khi hay tin là Nhã sẽ đi , Lilian rất buồn. Nhưng bây

giờ thì chỉ nói :

- Nhã , cậu đã suy nghĩ kỹ chưa? Mình không hiểu vì sao Nhã lại làm vậy? Cậu đánh đổi như vậy có đáng không? Mình không có quyền gì để ngăn cậu. Đó là sự chọn lựa, là cuộc sống của cậu. Nhưng cậu hãy nhớ đừng bao giờ hi vọng trên sa mạc lại có cây, Vĩn là một gã player mà cả thế giới này đều biết rõ. Dù sao, mình cũng luôn tôn trọng Nhã. Hãy nhớ, đây vẫn luôn là nhà của Nhã.

Nhã biết , rất biết điều đó. Nhã luôn tự nói mình rằng : đây là 1 cuộc "giao dịch" không hơn không kém. Anh ta muốn nàng. Còn nàng thì cần tiền của anh ta. Chỉ 3 tháng là nàng và anh ta sẽ chấm dứt. Nhã hoàn toàn không hề trông đợi gì hơn thế. Bây giờ , đầu óc Nhã không thể tập trung vào việc gì. Mẹ nàng đang phải trải qua những cuộc xét nghiệm để chuẩn bị cho cuộc giải phẫu lớn. Còn nàng thì cũng đang chuẩn bị cho 1 vai trò mới - vai trò mà Nhã chưa từng thử qua bao giờ. "Nhiệm vụ của cô là làm vui và thỏa mãn cho tôi". Lời của Vĩn vang vọng bên tai. làm thế nào để làm anh ta vui? - Nhã chợt đỏ cả mặt khi nhớ đến những dịp cả 2 gần nhau. Chỉ mới vài tháng trước , Nhã đã ghét anh ta đến ghê tởm , vậy mà bây giờ , nàng đang trở thành mistress của anh ta. Thật là chuyện đời không có gì biết trước được. Có chút gì đó rộp bóng buồn trong đôi mắt Nhã

Singapore ,

Hôm nay là ngày họp cuối của hội nghị thương mại Châu Á - Thế giới. Vĩn không làm sao tập trung vào công việc 1 cách trọn vẹn được. Gần 1 tuần nay, anh bắt mình không được gọi điện cho Nhã. Anh không muốn Nhã nghĩ là anh quan tâm đến cô. Ngồi trong phòng họp mà anh cứ đưa mắt nhìn đồng hồ chậm chạp nhích đi từng chút một. "Không biết cô ta đang làm gì? Giờ này chắc Nhã đang ngủ. Không biết Nhã có lo lắng không ?" anh khẽ bật cười khi nhớ đến lúc anh hôn cô ở văn phòng. Lúc đầu Nhã phản kháng rồi sau lại đầu hàng....Nàng cho anh sự ngạc nhiên đến lạ lẫm - một kẻ đào mỏ - anh ghét phải gọi như vậy - thế mà lại hôn.....dở tệ. Những lần gặp trước , anh đã quá thô lỗ với cô. Vĩn thầm trách mình không biết bao nhiêu lần vì điều đó. Anh không phải là 1 gã vũ phu hay cục súc. Đàn bà lên giường với anh đều rất được thỏa mãn. Vậy mà, Vĩn chép miệng.... anh đã để lại ấn tượng cho Nhã xấu quá. Anh không hiểu vì sao mình lại như vậy mỗi khi thấy Nhã bên cạnh một người đàn ông nào khác. Nhiều lúc đáng về ngây thơ của Nhã khiến anh phải nhói tim. Nhưng rồi anh lại nghĩ: hay đó chỉ là cái cách cô ta làm cho tất cả đàn ông đều lầm tưởng? Đầu óc Vĩn không sao tập trung được. Cuộc họp kết thúc Khi Daviad thông báo cho anh lịch trình, thì Vĩn lên tiếng :

- tôi sẽ bay về Mỹ ngay đêm nay, chứ không ở lại khách sạn này. Anh hãy nói với họ là tôi có việc gấp phải về trước không thể tham dự buổi party vào tối nay .

David hơi ngạc nhiên , chàng cố xem lại lịch trình của Vĩn có gì đột xuất cần phải bay về Mỹ ngay không, nhưng anh không thấy gì. Thế thì lý do gì mà ông ấy không nghỉ ngơi sau cả tuần lễ dự họp liên tục mà lại đòi bay về Mỹ trong đêm. thật là khó hiểu.

Ngồi trên máy bay, Vĩn khẽ dựa đầu vào ghế , nhấn nút gọi cho người quản lý ở nhà

- Cho tôi nói chuyện với Tâm Nhã

- thưa ông , cô ấy không có ở đây

- Ý bà là sao? - Vin cao giọng hỏi

- Cô Trần đã đưa quần áo tới đây. Nhưng cô ấy từ chối ở đây đến khi nào ông về.

Vin khẽ nói thầm trong đầu: " Anh không cần đồ đạc của em đến nhà anh. anh chỉ cần em....."

- Okie. Bà hãy thông báo cho cô ấy biết là tôi sẽ về đến New York buổi chiều. Và hãy chuẩn bị cho cô ấy mọi thứ. Tôi muốn thấy cô ấy dùng bữa tối với tôi.

Cúp máy, vin đắm chiều suy nghĩ: " không một ai từ chối đặc ân được ở nhà anh. Vậy mà, Tâm Nhã lại không biết tận dụng điều đó. Cô luôn khiến anh phải thắc mắc lạ lùng. Cô khác với tất cả mọi người con gái mà Vin từng quen biết. Vin chưa từng thấy 1 kẻ đào vàng giống như vậy. Chẳng lẽ ngoài sức quyến rũ của 1 mỏ vàng còn có điều gì đó bên trong thì mới có thể là lực hấp dẫn đối với Nhã. Vin băn khoăn nhắm mắt nghĩ về Nhã. Anh sững sốt khi phát hiện rằng , lại 1 lần nữa anh phá bỏ luật lệ của mình : Tâm Nhã là người đàn bà đầu tiên khiến anh phải suy nghĩ về cô ta. Nhấn nút gọi cho David hiện giờ đang còn ở Singapore thay anh dự tiệc.

- Sau khi về lại đây, tôi muốn anh tìm cho tôi mọi thông tin về Trần Ngọc Tâm Nhã.

Về đến New York, anh phải giải quyết một số công việc cho tuần sau. Ngược mắt nhìn đồng hồ đã 6 giờ, anh tự cho phép mình quyền được nghỉ, vì tối nay anh có 1 cuộc hẹn.....

Vin ngồi chống tay lên bàn , khẽ tựa cằm mình vào 2 bàn tay. Xung quanh anh là ánh sáng của nến và đèn hồng. Mắt nhìn đắm đắm ra cửa khi anh nghe thấy có tiếng bước chân dè dặt hướng vào

- Thưa ông , cô Tran đã tới

Nói rồi, bà quản lý khẽ cúi đầu rút lui sau đóng cửa lại. Nhã đứng tần ngần nhìn Vin e ngại. Tối nay , nàng mặc đầm satin trắng rũ không dây , Vin như mê hoặc đắm say nhìn nàng. Một tuyệt tác. Chỉ mới 1 tuần mà tim Nhã như thất lại 1 nhịp khi trông thấy Vin. Có 1 điều mà trước đây, Nhã luôn phủ nhận nhưng bây giờ thì...nàng buột miệng thừa nhận , đó là: Vin quá đẹp. Một vẻ đẹp nam tính, kiêu bạc và vững chãi. Một ý nghĩ thoáng qua đầu nàng "hèn gì như thế nên hẳn mới dụ dỗ được hết giai nhân này đến mỹ nhân kia ". Khẽ trề môi với ý nghĩ đó , Nhã đâu biết rằng vin đang nhìn nàng không bỏ sót 1 cử chỉ. anh khẽ cười vì biết chắc cái đầu nhỏ của cô chẳng suy nghĩ tốt đẹp gì về anh. Tối nay, anh nhất định sẽ làm cho cô thay đổi cách nghĩ đó. Vin đứng lên, kéo ghế cho Nhã khi nàng tiến lại bàn :

- Good evening - anh lên tiếng.

- Hi - Nhã đang căng cứng người như đề phòng Vin

- Mời cô ngồi - Vừa nói anh vừa kéo ghế cho Nhã. Khi Nhã ngồi xuống , Vin hơi cúi lên phía trước , hôn nhẹ vào tóc nàng. Nhã quay lại nhìn Vin ngàng ngàng

- okie...okie... peace.....Hòa bình được chứ - Vin giơ 2 tay lên đầu hàng như kẻ có tội.

- Ông làm như tôi khoái gây chuyện với ông lắm vậy

- Ai biết được. Cô luôn khiêu khích tôi mà - Vin khẽ nói khi quay về chỗ của mình

- Ông nói gì đó. Nói lớn lên chút. tôi nghe không rõ.

- không có...không có...- Vin nháy mắt như lấp liếm , rót rượu giơ lên :

- hòa bình nhé

- hòa bình thì hòa bình - Nhã đáp

Cả 2 nói chuyện quên cả giờ. Cả Nhã và Vin đều ngạc nhiên vì bước đầu được xem là khá thoải mái, tự nhiên, tốt đẹp. Mỗi lần vin định đề nghị, thì :

- Tôi muốn ăn thêm nữa.

Vin mím môi quay đi chỗ khác cười để khỏi bật ra thành tiếng. Cô nhỏ này, thật là..... Bộ tránh né được với anh bằng cách :..... đòi ăn hoài. khẽ hắng giọng lấy lại vẻ thần nhiên rồi nói :

- okie , trong nhà tôi còn nhiều đồ lắm nhưng chỉ sợ là cái bụng của em không chứa nổi thôi.

- ai nói vậy. Tôi trông thế này thôi chứ ăn mạnh lắm. Ông bắt đầu thấy tiếc vì mời tôi ăn rồi à.....

- Ai nói vậy - Vin lặp lại lời của Nhã rồi kêu đầu bếp bung thêm món lên cho Nhã.

Vin ăn từ từ, nhìn Nhã mà anh buồn cười. Cô nàng làm sao ăn nổi nữa. Anh biết chắc là thế. Vậy mà cứ cứng đầu. để xem tránh anh được bao lâu. Đêm còn dài mà. Nhã nhìn món tôm hùm nướng bơ được dọn lên mà ngao ngán. Nàng không còn bụng dạ nào chứa nổi. Nhưng.....sau khi ăn xong sẽ là....Nhã nhăn mặt rung mình. Nàng phải cố kéo dài thời gian để cho Vin uống rượu say mới được. Trong lúc ấy , Vin cố mím môi nhìn Nhã cười cười , khiến cho cô thấy quê quê nên đâm quạu:

- What? - Nhã gắt nhỏ

- nothing - Vin trả lời tung tung. Thôi tôi no rồi đây. Rồi anh lại cười khi nhìn thấy bộ mặt quạu đeo của nàng .

- What? - Nhã hỏi âm ức , dí dí đầu nĩa xuống trên đĩa. anh ăn no mặc kệ anh. tôi chưa no. - Tuy thế, Nhã đang no cứng bụng

Vin nghĩ thầm "Cho bỏ tật cứng đầu. Ăn không nổi mà bày đặt ". Nhưng phải cứu cô nàng thôi. không thôi, nàng dám ngồi bàn ăn đến sáng lắm. Anh nhìn Nhã rồi nói tỉnh :

- Thế à. Vậy mà tôi tính rủ cô đi xem cảnh đêm thành phố. Nếu thế thì, cô cứ tự nhiên.....

Nhã như vớ được cái phao. Quả thật , Nhã ăn rất ít.....vậy mà.....hôm nay nàng dám ăn bằng cả 3 ngày chứ chẳng chơi.

- Vậy à, vậy đi xem cảnh NY về đêm đi. Tôi thích ngắm cảnh hơn là ăn đấy.

Vin che miệng cười , rồi bước đến kéo ghế cho NHẢ

- Lôi này, thưa quý cô

Nhã khẽ nhún

- Cám ơn , thưa quý ông - Nàng nhún chân một cái cười với Vin rồi bỏ đi như chạy phía trước. Nhã biết mắt Vin đang đốt cháy nàng sau lưng

Chỉ bằng 2-3 sải chân là Vin đã bắt kịp nàng. Đặt tay lên eo Nhã, Vin cảm nhận được luồng điện giữa 2 người. Anh chỉ cho nàng thấy đâu là tượng Nữ Thần Tự do về đêm , những tòa nhà chọc trời kia là gì...Nhã trông thấy cả tòa nhà chính của tập đoàn Devotal sừng sững chọc trời đêm...Không biết là bao lâu , nhưng cả hai cứ đứng như thế bên nhau thật khuya. Sương xuống mỗi lúc mỗi nhiều , Nhã thoáng rung mình vì gió đêm lạnh lạnh. Vin té nhị lấy áo khoác choàng lên nàng rồi kéo nhẹ Nhã vào lòng ấp ủ :

- Khuya rồi đó Nhã. Vào trong thôi....

Nhã lật đặt thoát ra khỏi vòng tay Vin , nói cứng :

- Nhã chưa buồn ngủ và lại....và lại Nhã thích nhìn trời đêm thế này.

Vin gật gù đầu như hiểu rồi trở nên lì lợm , ôm nàng :

- Vậy anh cũng ở đây với Nhã.

Nhã như muốn nhảy dựng :

- Làm sao được. Anh cứ để Nhã một mình. Anh vào trong đi.....

Vin kéo Nhã lại gần, đưa tay nâng mặt nàng lên , chàng nhìn vào đó mà nói với 1 giọng êm đềm không chịu được.

- Nhã, chẳng lẽ em đứng đây suốt đêm. vào trong với anh đi Nhã...

Nhã run run không nói gì. Vin kéo nàng lại gần hơn , đưa 2 tay ôm lấy mặt nàng nâng lên , đặt vào đôi môi đang run rẩy 1 nụ hôn nồng cháy. Luồn tay ra sau , anh khẽ tháo chiếc trâm cài tóc , làm cho tóc Nhã xõa tung xuống quyen nhẹ lên tay chàng. dịu dàng nắm tay nàng , Vin nói như thuyết phục:

- Đứng lâu ở ngoài này , 2 đứa sẽ bệnh đó Nhã. Vào với anh nha...

Anh dìu nàng bước vào trong. Đầu óc Nhã như mù mịt không biết phải làm gì. Nàng nhớ đến mẹ, nàng nhớ đến tờ chi phiếu , nàng nhớ đến hôm nay không phải là buổi hẹn hò của 1 chuyện tình mà là ngày đầu tiên của 1 công việc mới. Vin đã đối xử rất tử tế với nàng từ nãy giờ, và nàng không có quyền từ chối hay làm bộ vờ vĩnh như những kẻ yêu nhau thường làm. Có chút gì đó nức nở, luyến tiếc , một chút gì ghen ngào không nói thành lời. ước gì đây là giấc mơ tình yêu thật sự. Ngược đôi mắt ướt lên nhìn Vin với ánh nhìn bàng bạc buồn, nàng nghe Vin khẽ nói:

- Em đừng suy nghĩ gì cả. Chỉ nghĩ đến anh và em thôi , được không cung?...

Vừa nói anh vừa hôn nàng. Hôn khắp mặt nàng. Nhã nhắm mắt buộc mình không nghĩ gì khác nữa. Cô để cho trái tim mình lên tiếng lúc này. Vin hôn nàng , hôn lên môi nàng cuồng nhiệt. Thân nhiệt của Nhã tăng nhanh đột ngột khi lưỡi của anh luồn lách tiến vào sâu thám hiểm nàng....Nhã hé mở để đón nhận thứ mật ngọt mà nàng biết mình sẽ bị say tình. Nàng ghét mình. Ghét sự hưởng ứng của cơ thể nàng khi chàng hôn nàng , làm chủ nàng. Mọi tế bào trong người bây giờ không còn là của Nhã nữa. Chúng như bị điều khiển bởi bàn tay và nụ hôn của Vin. Vin hôn Nhã có phần cuồng nhiệt , Nhã đáp lại anh sự dè dặt đón nhận của người con gái lần đầu yêu. nàng để anh làm chủ nàng. Vin cầm tay Nhã khẽ nói :

- Giúp anh cởi áo ra đi Nhã

Nhã lúng túng để Vin cầm tay mình đưa lên bờ ngực rộng. Nàng cảm nhận trái tim anh đập mạnh. Nhã nửa như muốn vuốt ve, nửa e dè nhìn anh ngần ngại. Cử chỉ đó làm anh ngạc nhiên , nhưng Vin không cho phép mình phân tích điều gì lúc này. Bây giờ, lúc này , anh chỉ cần mỗi mình nàng. Những ngón tay thon dài của Nhã e dè cởi từng nút áo của chàng. Chậm rãi, từ tốn...Nhã đưa ngón tay cởi toang lồng ngực chàng. Vin nóng ran theo từng cái đụng chạm của nàng. Móng tay Nhã vô tình cào cào nhẹ lên bờ ngực rộng, làm Vin cảm thấy 1 niềm khoái cảm lạ lùng mà chưa từng người đàn bà nào gây ra được cho anh. Anh thích thú nhìn Nhã , thật không ngờ , Nhã lại khám phá được thêm 1 bí mật khoái cảm của cơ thể chàng mà chính chàng cũng không hay biết. Anh không ngờ cơ thể mình lại cần Nhã nhiều đến như vậy. Chỉ 1 cái đụng của Nhã cũng khiến toàn thân anh căng cứng vì thèm muốn nàng. Anh cúi xuống, cắn cắn nhẹ vào dái tai nàng , rồi hôn lên cổ nàng mơn trớn. Trượt tay ra sau tìm dây kéo áo , bằng 1 cách chuyên nghiệp nhanh gọn , Vin cởi giúp Nhã mà không gặp khó khăn gì. Tim Vin ngưng đập khi chiếc áo trượt xuống khỏi người nàng. Nhã đẹp như trong tranh chứ không phải

là thật. Vóc dáng nàng tuyệt mỹ trắng ngần. Nhã hơi run , chẳng biết vì trời đêm New York hay vì cái nhìn của anh. Bế nàng nhẹ bồng trên tay , Vin khẽ áp môi mình vào tai Nhã thầm thì giọng khàn đục:

- Chúng ta vào giường thôi, em yêu

Anh hôn nàng cuồng nhiệt, rồi đưa bờ môi tham lam của chàng tiến xuống cổ nàng , rồi.....xuống dần đến khuôn ngực no tròn trắng tuyết. Hai đầu ngực se cứng, Vin đưa tay mơn trớn chúng cùng với môi chàng. Nhã biết mình đã bị anh khuất phục. Nàng để mặc cho Vin dẫn dắt mình vào niềm hoang lạc. Cơ thể nàng đòi hỏi anh, cơ thể nàng nóng bừng lên theo từng cái di chuyển của chiếc lưỡi ma thuật mà Vin mang lại. Nhã không biết phải làm gì. Bản năng buộc Nhã rên rỉ thành lời, thành những tiếng ư ử nho nhỏ. Khi những tiếng kêu phát ra từ đôi môi xinh của Nhã , Vin càng không thể kềm chế được mình nữa. Anh luôn là kẻ cầm cương ở trên giường. Bản lĩnh của 1 gã phong trần buộc anh phải làm cho Nhã thêm mê đắm anh hơn nữa. Lần cúi đầu xuống thấp hơn , Vin hôn lên chiếc bụng thon thả....rồi anh lần xuống sâu hơn.....sâu hơn...vào nàng. Nhã oằn người vì cái hôn mạnh bạo đó....Thời gian như ngưng đọng khi cả 2 thuộc về nhau.....khi Vin vào trong Nhã. Anh thấy nàng rung mình thoáng cắn môi để ngăn tiếng đau khẽ. Vin nhìn nàng ngơ ngàng và bàng hoàng không nói nên lời. Sau giây phút ấy ,không 1 lời nói , chỉ có ánh mắt của 2 người là nhìn nhau. Nhã khẽ....nở nụ cười rồi vòng tay ôm Vin sát vào người. Đêm như lắng đọng sâu hơn , không gian chung quanh họ như hư hư thực thực....khiến lòng người càng thêm mê đắm

Nhã trở mình thức dậy sau 1 đêm.....ghi khắc. Nàng ngược lên thì thấy Vin đang nhìn nàng dịu dàng. Bất giác, Nhã đỏ mặt cúi xuống , kéo tấm rèm lên che gần hết mặt

- Em đẹp quá, em biết không Nhã. Vin ôm nàng vào lòng đưa tay vuốt ve cánh tay trần của nàng rồi nói tiếp:

- sao không nói cho anh biết hả cưng?

- Chuyện gì kia? - Nhã giả vờ hỏi lí nhí trong miệng

- Biết rồi còn hỏi , muốn anh nói ra luôn hông....thì chuyện....

Nhã đưa vôi tay lên bịt miệng chàng. Vin cười hỏi lại :

- sao không nói với anh?

- Liệu em nói anh có tin không? - Nhã ngược lên nhìn Vin rồi tiếp - Nói hay không cũng vậy thôi. Quan trọng là anh có tin vào lời em nói hay không?

Vin im lặng. Nhã buồn buồn bước xuống giường đi vào phòng tắm để lại sau lưng dấu tích thời con gái. Vin ngã người nằm ngửa ra giường "Chẳng lẽ anh đã hiểu lầm nàng bấy lâu nay. nhưng còn chuyện nàng đào mộ Ethan để ông cứu cả gia đình nàng như Emily nói thì sao , rồi còn cả bộ nữ trang saphia lộng lẫy giá bạc trăm ngàn. Rồi chuyện Timothy lớn tiếng bênh vực nàng hay Henry đòi kiện chàng khi anh xé bỏ bản hợp đồng.....Chẳng lẽ đó đều là làm lần.....Có thể cô ta là 1 kẻ chuyên nghiệp , thủ đoạn nên đối với những gã đàn ông đó, Nhã chưa cần thiết phải dùng đến tấm thân ngọc của mình thì bọn họ cũng đã quỳ xuống tôn thờ nàng rồi. " Bực tức vì ý nghĩ đó , Vin ném gối sang 1 bên "mặc kệ cô ta thế nào. Anh không quan trọng vấn đề trinh trắng. Chỉ cần biết giờ đây , anh cũng đã có được nàng

Sáng nay, Vin đi gặp đối tác. Nhã đang lang thang 1 mình đi dạo thì nhận được 1 bó hoa . Nhã ngạc nhiên tò mò mở tấm thiệp ra, cô đọc:

- Hồi sáng, anh chưa nói với em. Cảm ơn em vì tối qua. Lần sau nhớ đừng làm mặt hình sự bỏ anh trên giường 1 mình đó. Tái phạm sẽ bị phạt nặng. Gặp em tối nay nha cưng!

Vin lúc nào cũng vậy. Thật khó hiểu. Lúc lạnh lùng , lúc lại nóng bỏng ngọt ngào. Nhã không biết rồi đây sẽ thế nào Trong khi đó , ở cty , Vin nhớ đến Nhã da diết. Anh thật sự không ngờ mình chỉ vừa xa Nhã vài tiếng là đã gần như không chịu đựng nổi. Anh nhớ đến tối qua , lúc làm tình với nàng , anh đã không hề nghĩ là nàng virgin. Tuy anh nhẹ nhàng với nàng hơn những lần trước đây , nhưng vẫn không ngăn được sự vội vàng ham muốn nên mạnh mẽ với nàng. Anh nghĩ nàng giống như những người đàn bà khác. Thật không ngờ ,....Vin khẽ lắc đầu rồi tự nói ;

- Tối nay, anh sẽ đền bù cho em, Tâm Nhã. Xin lỗi em.

Khi Vin về nhà thì thấy Nhã đang ngồi đan len. Nàng mặc chiếc đầm voan màu be, kiểu cổ xẻ deep V :

- Em đang làm gì vậy?

- Bí mật. Không nói đâu

Vin cười vì cử chỉ trẻ con của Nhã. Vin biết nàng đang đan len cho anh. Chiếc áo len màu nâu trắng. Đến tối , khi cùng ăn tối xong , Nhã thấy Vin ngồi đọc báo trong thư phòng , nên nàng tính đi về phòng :

- Nhã - Anh vỗ vỗ tay lên chỗ ghế ngồi kế bên mình nhìn nàng cười. Nàng tự nhủ một nụ cười thật đẹp ". Nhã giật mình : chết rồi, càng ngày nàng càng ... để ý Vin.

Không nói gì , nàng đi lại ngồi xuống. Nhưng Vin đã nhanh hơn kéo nàng vào lòng. Nhã nhúc nhích rồi đành chịu trận để Vin ôm. Anh không nói gì chỉ ôm nàng mà vùi mặt vào mái tóc mượt của Nhã. Cử chỉ tối nay của anh rất lạ: như có gì đó anh đang chất chứa trong lòng. Nhã quay đầu nhìn Vin. Mắt nàng nhìn chàng âu yếm :

- Are you okie? - Nhã khẽ khàng đưa tay vuốt nhẹ bên má chàng. Vin giữ bàn tay thon nhỏ của nàng trong bàn tay to lớn của mình. Giọng anh trầm lắng lạ :

- Ngày này , 30 năm trước , mẹ đã bỏ ba và anh mà đi. - Mắt Vin buồn thăm thẳm

- Sorry anh ! Nhã quay lại hân đưa 2 tay ôm mặt Vin như muốn hỏi.

- Không có gì , xin lỗi em. Tự nhiên hôm nay anh lại thế này... - Vin lảng qua chuyện khác nhưng Nhã dịu dàng vòng tay ôm chàng nói :

- Kể em nghe về anh đi Vin

- Em muốn biết gì?

- Tất cả. Tất cả những gì liên quan đến anh.

- Tại sao?

- Tại.....Tại..... - Nhã tính nói là tại vì Nhã quan tâm đến anh. Trái tim bé nhỏ của nàng không thể lừa gạt được nhưng không hiểu sao Nhã lại nói dối lòng mình :

- Tại....vì công việc. Chẳng phải nhiệm vụ của em là làm anh vui sao?

- À! - Vin à khẽ 1 tiếng. Thì ra , Nhã chỉ vì công việc mà anh đã trả tiền cho nàng. Nhưng dường như bên cạnh nàng, anh lại thấy mình muốn chia sẻ. Dường như anh đã đè nén quá lâu nên hôm nay anh muốn kể cho nàng nghe. Chàng không muốn giữ nó trong lòng một mình nữa.....Rồi anh ôm Nhã vào lòng và từ từ kể.....nhưng Vin không nhắc đến mẹ anh là 1 phụ nữ

Việt Nam. Nhã ngồi yên lặng , ngoan như chú mèo bông trong lòng Vin. Vin vừa kể, ánh mắt anh vừa đắm đắm xa vắng buồn bã. Nhã chỉ biết an ủi chàng bằng cách ôm lấy vòng tay chàng khít chặt quanh mình. Một không gian trầm lắng khác hẳn mọi lần.

- Vin! Chuyện đã qua rồi anh. Anh đừng hành hạ mình như vậy....

30 năm. 30 năm rồi không một ai cùng chia sẻ với anh. Đối với mọi người , anh là 1 kẻ kiêu ngạo dám thách thức tất cả , nhưng hôm nay , Vin lại cảm thấy mình yếu đuối. Anh ôm Nhã sát vào trong anh. Anh choàng tay ôm vòng eo bé nhỏ , cúi xuống vén tóc nàng qua 1 bên rồi hôn vào chiếc cổ cao cao của Nhã. cách nhau 2 lớp vải mà cơ thể chàng và nàng đều như núi lửa hừng hực. Bàn tay anh di chuyển quanh bụng nàng rồi đưa lên vuốt ve bầu ngực Nhã. Anh cảm thấy sự căng cứng của đầu ngực nàng. Từ từ luồn tay vào nơi cổ áo sâu , anh nâng niu gò ngực căng tròn của Nhã. Anh xoay nàng ngược lại, Vin hôn lên mắt nàng , mặt nàng.....anh để nàng nằm xuống chiếc ghế bành , nhẹ nhàng trút bỏ mọi vương vís. Anh cúi xuống thấp dần.....sâu dần....rồi hôn lên vùng nhạy cảm của nàng. Người Nhã cong oằn rên rĩ vì chiếc lưỡi ma quỷ và bàn tay nóng rát của Vin. Tối nay, Vin làm tình với Nhã dịu dàng và trân quý nàng hơn. Nhã cảm nhận được điều đó qua ánh mắt, nụ hôn đến từng cái vuốt ve say đắm của chàng. Anh vào trong Nhã nhẹ nhàng, chậm rãi....

- Do I hurt you, honey?

Nhã khẽ lắc đầu

- Are you hurt ? Dear, let me know if I hurt you

- No , you don 't hurt me.....

Nhã thăm thò khẽ vào tai Vin. Nàng vuốt ve bờ lưng trần to lớn của chàng nhẹ nhàng. Áp đôi môi nhỏ của mình hôn lên bờ ngực của chàng. Vin khẽ rên lên :

- Nhã , người em có phép thuật phải không? Em làm anh tan chảy mất Nhã ơi.....

Ánh nắng chiếu vào phòng báo hiệu 1 ngày mới tươi đẹp. Vậy là tối qua, nàng và chàng đã âu yếm nhau trong thư phòng. Nhã tự nghĩ "Mình hư thật để anh ta dụ dỗ thế này " - rồi đỏ bừng mặt. Đạo này, Vin toàn làm việc ở nhà chứ không đến cty nữa. Sáng nay cũng vậy, anh ôm nàng như ôm chú gấu bông ngủ say sưa. Không ngờ đánh thức chàng, Nhã nhẹ nhàng gỡ tay anh ra để đứng dậy :

- Đi đâu vậy, quý cô? - Vin nói mà nhắm nhắm mắt như còn ngủ làm như nàng không thấy chàng xạo vậy

- Đi rửa mặt, thưa quý ngài...

- Không cho đi đâu cả. - Vin vừa nói , vừa ôm xiết chặt nàng hơn.

- Đau quá - Nhã kêu khẽ

Vin vội buông tay ra , hỏi Nhã tới tấp :

- Sorry, anh làm em đau hử. Ở đâu? Chỗ nào vậy?

Nhã tuột ra khỏi anh, cười khúc khích

- Giờ tự nhiên hết đau rồi. Bị dụ!

Vin nhìn nàng giả bộ hàm hè rồi rượt nàng chạy quanh khắp phòng.....

Vin rất tệ nhị khi thấy Nhã có vẻ buồn vì chỉ ở nhà. Mà để Nhã đi làm thì....Vin lại sợ....ai đó

bắt nằng mắt. Không hiểu sao lúc này anh hay nghĩ đến khoảng cách tuổi tác, anh có già quá không đối với Nhã. Mỗi lần, anh và nằng đi dạo thì y như rằng, nằng đều bị các chàng trai trẻ....trêu ghẹo. Thật nguy hiểm ! Nhưng anh không muốn nằng cảm thấy mình vô ích. Thế là , anh luôn hỏi ý nằng về các kiểu thiết kế nội thất của cty. Và Vin thật bất ngờ khi khám phá Nhã là 1 tài năng hiếm có. Mỗi khi làm việc , Nhã thường bảo đùa :

- Bắt em làm 2 job huh? Phải trả thêm extra lương đấy nhé. Vì em mà bỏ đi thì anh mất 1 nhân tài cho xem

- Ủ, thì ra. Anh còn sẵn sàng bù cho em vào buổi tối nữa, chịu chưa?

Nhã ré lên vì không ngờ Vin "mặt dày " như vậy. Mới sáng nay, họ vừa.....trong khu vườn nhỏ.....

- Chẳng đàng hoàng chút nào. - Rồi nằng bỏ chạy.....

Mối quan hệ giữa Vin và Nhã không biết là gì nữa. Cả hai luôn cố tránh để làm tổn thương nhau. Và Vin cũng chưa bao giờ nhắc đến tờ chi phiếu hay vì sao Nhã lại cần tiền. Chỉ biết là chàng và nằng rất vui vẻ, thật sự vui vẻ và hạnh phúc. Vin thường từ chối các chuyến đi không cần thiết hoặc nếu cần, anh đều ủy quyền cho David đi thay. Vậy mà tuần rồi , Vin phải đi dự hội nghị 5 ngày. Thế là ngày nào anh cũng gọi về cho Nhã. Anh gọi nhiều đến nỗi Nhã phải cấm chỉ cho anh ngày gọi 1 lần. Trưa nay, Nhã vừa nói chuyện cùng anh xong. Nằng tính đi đan áo thì :

reng..reng... reng.....

- Alô, Nhã hả?

- Đi làm đi , ngày gọi có 1 lần thôi mà - Nhã nhắc nhở

- À , vậy à. Okie. Thôi anh cúp nhé.

- hum....cúp đi

Nhã mỉm cười cúp máy , đứng lên.... reng.....reng....

- Alo , sao còn gọi nữa - Nhã làm mặt ngẫu

- Em kêu anh không gọi mà sao coi bộ em ngồi sẵn ngay cái phone chờ anh hay sao mà bắt phone lẹ vậy. Chắc là vậy , nên anh không muốn để em chờ lâu...hihihi

- Ai mà thèm. Có đi kịp đâu...vừa đứng lên là bị quấy rầy rồi còn gì...

- Thế à

- Vâng! Không được gọi nữa đó

Nằng cúp máy, miệng tùm tùm cười "điên quá đi ". Reng...reng....

- Nhã hả?

- Đã nói là đừng gọi nữa mà...

- À, có nguyên do nên anh mới gọi. Cho anh nói chứ

- Okie , nói đi. Rồi cúp máy ghen

- Mở cửa phòng cho anh vô với chứ. Làm gì mà khóa cửa kỹ vậy?

- Anh xạo , chẳng phải đang họp sao. Tính gạt em huh. Đừng hòng nhen.

- Xạo hồi nào , mở đi thì biết...

Nhã mở cửa, thấy anh đứng đó với bó hoa sen trắng tinh khuyết.

- Tặng em nè - Vin nháy mắt cười với nàng. Minh tốt vậy mà toàn bảo mình xạo. Chán quá đi...

Vin đi vào phòng, Nhã đi theo sau cười thật tươi hỏi :

- Anh không hợp hở?
- Hợp chứ
- Vậy sao về sớm vậy?
- Kiểm tra đột xuất
- Xì, không biết ai nên kiểm tra ai.

Nhã nói rồi làm mặt tỉnh bơ bỏ vào phòng. Vin thấy vậy lẻo đẻo sau nàng nói như phân trần

- Em đừng nghe tin vịt nha. Anh đi họp thiệt. Nhưng tranh thủ về sớm đó. Còn bay kíp đi kiểm mua cho em hoa sen nè. Anh biết em thích sen trắng nhất

Nhã chu môi :

- Giỏi rồi, khỏi kể công. Anh muốn thưởng gì đây, nói mau. - Nhã vội bịt miệng vì biết mình đã lọt bẫy của Vin. Vin cười hì hì
- Là em nói đó ghen, không được nuốt lời.

.....

Cả Vin và Nhã đều không khỏi ngạc nhiên khi cả 2 cần nhau đến như vậy. Trong đời Vin chưa từng một ai mà chàng gắn bó lâu như thế này. Và chàng cũng không muốn phải nghĩ đến ngày xa Nhã. Chàng mặc kệ. Nhưng cho dù Vin có mặc kệ thì thời gian vẫn trôi và 3 tháng đã kết thúc. Sáng nay, Nhã dậy sớm, Vin thức dậy không thấy Nhã đâu. Xuống tới phòng ăn, anh thấy Nhã ngồi đăm chiêu nhìn ra ngoài vườn im lặng. Có hơi chút ngạc nhiên, nhưng hôm nay Vin đã trễ giờ. Sáng nay, anh có 1 cuộc họp quan trọng với các ngân hàng liên bang. Pha ly cà phê đặc, anh vừa nhìn Nhã vừa uống

- Em ổn chứ?

Nhã ngược nhìn Vin lặng lẽ. Vin liếc nhìn đồng hồ, anh phải nhanh lên mới được, bước tới gần hôn vào trán Nhã, anh nói :

- Anh đi đây - Vin dọn bước ra cửa thì :
- Đã hết 3 tháng rồi - Nhã bật nói.

Vin hơi sững lại. Nhanh thế sao? Anh và nàng đã là tình nhân của nhau suốt 3 tháng. 3 tháng, ngày thì vui đùa, đêm xuống thì lửa lòng hòa quyện nóng bỏng, cuồng quít nhau không mệt mỏi. 3 tháng rồi sao?

Nhã thấy Vin yên lặng, lòng nàng trở nên chua chát:

- Em nghĩ em sẽ dọn khỏi đây
- Ý của em là gì? Chẳng lẽ 3 tháng qua...
- Em không nghĩ mình có lý do gì ở lại đây nữa cả

Vin liếc nhìn đồng hồ rồi nói :

- Em không cần lý do. Em vẫn có thể ở lại đây. Em biết mà
- Em không thể.
- Nhã, nghe anh nói : sáng nay anh có những cuộc họp rất quan trọng. 1 với các ngân hàng và 1 với tất cả hội đồng nhà Devotal. Chúng ta sẽ bàn đến chuyện này vào tối nay. Được chứ?

Nói rồi anh bước ra cửa. Nhưng nghĩ sao, anh quay vào nhìn Nhã :

- Anh nghĩ chắc là em có thể ở đây chờ anh cho đến tối nay, phải không? - Rồi anh nói tiếp - Em hãy ở lại

Nhã nhìn thấy anh lướt ra cửa, rồi nghe tiếng xe chạy đi. Nhã đưa mắt nhìn xuống tờ báo số ra mỗi tháng. Nàng đã hy vọng chàng nói với nàng 1 lý do chính đáng hơn. 1 lý do đủ thuyết phục nàng ở lại. Chứ không phải chỉ là câu ra lệnh "em hãy ở lại ". Đưa mắt nhìn tờ báo lần nữa , Nhã nói như đang có mặt chàng

- Có thật là như nhưng gì báo đưa tin "

Cả sáng đó nàng lẩn thẩn 1 mình. Chỉ còn 2 ngày nữa là mẹ nàng sẽ được giải phẫu. Nhã không biết có nên nói cho chàng nghe hay không? Tuy đã bên nhau 3 tháng nhưng chàng chưa bao giờ đề cập đến cuộc sống của nàng như thế nào? Chàng không hỏi gì về nàng cả? Nhớ lại tối qua khi cả 2 cùng ngồi uống trà , Vin đã nói : " Đối với anh, anh không quan trọng chuyện này. Bây giờ là thời đại nào rồi. Nam nữ đều có quyền tự do bình đẳng , không ràng buộc. Theo anh, sự ràng buộc, chung thủy là không thể. Con người có thể tùy vào cảm xúc của mình mà lựa chọn bạn tình. Khi không còn cảm thấy vui nữa thì việc xa nhau tìm kiếm người mới là rất bình thường."

Nước mắt Nhã lăn dài trên má , có phải anh muốn ám chỉ đến mối quan hệ giữa 2 người. Anh cho là không việc gì phải có trách nhiệm với nhau. Tim Nhã thắt lại trong đau đớn. Nhã bỗng nhớ lại lời Lilian nói " Đừng bao giờ hi vọng trên sa mạc lại có cây ". Nàng không nên hi vọng gì ở Vin mới phải. Nhưng Nhã không thể bỏ cuộc dễ dàng như vậy được . Nàng phải cho mình 1 cơ hội. Nhã còn đang suy nghĩ thì

- Thưa cô, ông chủ gọi về nói là nhắn với cô ông có chuyện phải đi gấp. Một chi nhánh của công ty đang gặp trục trặc về pháp lý ở London. Ông chủ nói sẽ đi khoảng hơn nửa tháng. Vậy là nàng phải đợi anh nửa tháng ở đây sao? Bước vào nhà phân vân suy nghĩ

.....

Chương 16

- Hi, cô còn nhớ tôi chứ , miss Tran

- Emily - Nhã kêu lên ngạc nhiên nhưng rồi lấy lại bình tĩnh - Hello, Emily. Tất nhiên là tôi còn nhớ cô

- Thật thú vị khi gặp cô , cô ở đây sao - Emily nhướn mày hỏi

- Tôi...tôi... - Nhã bối rối không biết phải nói sao với Emily mình ở nhà Vin

- À , tình nhân mới của Vin

Nhã thoáng cau mày vì cái cách Emily nói chuyện. "Vin"? Sao Emily lại gọi chàng bằng nick thân mật mà không gọi là chú Vin?. Nhã chợt nghe cô lên tiếng :

- Vin thật là thay tình nhân nhanh quá , tôi chưa kịp biết đấy.

Nhã ngạc nhiên nhìn Emily. Cô bắt mình phải bình tĩnh , việc gì nàng phải căng thẳng :

- Well, Nếu cô đến tìm Vin thì anh ấy không có ở nhà. Chắc khoảng hơn nửa tháng nữa thì anh ấy mới về

- Tìm? - Emily cười sặc - Cô có biết vì sao tôi vào được đây mà không cần người mở cửa không? - Rồi Emily nói luôn mà không cần Nhã hỏi - Vin đã cho tôi chìa khóa nhà này đây. Vin nói vì muốn tôi có thể đến với Vin bất cứ lúc nào dù Vin không có ở nhà đi nữa.

- Thế à... Nhã trả lời, nàng cảm thấy chéch choáng

- À, dạo này ba tôi đã trao quyền cho anh hai tôi để đi nghỉ mát. Nên cô quay sang Vin à. Chắc ! cô cũng nhanh thật. Có điều tôi muốn nhắc cô kéo sau này cô lại trách tôi đây là không báo trước.

Emily ngừng nói như muốn kéo dài sự căng thẳng trong lòng Nhã. Cô ta đi lại ngồi bắt chân chéo trên salon.

- Tôi nghĩ chắc cô cũng đã hiểu tính Vin. Anh ấy sẽ không bao giờ đưa cho ai chìa khóa nhà nếu như cô ta không phải là người anh ấy tin tưởng. À , Tôi sẽ dọn về đây đây , chắc là phiền cô...

- Tôi đang chuẩn bị dọn đi đây.- Nhã nói

Với tay cầm lấy tờ tạp chí để trên bàn , lướt mắt nhìn , Emily nở 1 nụ cười khinh bạc :

- Cô chắc cũng đã đọc rồi chứ. Thật không ngờ , bây giờ họ đưa tin nhanh kinh khủng

Nói rồi , Emily chỉ vào tờ báo :

- Đây là Sophia, con gái 1 nhà tài phiệt ở London. Cô ta đẹp chứ. Để xem báo viết gì..... À, lại là 1 cô bồ mới của Vincente

Rồi quay qua nhìn Nhã :

- Sorry, tôi không có ý nói cô là bồ cũ của Vin, Cũng có thể Vin đang quen 2 người cùng lúc đấy. Một Sophia ở London và 1 món lạ miệng ở New York.

Nhã nóng mặt vì bị Emily gọi mình là "món ăn lạ miệng của Vin ". Nhưng nàng cố tỏ ra lịch sự.

- Xin lỗi , tôi cần vào phòng lấy ít đồ trước khi đi.

- Tâm Nhã , cô có muốn biết điều bí mật về 1 cuộc hôn nhân mà báo chí đang cố moi tin là gì không?

Rồi Emily đọc lớn 1 đoạn trong tờ báo :

" Nhưng liệu Vincente có lựa chọn Sophia hay không khi chàng đang âm thầm chuẩn bị cho 1 lễ cưới để mở rộng quyền lực với một người đẹp khác. Chúng tôi tin rằng Vin đã có 1 buổi lễ đính hôn bí mật trước khi Vin chính thức thông báo cho báo giới và mọi người biết "

Emily đứng dậy đi tới trước mặt Nhã

- Cô thấy chiếc nhẫn này thế nào? Vật lãng mạn nhất mà tôi được nhận từ 1 người đàn ông đấy. Tôi nghĩ chắc cô biết là ai

- Tôi không biết , thưa quý cô

- Vin đã cầu hôn tôi đấy. Đây là nhẫn đính hôn của chúng tôi. Bộ cô nghĩ là chi nhánh của Vin bên London gặp khó khăn thật sao? Cô thật ngây thơ. Anh ấy phải nói vậy để tránh sự đeo bám của báo chí. CHứ thật ra, Vin qua đó là để nói rõ với Sophia. Anh ấy đi vội vã vì thực sự Vin cũng không biết phải nói với cô thế nào? Nên tôi đành phải đến đây nói cho cô rõ vậy. Chứ cô nghĩ Vin sẽ bỏ kết hôn với tôi, một việc đồng nghĩa với hỏ mọc thêm được đôi cánh , để lấy...

- Emily nhìn Nhã từ đầu đến chân.....- chẳng lẽ để lấy cô, à không, để lấy Sophia sao. Cô nghĩ sao?

- Tôi nghĩ đó là quyết định của Vin , Không ảnh hưởng gì đến tôi cả.

- Nói rất hay. Tôi nghĩ cô đã hiểu mình cần phải làm gì. Đừng để Vin khó xử.

Nhã quay đi, chân nàng run lên như không đứng nổi

- À, cô có biết vì sao Vin chọn cô hay không? Tôi nghĩ chắc là anh ấy muốn trả thù mẹ anh ấy đấy. Tôi rất tiếc là Vin lại chọn cô để....làm tình....rồi.....bỏ đi...để trả thù.

- Cô nói vậy là sao?

- Hahaha....Vin chưa từng nói cho cô nghe là mẹ anh ấy - người đàn bà đã bỏ cha con anh cũng là 1 người Việt Nam giống như cô vậy

Nhã bàng hoàng, rung động toàn thân. Trả thù. Chẳng lẽ nào?

- À, thì ra Vin chưa nói điều đó. Bộ chưa bao giờ , cô đặt câu hỏi rằng "vì sao Vin cứ cố quyến rũ cô cho được trong khi bên cạnh anh ấy , mỹ nhân không phải khó tìm ". Anh ta chọn cô vì cô là người đàn bà Việt Nam. Đúng là Vin làm vậy thì không đúng nhưng biết sao được vì thực ra cô đối với anh ấy cũng vì tiền..thì... Cô nghĩ rằng cô đã hiểu Vin ư? Chưa đủ đâu. Nếu cô là người Vin tin tưởng thì Vin đã kể cho cô nghe rồi.

Nhã sửng sốt nhìn Emily , cô lần tìm chiếc ghế rồi ngồi bịch xuống

Chẳng lẽ nào Vin chỉ muốn trả thù? Ánh mắt, nụ cười, lời nói anh dành cho cô chẳng lẽ chỉ là giả dối...Phải rồi, chắc là anh luôn so sánh cô với mẹ của anh. Bởi thế , nên anh luôn nghĩ cô là kẻ xấu xa, đào mỏ, là 1 kẻ chuyên đi quyến rũ đàn ông cho dù cô không hề có.

Emily nhìn Nhã, nhếch miệng nói :

- Chắc là cô thất vọng lắm. Biết làm sao được. Đàn bà đến với Vin đều bị như vậy. Đáng lý tôi sẽ không đến đây làm gì nếu như Vin không yêu cầu tôi giúp anh ấy chia tay với cô. Xem ra, anh ấy cũng sợ làm cô đau lòng nên bắt tôi bỏ 1 hợp đồng để bay về đây gặp cô. À, hay cô ở đây đợi Vin về rồi dự đám cưới của chúng tôi thôi thể. Chúng tôi hân hạnh để mời cô làm khách đấy. - Emily bật cười khanh khách - Cô đồng ý chứ?

- Xin..xin lỗi... Tôi nghĩ mình không làm khách của cô được. Tôi phải đi. - Nói rồi , Nhã đi nhanh vào phòng. Vớ vội đồ cho vào túi xách. Thật là nhục nhã. Đã trăm ngàn lần , lý trí kêu gọi Nhã thức tỉnh khi nàng đọc được những tin về chàng trong các tờ tạp chí. Vậy mà Nhã đều không tin, đều nghe lời êm dịu của Vin mà bỏ ngoài tai. Để bây giờ , nàng bị Emily "dẫn mặt " thì mới tỉnh ngộ được. Cho đáng đời mày , Tâm Nhã ơi ! Uống công bao nhiêu năm nay , nàng ráng sống 1 cuộc đời thanh sạch , để rồi bây giờ trở thành 1 tình nhân bị dẫn mặt , 1 con cò trong trò chơi trả thù tiêu khiển của Vin. Nhã muốn hét lên thật to để u uất được giải tỏa mà sao miệng nàng khô cứng không nói được thành lời. Vội vàng bỏ đồ vào túi , Nhã thấy cái gì đó rơi ra. Tờ chi phiếu ! tờ chi phiếu mà Vin đưa cho Nhã , Nhã vẫn chưa xài tới. Nhìn vào con số , bất giác Nhã cười khan 1 tiếng , \$200 000 để đổi lấy làm con cò trong tay Vin 3 tháng. Xem ra thật đáng giá đấy chứ. Nhã đau đớn nghĩ. Rồi mắt Nhã như tối sầm lại. Nàng đã được dạy thế nào là sự kiên cường, thế nào là không phải bị nhục nhã. Cả đời ba mẹ nàng sống nơi xứ người nhọc nhằn nhưng vẫn giữ gìn cho mình được lòng tự trọng để vẫn có thể ngược mặt nhìn đời. Nhã không thể. Nhất định không thể để ba mẹ nàng phải hổ mặt vì mình. Và tự trọng sâu thẳm trong lòng mình, Nhã quyết không nhận tờ chi phiếu đó. Nhã muốn cho Vin hiểu rằng không phải người Việt Nam nào cũng xấu , cũng có thể bị đồng tiền mua chuộc được. Nghĩ vậy , lòng bớt đau chút vì nàng biết nàng không hề lợi dụng Vin điều gì. Nhã ngẩng cao đầu , dần tầm chi phiếu xuống trên bàn làm việc của chàng rồi bỏ đi ra cửa. Nhã

thấy Emily ngồi đong đưa chân nơi phòng khách đang ngắm soi chiếc nhẫn đính hôn trên tay.

- Xin chào - Nhã lên tiếng cố giữ cho mình chút lịch sự cuối cùng.

- Không tiền cô né , miss Tran - Emily ngồi vẫy vẫy tay cười cô ngạo nghễ.

Nhã bước đi trong cảm giác tủi nhục ê chề , bà quản lý đưa Nhã ra đến tận cửa mà nói

- Tôi kêu xe chở cô né, miss Tran

- Không cần đâu. Lúc trước tôi tự đến 1 mình thì giờ tôi cũng đi được 1 mình. Bà đừng lo

- Miss Tran, tôi chỉ là 1 người làm ở đây. Tôi..tôi không được phép nói gì....nhưng ở đời có những chuyện mà sự thật không phải như ta thấy đâu. Nhã cố nở nụ cười cay đắng :

- Cảm ơn bà đã rất tốt với tôi

- Tôi sẽ nói với ông chủ khi ông ấy về.

- Đừng...xin bà đừng nói gì cả. Tôi không muốn bà phải khó xử. Tôi cũng không muốn liên hệ gì với ông ta nữa. Xin bà đừng nói gì cả.

Nói rồi , Nhã ôm bà từ biệt rồi bước đi trong trời chiều gió lạnh New York.

.....

Chương 16

Một tháng sau, Việt Nam

- Mẹ ơi , Con đi làm đây. Mẹ nhớ ở nhà nghỉ ngơi thôi đừng làm gì cả nhé. Mẹ vừa mới mổ xong đó.

- Ủ , mẹ biết rồi. Hai anh em cô cứ nhắc mẹ mãi.

Nhã nhìn mẹ mỉm cười. Tạ Ơi đáng thiêng liêng. Cuối cùng thì mẹ cô cũng được bình an. Ca phẫu thuật đã rất thành công. Mẹ Nhã cứ luôn miệng nói " Chắc là do nhà cô ăn ở có đức nên cuối cùng mọi chuyện đều tốt đẹp." Những tưởng ca phẫu thuật sẽ rất tốn kém , nào ngờ bệnh viện nói rằng có 1 tổ chức thiện nguyện tên là "Vĩ yêu " đã chấp nhận và đài thọ hết cho mẹ cô. Cùng với sự giúp đỡ của hiệp hội các doanh nghiệp nhỏ mà cty anh Nhã cũng đã từ từ đi vào quỹ đạo hoạt động. Còn Nhã thì được Timothy giới thiệu cho cô làm việc ở 1 cty lớn mà không phải ai cũng xin vào được. Cuối cùng , mơ ước của cô giờ đã thành hiện thực : cả nhà cô đã đoàn tụ sống bên nhau.

Một tháng qua, Nhã không biết tin gì về con người đó nữa. Nàng buộc mình phải hoàn toàn quên đi người đó. Cái người đã làm tim Nhã chết rồi. Sau cuộc gặp gỡ với Emily , Nhã đã dọn về lại với Lilian rồi chờ mẹ nàng giải phẫu. Khi mẹ khỏe lại đôi chút , Nhã xin được chuyển mẹ về Việt Nam. Nhã muốn rời xa New York. Cái nơi mà Nhã đã bị tổn thương quá nhiều. Bây giờ , Nhã biết mình phải bắt đầu lại từ đầu. Cho nên dù mới về VN nhưng cô vẫn muốn đi làm sớm. Và hôm nay là buổi làm việc đầu tiên

9 AM , tại phòng Tổng Giám Đốc tập đoàn xây dựng và thiết kế Vĩnh Hiền :

- Thưa ông , nhân viên nội thất design , cô Tâm Nhã đã đến

- Cho cô ấy vào - Thành Vĩnh ngắt đầu nói

- Mời cô vào - Người thư ký nói với Nhã

Khẽ gật đầu cảm ơn , Nhã bước vào văn phòng lớn thoáng đãng

- Thiên thần! Thiên thần ! Đúng là em rồi

Vinh bật dậy , anh không thể tin vào mắt mình :

- Cuối cùng thì anh cũng gặp được em , thiên thần nhỏ!

Nhã ngạc nhiên mở to mắt nhìn Vinh. Đây là lần đầu tiên có người gọi nàng là thiên thần. Thật thú vị ! Nhã khẽ bật cười vì cách gọi này. Nhã nghĩ thầm : nếu anh ta mà biết những lúc nàng nổi giận thì chắc anh ấy không dám gọi nàng là thiên thần đâu. Mím môi để thôi cười , Nhã khẽ hắng giọng nói :

- Tôi không phải là thiên thần. Tôi là Trần Ngọc Tâm Nhã

Vinh như chợt bình tĩnh, bối rối :

- À, à...chào cô, Tâm Nhã. Tôi đã được nghe rất nhiều về cô từ Timothy. Và tôi cũng đã xem qua những bản vẽ thiết kế của cô dành cho dãy liên hợp resort mới của tập đoàn chúng tôi. Cô khiến tôi rất ấn tượng.

Nhã mỉm cười :

- Timothy là 1 người bạn rất tốt. Anh ấy cũng có nói cho tôi biết về ông. Và tôi rất vui là ông hài lòng về những bản vẽ đó.

Vinh say sưa nhìn Nhã nói. Đứng gần nàng, anh thấy nàng còn đẹp hơn rất nhiều những tấm hình mà anh đã chụp lúc ở New York. Và có 1 điều anh nhận ra được ngay đó là Nhã là 1 bông hoa có cả sắc và hương trọn vẹn. Nàng rất có tài , những bản vẽ của nàng đã rất dễ dàng được hội đồng thành viên và phía đối tác thông qua.

- Cô đã gây cho tôi 1 ấn tượng rất sâu sắc - Vinh nói mà nhìn Nhã không chớp mắt.

- Cảm ơn ông vì lời khen dành cho những bản vẽ - Nhã bối rối hơi chút e thẹn vì những lời có cánh của Vinh.

- Không những vậy....chúng ta thật có duyên với nhau. Tôi biết thế nào cũng sẽ gặp lại em mà.

Nhã thoáng chau mày như cố nhớ :

- Xin lỗi , chúng ta đã gặp nhau?

- Phải , phải...à mà không. Nói đúng ra là chỉ có tôi đã gặp em. Em còn nhớ có lần ở công viên trung tâm New York , em đã rất hồn nhiên vô tư chơi đùa cùng đàn chim bồ câu trắng. Lúc đó , em đứng như 1 thiên thần đang bay cùng đàn chim.

Trí nhớ của Nhã liền lật lại và nhớ ra được ngay hôm ấy. Hôm nàng nhận được việc làm. Nhã thoáng đỏ mặt xấu hổ :

- Hôm ấy, tôi có chuyện rất vui nên... thật là xấu hổ quá....đã để ông bắt gặp....chắc lúc đó tôi trông điên lắm phải không?

Vinh bật cười :

- Ô , không. Em trông rất đẹp và hồn nhiên. Nhưng không chỉ có 1 lần đó. Lần thứ 2 , cũng tại công viên ấy , tôi lại thấy được 1 mặt hoàn toàn trái ngược của em: Khi đó , em ngồi lặng lẽ khóc, lặng lẽ rơi lệ nhìn bầy chim. Tôi đã rất muốn được làm quen với em, nhưng khi đến nơi , em đã đi mất rồi. Tuy nhiên, bây giờ thì tốt rồi , quả là trái đất tròn. Cuối cùng , tôi đã gặp được em. Xa tận chân trời , gần ngay trước mặt , chúng ta lại là cộng sự của nhau.

Nhã chỉ biết đứng nhìn, nghe Vinh nói và vẻ mỉm cười rất vui mừng của Vinh.

- Thật là 1 bất ngờ đối với tôi.

- Chưa đâu! Em sẽ còn thấy bất ngờ nữa. Em nhìn xem :

Nhã kêu khẽ lên 1 tiếng. Oop.... hình của nàng khi chơi đùa với bầy bồ câu. KHung hình được đặt trên bàn làm việc của Vinh.

- Sorry , vì chưa được em cho phép mà tôi đã chụp hình. Nhưng vào lúc đó , thật sự em có 1 vẻ lôi cuốn quyến rũ đến mê hoặc.

Nói rồi Vinh đưa Nhã xem những bức hình mà khiến Nhã đi từ bất ngờ này sang bất ngờ khác. Nàng không ngờ là mọi hành động của mình đều được Vinh chụp lại

- Ông chụp hình đẹp quá - Nhã khen

- Tôi chỉ là amateur thôi.

Cuộc nói chuyện giờ đây không còn mang tính công việc nữa mà giữa Vinh và Nhã cứ như 2 người bạn thân lâu ngày gặp lại. Nhìn Nhã cười rạng rỡ , Vinh tự nói với mình " Đã 2 lần chàng bị lạc mất nàng. Bất quá tam. Anh sẽ không để mất nàng lần nữa. Cho nên, anh nhất định sẽ nắm bắt.". Nghĩ vậy, Vinh rất vui. Anh nói với nàng về rất nhiều điều.

.....

Trong khi đó , ở New York

Vin về đến nhà sau 1 chuyến đi dài. Cuối cùng thì công việc cũng được giải quyết xong dù là phải kéo dài cả tháng nay.

- Tâm Nhã đâu? - Anh hỏi bà quản lý

- Thưa ông, cô ấy đã đi rồi.

- Cái gì? - Vin cau mày hỏi

- Cô ấy có để lại tờ giấy nhắn cho ông.

Vin gần như nổi giận khi đọc tờ tin nhắn mà Nhã dán cùng tờ chỉ phiếu

" Cảm ơn ông về những ngày qua. Tôi nghĩ tốt nhất là mình nên đi. Xin chào , chúc ông hạnh phúc " . Chỉ có vậy , chỉ vồn vện có vậy. "Cô ta đã muốn bỏ đi " - Vin thầm nghĩ. "Cô ta còn muốn gì ở anh?"

Hơn tháng qua, anh không gọi cho cô vì anh quá bận. Và 1 phần là vì anh cần nhìn lại chính mình. Khi ở bên cô , anh không phủ nhận là anh rất vui vẻ.... nhưng....có lẽ chỉ có vậy.... Vin thờ người nhìn tờ giấy tin nhắn....Không biết anh có cần tìm nàng. Nhưng rồi anh sẽ nói gì? Vin cảm thấy mình chưa sẵn sàng. .Có lẽ.....có lẽ Nhã ra đi là đúng???.....Vin thờ người nhìn ra trời đêm u ám

.....

Lại thêm 2 tháng nữa trôi qua , Vin như bị cuốn đi trong công việc, trong những chuyến công tác dài ngày mệt mỏi. Sáng nay , David đưa bản hợp đồng cho Vin ký rồi nói tiếp :

- Còn đây là bản điều tra về miss Tran mà anh kêu tôi tìm hiểu. Phải mất khoảng thời gian vì chúng tôi cần phải xác minh cũng như đi tìm thêm đầy đủ thông tin cho anh.

Vin nhìn chằm chằm vào xấp thông tin đang nằm trong phong bì. Anh nhắm mắt như có bất mình chuẩn bị tinh thần đối diện sự thật : nàng là 1 kẻ đào mỏ.Bản khoản không biết có còn cần thiết mở ra hay không? Dù gì thì nàng cũng đã quyết định rời xa anh. Cho dù anh đã có nói với nàng "em hãy ở lại ". Vậy mà ,.... Biết hay không biết lúc này có thật sự còn ý nghĩ gì với

anh. Hãy xem cô ta như 1 trong những tình nhân trước đây của anh. Vui vẻ rồi cũng phải chia tay. Ngần ngại cầm phong thư lên, Vin nghe tiếng người thư ký báo qua điện thoại :

- Thưa ông, có ngài Starvos đến

- Hi Vin , how are you?

- Ethan , long time no see. Ông gần như biến khỏi quả đất này vậy , ông bạn già của tôi.

- Tôi đến đi chỉ hỏi anh : Có thật, anh đã bỏ rơi Tâm Nhã?

Sự căng thẳng bao trùm căn phòng , thái độ lo lắng của Ethan làm Vin bức tức. Cái quái gì khiến ông ta lo lắng cho Nhã như vậy? Cô ta thật đúng là phù thủy , khiến Ethan đang đi nghỉ dưỡng cũng đứng về phe cô ta. Liệu ông ta có biết là cô ta đã cầm súng cho ông khi cùng lúc quen với Timothy và Henry hay không? Những ý nghĩ quay cuồng trong đầu Vin : Hình ảnh mẹ chàng phản bội ba chàng, hình ảnh Nhã là tình nhân 1 thời của Ethan , rồi chuyện về bộ nữ trang mà Emily kể cho chàng , cái ôm eo tình tứ của Timothy , sự giận dữ của Henry khi tưởng chàng đã hại nàng..... Vin nghiêng răng tức giận : Đồ phù thủy , cô làm cho tất cả đàn ông mê muội mình. Nghĩ rồi, Vin đưa cho Ethan phong thư nói :

- Ông có muốn biết rõ về Tâm Nhã, vậy thì hãy xem...

Cúi nhìn phong thư đề chữ "about Tam Nhã Tran " , Ethan kéo ghế ngồi đối diện Vin nói :

- Anh muốn biết về Tâm Nhã, đâu cần tới những đồng giấy vô tri này nói cho anh biết làm gì? Tôi nghĩ đã đến lúc nói với anh. Xem ra, anh nghĩ sai về Tâm Nhã nhiều quá....

Sau khi nghe Ethan kể xong, mặt Vin gần như bị biến dạng. Anh nhăn nhó, khó khăn nhìn Ethan hỏi :

- Vì sao ông không nói chuyện này sớm hơn?

- Bởi vì anh không hỏi tôi , chàng trai à? Đẳng này , anh lại đi nghe lời con bé Emily 18 -19 tuổi mà không hề kiểm chứng. Tôi ngạc nhiên vì sự thiếu thận trọng này của anh đó Vin. Bình thường anh rất sáng suốt , nhưng có lẽ anh bị ám ảnh về mẹ anh nhiều quá. Hãy nhớ bà ấy là quá khứ , còn Tâm Nhã là hiện tại của anh. Cả 2 thật ra không hề giống nhau, chàng trai à?

Vin bật ngửa, tựa hẳn người vào ghế. David lên tiếng hỏi :

- Theo như tôi biết thì Tâm Nhã đã về Việt Nam, anh có cần tôi tìm cô ấy cho anh để anh gặp trong thời gian anh về đó gặp đối tác?

Một sự im lặng nặng nhọc kéo dài :

- Vin, hãy đi kiếm Tâm Nhã. - Ethan giục anh rồi nói tiếp : Anh có biết vì sao anh trở nên vậy không? Anh đã yêu thật sự rồi , ngài D.Evotal à. Ngài đã bị con bé Tâm Nhã dắt mũi ngay từ lần đầu gặp mặt. Lúc đó , tôi hồ nghi làm sao 1 kẻ như anh lại có thể yêu được. Nhưng giờ thì tôi tin là mình đúng. Anh hãy hỏi lòng mình Vin à.

Vin nói như trốn tránh :

- Tôi muốn về nhà yên tĩnh. David, hủy mọi cuộc hẹn hôm nay cho tôi.

Vin không biết mình có nên đi gặp Nhã không? Liệu có thật sự như những lời Ethan nói : Anh đã yêu nàng? Có thật như vậy. Sao anh không nhận ra ? Có phải vì anh cố ép lòng mình nghĩ về Nhã như anh nghĩ về mẹ? Hay vì anh sợ phải bị tổn thương như ba anh. Anh chỉ có 1 trái tim , mà anh muốn giữ gìn nó trọn vẹn không thương tích. Nhớ lại tờ chi phiếu mà Nhã không xài ,

Vin nhắm nghiền mắt "em không phải là kẻ đào mỏ thật sao, Tâm Nhã? "

Xe vào đến cổng nhà ,

- Thừa ông chủ
- Có chuyện gì vậy bà quản gia?
- Tôi biết là không nên , nhưng tôi có chuyện muốn nói với ông về cô Tâm Nhã.....

Chương 17

- Nhã ơi, xong chưa con. Cậu Vinh đến rồi nè. Mau xuống kéo cậu ấy chờ

Tiếng mẹ giục Nhã ở dưới lầu. Trong phòng, Nhã chọn cho mình bộ áo màu vàng nhạt , cột lại mái tóc cho gọn, Nhã khẽ ngắm mình trong gương. Mấy tháng nay , quan hệ giữa Nhã và Vinh rất vui vẻ. Đối với Nhã , Vinh luôn rất ân cần và chiều chuộng. Mẹ Nhã cũng thích anh và coi anh như con cháu trong nhà vậy. Nhã cảm thấy rất vui khi có anh làm bạn. Liếc mình lại trong gương lần nữa, Nhã mỉm cười rồi đi xuống dưới nhà. Một buổi chiều tốt đẹp đang chờ đón hai người

Sáng nay , lịch làm việc của Nhã là sẽ cùng Vinh gặp đối tác. Đến rước Nhã đi làm , Vinh đã gần như không nhúc nhích nổi khi trông thấy Nhã bước ra. Trong bộ áo dài màu hồng trắng , Nhã e thẹn hơi cúi đầu khi bắt gặp ánh mắt của Vinh. Nhã phải làm bộ làm lơ , bước qua anh :
- Tổng Giám Đốc không đi làm thì thôi đó ghen. Nhân viên phải đi làm đây. Hồng thôi trễ thì nguy lắm đó.

Đột ngột Vinh nắm lấy tay Nhã khi nàng đi ngang qua anh :

- Nhã , em đẹp quá.

Nhã chỉ biết cúi khẽ đầu đỏ mặt. Nhã luôn đỏ mặt vì những lời khen như vậy. Vinh luôn có cách nói chuyện mà khiến cho nàng ngắc ngứ.... khẽ rút tay ra khỏi Vinh , Nhã nói nhỏ :

- Mẹ thấy bây giờ anh Vinh. Mình đi thôi kéo trễ.

Nhã bước ra trước , Vinh đành lủi thủi đi theo sau. Bao giờ cũng vậy , Nhã luôn biết cắt ngang 1 chuyện mà Vinh luôn muốn nói đến. Tới cty, Vinh lên phòng trước. Còn Nhã thì ghé vào phòng kỹ thuật của mình.

- Thừa ông, ngài Vincente Devotal đã đến

- Mời ông ta vào

- Hân hạnh được biết ông

- Tôi cũng hân hạnh được biết anh. Lúc ở bên kia, tôi đã nghe về anh rất là nhiều điều - Vincente bắt tay Thành Vinh nói

- Tôi hy vọng là không có gì là xấu - Thành Vinh nói

-Ồ không , tôi còn nghe bảo ông rất lãng mạn và nghệ sĩ. Ông còn có nghề tay trái là chụp ảnh?

- Thật ra tôi chỉ là amateur mà thôi. Đây là 1 bức ảnh tôi chụp.....

Vincente suýt làm rơi khung hình khi nhìn thấy trong đó là 1 người rất quen thuộc cùng anh

- Anh quen cô gái này sao? - Vin hỏi dồn

- Đó là 1 thiên thần....thật sự là 1 thiên thần. Một cô gái quá đẹp

Thành Vinh nói mà như quên mất Vincente , mà cả Vin cũng ngạc nhiên tự hỏi "họ quen nhau sao? Giữa họ có mối quan hệ là gì mà sao Vinh nhắc đến Nhã như 1 thiên thần thật sự. Dòng suy nghĩ của 2 người bị tắt khi Nhã lên tiếng chào

- Ông Devotal, tôi xin được giới thiệu : đây là thiết kế sư , người đã thiết kế những bản vẽ nội thất cho khu liên hợp resort , cô Tâm Nhã

- Tâm Nhã, đây là chủ khu liên hợp , đối tác với cty chúng ta , ông Vincente Devotal

Nhã như đứng không nổi trên chân mình , nàng hơi khẽ ngã ra sau. Thành Vinh thấy vậy , liền giơ tay ra sau lưng ôm lấy nàng hỏi :

- Em không sao hả Nhã? Có cần ngồi nghỉ chút không em?

Vincente đứng đó. Anh nhìn thấy , nghe thấy tất cả . Đầu óc anh như căng ra. Anh không nghĩ sẽ gặp Nhã trong tình huống này. Anh biết là Nhã đang ở Việt Nam , nhưng khi David lên tiếng sẽ tìm chính xác Nhã đang ở đâu thì Vin đã từ chối. Anh bảo : " Tôi sẽ tự tìm. Nếu có duyên tôi tin là mình sẽ còn gặp lại Nhã ". Và có lẽ là 2 người có duyên thật. Chỉ có điều, anh không ngờ , Nhã giờ là 1 đối tác của anh. Mấy tháng nay ,..... chỉ có mấy tháng mà Nhã trông càng ngày càng quyến rũ quý phái. nàng như trái đang chín mọng ở trên cây. Nàng và Vinh....họ là gì của nhau? Đứng trước mặt đối tác mà Vinh tỏ ra lo lắng cho Nhã như vậy. Chúng tỏ là mối quan hệ giữa họ không đơn thuần chỉ là đồng sự. Nghĩ đến đó , trái tim bé nhỏ của Vincente lồi nhip

.....

Sáng nay là ngày đầu khu liên hợp resort mở cửa đón tiếp những vị khách đầu tiên của mình. Theo thông lệ , vào ngày đầu tiên này là Tổng giám đốc, đối tác và những người làm nên khu nghỉ mát tuyệt vời. Kể từ hôm gặp lại Vin , Nhã luôn cố tìm mọi cách để né tránh chàng , nhưng hôm nay thì Nhã không thể vịn cớ nào để không đi. Đang đứng trong đại sảnh trò chuyện cùng 1 vị khách, Nhã ngược lên trông thấy bóng dáng cao lớn của Vin bước vào cùng người thư ký. Chàng vẫn đẹp , rất đẹp và....vẫn rất lạnh lùng. Chàng có thấy Nhã không? chắc là có nhưng sao cùng 1 quý cô khác cười nói. Mắt chàng không hề nhìn nàng dù chỉ 1 cái liếc khẽ. Nhã bức tức mình tại sao phải để ý đến Vin? Chẳng phải nàng đã tránh Vin mấy tuần qua sao? Vậy thì nàng phải vui vì không bị Vin làm phiền mới phải.

Vừa lúc đó , Nhã chợt rung mình vì một bàn tay áp đặt lên eo nàng. Quay lại , trông thấy Vinh , Nhã nở nụ cười rồi lách vọt ra khỏi tay anh :

- Ngày đầu mà lượng khách thật khả quan, Tổng Giám Đốc nhỉ?

Vinh chỉ cười rồi tiến đến đứng sau lưng nàng, rất gần. Gần đến nỗi , Nhã cảm nhận được hơi nóng từ Vinh truyền sang. Nhã bước lên 1 bước, với tay lấy ly cocktail nhưng kỳ thực là nàng cố né tránh sự thân mật này. Cô không hiểu sao, Thành Vinh lại tỏ ra như vậy. Đối với Nhã , nàng đang ở Việt Nam , cho nên Nhã biết mình cần giữ kẽ ở chốn đông người , cần tuân giữ 1 nét văn hóa Á Đông cho riêng mình.

Đột nhiên , mọi người trông thấy 2 đứa bé đang rượt đuổi nhau rất hăng trên đại sảnh có nền gạch trơn láng. Nhã quay đầu nhìn khi nghe tiếng 1 người phụ nữ hét lên :

- Coi chừng , con nnn.....!

Nhã trông thấy đứa bé trai chỉ độ khoảng 4 tuổi đang cầm đầu chạy nhưng có vẻ như cậu bé mất đà kiểm soát mình đang hướng đầu về phía tháp nước bằng gạch granit to lớn giữa đại sảnh. Trong tích tắc, Nhã không kịp nghĩ gì khác hơn là vói tay ôm giữ đứa bé để nó khỏi phải húc đầu vào tháp nước. Nhưng không may cho nàng, sức chạy của cậu bé quá mạnh, Nhã muốn kèm lại nên nàng cũng bị té đập chân xuống nền gạch trơn bóng. Nhã đau ê ẩm, không nhúc nhích được vì thằng bé con mập mập đang nằm đè lên đôi chân của nàng. Thằng bé mặt mày xanh mét vì sợ nhưng nó đã được bình an. Nhã nghĩ thầm. Mặt Nhã còn đang suýt xoa nhón nhó thì nàng quay lại khi nghe tiếng Thành Vinh quát thằng bé lớn hơn mà anh chụp lại kịp khi nó rượt đuổi em mình :

- Chạy gì dữ vậy hả? Ai cho cháu chạy trong này? Muốn chạy thì ra ngoài sân mà chạy kìa.

Rồi anh nhìn xuống Nhã :

- Em có sao không Nhã? Thiệt tình, mấy đứa này phá quá trời. Đụng phải em ngã có sao không?

Nhã thoáng cau mày phần vì cái chân đau điếng, phần vì ngạc nhiên nhìn Vinh nghĩ " đứa bé có đụng nàng đâu. Mình ôm nó lại đấy chứ. Sao Vinh lại đổ lỗi cho nó? " nhưng rồi nàng biết là do anh qua lo lắng cho Nhã nên nói :

- Không sao đâu, Tổng Giám Đốc. Trẻ con thường nghịch chút vậy thôi mà.

Nhã nói ngược nhìn Vinh cười

- Tôi nghĩ cô nên đi bác sĩ kiểm tra. Vì cô mang giày cao gót kia mà bị té thì không thể coi thường được.

Nhã nghe 1 giọng quen thuộc sát cạnh bên tai mình

- Tôi không sao

- Cô chắc chứ - Vin vừa hỏi vừa nhướn nhướn mày nhìn Nhã

- Tôi đã nói là không sao mà - Nhã gắt nhỏ với Vin

- Vậy cô thử đứng lên xem thế nào - Vin nói như vừa ra lệnh, vừa thách thức Nhã

- Đứng thì đứng, đã nói là không sao mà - Nhã hăm hăm nhìn Vin trả lời

Nhưng khi nàng cố đứng lên thì.....cái chân nàng như quỵ xuống vì 1 cơn đau điếng. Nàng cố cắn răng để bắt mình không được yếu đuối trước mặt con người này :

- tôi...tôi...

- Nhã ơi, em không sao chứ? Có cần anh dìu em ngồi lên ghế không? - Thành Vinh chạy lại hỏi.

- Tôi nghĩ là cô ấy phải đi bệnh viện kiểm tra. - Vin nói như dứt khoát

- Bệnh viện? Làm sao đây....à, anh gọi xe cứu thương cho em nhé. Anh phải ở lại để giải quyết 2 đứa bé đó, bắt chúng phải bồi thường cho em. Anh phải bắt ba mẹ chúng có trách nhiệm vụ này.... lại còn khách khứa, báo giới nữa...không thể bỏ họ lại được....Thật là phiền...- Vinh bực tức nói

- Không cần gọi xe cứu thương. Anh cứ ở lại lo mọi chuyện. Tôi sẽ đưa Nhã đi

Nói rồi, không đợi Nhã phản ứng. Vin bế xốc đi thẳng ra phía cửa. Nhã hoảng hồn vì thái độ liều lĩnh này của Vin giữa đại sảnh, cô đâm đập vào vai Vin la lên :

- Ông làm gì vậy? Ai cho phép ôngông...bế tôi. Thả tôi xuống....Thả tôi xuống mau.

- Tôi tự cho phép mình cái quyền phải cứu người bị nạn được chưa , thưa tiểu thư?
- Mặc kệ là quyền gì , tôi yêu cầu ông thả tôi xuống
- Yes, madam. As you wish...

Nhã trở mắt nhìn Vin vì...vì..vì tưởng anh làm thật. Anh sẽ bỏ nàng đại xuống đất lúc này thì cũng nguy thiết. Nhưng còn chưa nghĩ thêm được gì thì Vin đã "tổng" Nhã dịu dàng vào xe và tự mình lái như bay đến bệnh viện. Đến nơi , Vin mở cửa bế nàng đi thẳng vào phòng cấp cứu :

- Tôi tưởng mình không còn mạng để tới đây nữa chứ - Nhã nói dầm dề chua lét , liếc nhìn Vin, không nghe anh nói gì , cô tiếp tục : - Chạy xe như ma đuổi. Cũng may tôi mạng lớn phước lớn , nếu không ngày mai, báo sẽ đăng tin...có người chỉ bị trật chân mà phải chết oan mạng vì bị đụng xe chó hổng phải tại cái chân.

Liếc xuống nhìn Nhã như áp đảo, bắt nàng stop , Vin lạnh lùng lên tiếng :

- Mừng vì chứng tỏ cô chỉ bị cái chân đau , chứ mọi thứ khác đều bình thường , đặc biệt là cái miệng... nó còn hoạt động quá tốt.

Nhã ngắc ngứ....cứng họng. Nàng quay mặt ra chỗ khác , cái miệng xinh xinh trề ra không thèm nhìn Vin.

Bác sĩ vào xem xét và nắn lại cái chân cho Nhã bớt đau , dặn dò vài điều rồi cho nàng về nhà. Đang loay hoay tìm cách di chuyển mà không cần thèm mở miệng nhờ "hắn , tim Nhã rung lên vì:

- Sao em lại tránh mặt anh hoài vậy Nhã?

Nhã ngược lên nhìn Vin, cố dần lòng nói cứng :

- Tôi đã ghi trong tờ tin nhắn rồi mà. Tôi nghĩ cũng chẳng có lý do gì để chúng ta gặp lại nhau.

- Tại sao em lại nói vậy? Em có biết , anh đã kiếm....

Vin chưa nói dứt câu thì Thành Vinh vén màn chỗ giường cấp cứu Nhã nằm nói :

- Em đỡ chưa Nhã? Anh xin lỗi không đi kịp cùng em... - Quay sang nhìn Vincente , anh nói tiếp: - thật là làm phiền anh quá , khiến anh phải vất vả. Bây giờ, tôi có thể đưa Nhã về được rồi. Không dám phiền anh nữa đâu.

Nói rồi , Thành Vinh để Nhã lên xe đẩy, đẩy đi. Vin đưa mắt nhìn theo , rồi lặng lẽ đi về phía quầy thu viện phí.....

Chương 18

Ngồi quay mặt hướng ra phía cửa sổ, Vincente ngồi như bất động chìm trong suy nghĩ. anh có nên rời khỏi Việt Nam? Công việc của anh ở đây đã xong nhưng sao anh vẫn lưu luyến không muốn rời. Mục đích anh đến đây là vì 1 người nhưng ... nàng... nàng không còn muốn anh như thuở nào. Vin nhắm mắt như cố xóa đi mọi hình ảnh của Nhã trong đầu chàng. Nhưng càng cố quên, tất cả như lại ùa về trong chàng : hình ảnh Nhã lần đầu tiên xuất hiện khiến anh choáng ngợp , nụ cười , ánh mắt , từng cái vuốt ve, nụ hôn của nàng....rồi những lúc anh cố tình làm nàng đau đớn , Nhã vẫn ngây thơ tin tưởng....tựa vào anh...Vin nhắm mắt cảm thấy toàn thân đau đớn vì nhớ đến nàng , nhớ khi 2 người bên nhau , nhớ lúc nàng chọc cho anh cười , nhớ lúc anh bị mê đắm hoàn toàn trong tay nàng....anh nhớ tất cả mọi điều về Nhã , nước mắt, nụ

cười...tất cả....khẽ đứng lên cố giúp mình thoát khỏi cảm giác bị nàng vây kín. Vln bấm nút play 1 bài nhạc để thư thả....nhưng rồi chàng lại trôi theo dòng cảm xúc.....

<http://www.youtube.com/watch?v=PssiJ9ywc0g&feature=related>

My love

I'll never find the words, my love

To tell you how I feel, my love

Mere words could not explain

Precious love

You held my life within your hands

Created everything I am

Taught me how to live again

Only you

Cared when I needed a friend

Believed in me through thick and thin

This song is for you

Filled with gratitude and love

God bless you

You make me feel brand new

For God blessed me with you

You make me feel brand new

I sing this song 'cause you

Make me feel brand new

My love

Whenever I was insecure

You built me up and made me sure

You gave my pride back to me

Precious friend

With you I'll always have a friend

You're someone who I can depend

To walk a path that never ends

Without you

My life has no meaning or rhyme

Like notes to a song out of time

How can I repay

You for having faith in me

Vln lầm nhảm hát theo không chủ đích "I'll never find the words, my love

To tell you how I feel, my love.....You held my life within your hands
Created everything I am
Taught me how to live again "

Đã mấy lần , chẳng biết thế nào mà anh toàn bắt gặp Nhã cười nói vui vẻ đi bên cạnh Thành Vinh. hum...Vìn thoáng bực tức...cô ta không phải là kẻ đào mỏ nhưng....nhưng...cô ta là ..kẻ quyến rũ đàn ông. Vìn bực bội khi nhớ lại cái hôm Nhã đem trình bản thiết kế cuối cùng cho anh:

" - Tôi đến đưa ông xem mẫu thiết kế
- Em dùng nước gì nhé? Nhã , trưa nay chúng ta đi ăn cơm được không em?
- Thật tiếc quá. Tôi đã có hẹn với Vinh rồi.
- Hum... Em đừng nhắc đến tay Vinh đó trước mặt anh được không? Đẹp anh ta qua 1 bên đi.
- Tôi không thể vì tôi đã có hẹn, tôi...
- Đẹp luôn cuộc hẹn nào đó đi - Vìn bước tới nắm lấy 2 tay Nhã kéo đến gần sát vào mình
- Nhớ em quá. em biết không Nhã? Về với anh đi , được không em
Nói rồi , chàng cúi xuống hôn lên bờ môi đỏ hồng thanh khiết của Nhã. Đã lâu lắm rồi , anh không được đặt nụ hôn lên môi nàng. Chàng hôn nàng như để bù đắp bao nhiêu nỗi khát khao mong nhớ. Nhã đáp trả lại Vìn bằng vòng tay ôm sát gì anh xuống nàng. Hôn 1 cách cuồng nhiệt không kém chàng. Thái độ của Nhã thật kỳ lạ. Vìn ngẩng đầu lên nhìn nàng
- Mới có mấy tháng mà em tiến bộ vượt bậc Nhã ơi
- Bộ ông cứ nghĩ chỉ có ông mới giỏi thôi sao? Tuy là mới mấy tháng , nhưng tôi đã có được những ông thầy dạy cho tôi đấy. Ông thấy thế nào? Tôi cũng khá đấy chứ? - Nhã nheo mắt nhìn Vìn cợt đùa

Vìn đứng lặng người nhìn Nhã. Nàng khẽ vuốt nếp áo , đưa mắt lên nhìn Vìn
- Lần sau, xin ông cẩn thận hơn, không phải ai cũng có thể để ông hôn như thế này đâu, thưa ông
- Quỷ tha ma bắt cô đi
Chàng còn nhớ, Nhã kiêu hãnh ngẩng cao đầu quay ra cửa, sau khi bỏ lại 1 câu như cổ tình chọc tức chàng :
- Tôi còn có nhiều điều tiến bộ hơn trước đây nhiều lắm đấy.

.....

Giờ ngồi yên tĩnh nhớ lại những hành động của nàng , anh cho là Nhã đang cố tình chọc giận anh. Anh tin vào cảm nhận của mình khi anh bế bổng Nhã lên khi nàng bị đau chân. Lúc đó , toàn thân Nhã nóng ran và run run lên trong vòng tay của chàng. Rồi anh còn nghe được cả tiếng đập dồn dập của trái tim bé nhỏ ấy. Cái núu dựa vào lòng của Nhã , anh không thể nào làm lẫn cho được. Rồi những lúc, anh biết là nàng đang nhìn mình, quan sát mình. Cảm giác của anh đối với phụ nữ chưa bao giờ sai cả? Và anh tin lần này cũng vậy ... Tin tưởng vào điều đó , Vìn nhấn nút gọi cho nàng :

- Tâm Nhã xin nghe
- Nhã , anh đây. Chiều nay, chúng ta gặp nhau ở bar Thiên Ý lúc 7 pm nhé

- Tôi không rảnh
- Anh sẽ đợi em ở đó
- Tôi đã nói là không rồi mà
- Vậy em cứ làm việc của em. Khi nào xong việc, em tới cũng được. Anh sẽ chờ
- Tôi sẽ không tới đó. Có chuyện gì , anh cứ nói ra ở đây
- Anh chỉ nói khi em tới đó. Bao lâu, anh cũng chờ , Nhớ đó Nhã.

Nhã bực dọc cúp máy. Anh ta tưởng anh ta là ai chứ? Nàng sẽ không thềm đi. Nói rồi , nàng bật phim lên coi... Vậy mà....

- Con có hẹn hả Nhã?
- Dạ, dạ...đâu có đâu mẹ
- Vậy sao làm gì không coi phim mà cứ nhìn đồng hồ hoài vậy?
- Dạ...con đang coi mà mẹ
- Chậc! Có hẹn với ai thì đi đi , đừng để người ta đợi mình. Đó cũng là cái tội đó con. Thích hay không thích gì thì cũng phải đi để nói rõ 1 lần rồi thôi. Né tránh đâu phải là cách Mẹ chẳng phải dạy con tính kiên cường trước mọi việc là gì , Nhã..

- Con không thềm đi

Nói rồi, Nhã ôm gối nằm xoay mặt và tường. Thế nhưng...rồi không hiểu nghĩ sao :

- Mẹ , thôi con ra ngoài 1 chút nghen

Nàng liếc nhìn đồng hồ. Đã 7:30 rồi sao? Mặc cho mình chiếc đầm dài thanh thoát , Nhã đứng trước bar Thiên Ý nửa muốn bước vào , nửa lại muốn quay ra. Còn đang đi đi lại lại chưa biết tính sao thì:

- Dạ, mời cô. Cô có phải là cô Tâm Nhã

Khẽ gật đầu như xác định, Nhã hỏi:

- Nhưng sao anh biết tên tôi?

Người mở cửa khẽ mỉm cười, mở rộng cửa rồi nói :

- Xin mời cô vào. Tại tính chất nghề nghiệp bắt buộc mình phải biết tên vị khách nào có hẹn chứ cô.

Nói rồi , anh ta hướng dẫn Nhã vào trong

Oop....Ôi.... Nhã kêu lên khi bước vào trong. Nàng trầm trồ một thán phục cách thiết kế : Quán quá đẹp , mở ra trước mắt nàng là cả không gian bao la ,1 cõi như hư hư mộng mộng, sen nở khắp nơi. Loài hoa mà nàng thích đều nở khắp nơi... lối nàng đang đi cũng là giữa 1 rừng sen, Nhã bước đôi chân nhỏ khẽ khàng trên chiếc cầu con be bé....Vạt áo nàng đụng khẽ vào những cành sen lung lay...Nàng nghe tiếng nước chảy , có mùi thơm của sen hòa quyện trong không gian, hương thơm của sen làm nàng thư thái 1 cách lạ lùng...Quả thật, không hiểu sao sao..nàng lại yêu sen đến như vậy.

Đưa mắt nhìn xung quanh, Nhã chỉ lạ 1 điều là không thấy có vị khách nào trong quán. Nhã khẽ hỏi người dẫn nàng :

- Sao không có ai trong quán vậy anh
- Dạ, tối nay quán đóng cửa. ông Vincente đã bao hết quán đêm nay, thưa cô

Nhã còn đang nhìn quanh thì bất gặp ánh mắt của Vin nhìn nàng sâu lắng

- Cuối cùng thì em cũng tới. Vậy mà, anh nghĩ là em sẽ không tới thật

Lấy lại sự bình tĩnh, Nhã khẽ hắng giọng :

- Ông có chuyện gì muốn nói với tôi?

- Em ngồi xuống đi. Em muốn dùng gì Nhã?

- 1 ly sinh tố dâu. Ông muốn nói chuyện gì với tôi?

- Em đừng gọi anh như thế nữa được không? Anh già lắm sao? Em đừng tránh mặt anh nữa Nhã!

Nhã hơi cúi đầu im lặng không nói gì. Vin khẽ nắm lấy tay nàng

- Nhã, anh có 1 thứ muốn tặng em. Đây...Em mở ra xem đi - Vin nói như khích lệ Nhã. Món quà là 1 bông sen thật lạ và đẹp. Khi nàng dụng nhẹ vào cánh hoa mỏng trón thì từng cánh, từng cánh ngã xuống Cuối cùng, giữa vùng nhụy vàng tươi là 1 chiếc nhẫn kim cương đẹp lạ lùng. Vin ngược nhìn Nhã đầy yêu thương mà nói:

- Lấy anh nha Nhã. Em hãy làm vợ anh nha Nhã.

Nhã sững sờ nhìn Vin. Mặt chàng lung linh trong ánh nến. Đôi mắt sáng rực rất thực nhìn nàng say đắm. Ánh mắt chàng êm dịu và tha thiết. Một ánh mắt mà nàng tin chắc là không người đàn bà nào có thể sống sót nổi.

Nghĩ vậy, chợt Nhã thấy tức giận, tủi hờn. Anh ta coi cô là gì chứ? Anh ta có dùng ánh mắt như vậy khi cầu hôn với Emily không? Anh ta rất biết lợi thế của mình : 1 vẻ đẹp khó mà cưỡng lại. Giọng Nhã trở nên khô khốc :

- Thế còn Emily thì sao? Anh ly dị với cô ta để lấy tôi à? Hay là anh cùng lúc muốn có cả 2 làm vợ?

Vin khẽ cười :

- Em đừng tin lời Emily nói mà nghi oan cho anh. Anh không hề đính hôn với ai cả. Anh đã nghe bà quản gia nói lại. Và anh cũng đã yêu cầu Emily không bao giờ làm như thế nữa. Con bé thật tội , vì cô bé tưởng em là kẻ lợi dụng hết với Ethan rồi lại quay sang anh. Cô bé không hề biết là Ethan bị bệnh.

- Thế còn chuyện chìa khóa nhà ?

Vin gục gặt đầu ra chiều thế nào Nhã cũng hỏi như vậy :

- Căn nhà đó được bình chọn là 1 trong 10 biệt thự đẹp nhất của năm. Cty người mẫu của Emily hi vọng được chụp hình trong đó. Vì quen biết quá thân với Ethan và vì anh biết Emily từ hồi rất bé , nên anh không thể từ chối mong muốn đó được. Nhất là để ủng hộ cho sự nghiệp người mẫu mới lên của Emily. Còn chiếc nhẫn mà Emily đeo, đúng là của anh tặng. Nhưng đó là nhân dịp cô bé tốt nghiệp high school. Lần đó anh chưa biết tính tặng món quà nào thì có 1 cuộc triển lãm nữ trang đá quý. Và chiếc nhẫn đó là kiểu mới nhất trong năm. Nếu em coi lại những tờ báo cũ, em sẽ thấy mà.... Nhã hãy tin anh , anh không bao giờ nói dối em....

- Vậy còn Sophia, con gái nhà tài phiệt London thì sao? Đối với Emily , không có 1 bức hình chụp chung nào nên có thể Emily đặt điều. Nhưng còn Sophia. Anh giải thích thế nào khi cùng lúc anh vui vẻ với tôi, anh lại quen với cô ta và báo chí bắt gặp 2 người vào khách sạn? - Nhã nói như trút hết u uất bấy lâu nay trong lòng mình

- Anh.... anh...- Vin bối rối không tìm được lời giải thích nào. Mặt anh căng thẳng

- Anh không nói được phải không Hình ảnh quá rõ ràng. Hôm đó , khi anh đi rồi , tôi đã hứa sẽ cho mình cơ hội là chờ anh về. Nhưng rồi, tôi nghĩ không còn cần thiết nữa khi tôi đọc những tờ báo đó và nghe Emily nói. Emily có thể đặt chuyện với anh, nhưng còn chuyện về

Sophia thì cô ta không thể nào, đúng không? Qua tất cả những chuyện như vậy , anh nghĩ tôi còn có thể đến với anh sao? Anh đâu phải là người đàn ông của gia đình: anh...anh vừa tốt với tôi, lại vừa đi lại với cô ta. Anh coi chuyện tình cảm chỉ như 1 món ăn cho anh. Rồi giờ đây, anh lại cầu hôn tôi...Anh nghĩ tôi là gì chứ? Một con bù nhìn để anh điều khiển như những lần trước đây sao?

- Nhã, anh xin lỗi, những lần trước là do hiểu lầm mà anh đã không đúng với em. Đó là lỗi nơi anh. Nhã , forgive me please...

- Tôi xin lỗi , tôi không thể nhận lời anh được. Tôi không muốn tranh giành anh với Sophia hay bất cứ người đàn bà nào khác của anh. I gave up !

- Nhã, nghe anh nói...

- Tôi nghĩ giữa chúng ta thật không còn gì để nói. Tôi đến đây chỉ để nói rõ cùng anh. Tôi thành thật xin lỗi, tôi không thể nhận chiếc nhẫn này. Tôi phải đi, tôi có 1 cuộc hẹn...Xin chào

Nhã đứng lên ,quay bước đi không nói thêm dù là chỉ 1 lời nào nữa. Nàng đứng lên như rũ bỏ tất cả mọi điều trong quá khứ, nhắm mắt , cổ họng nàng khô khốc bước đi trong lời 1 bài nhạc vang lên....trong 1 nỗi mong chờ không có thật

http://music.*/song/English/535...riah-Carey.html

No, oh No.... Yeah, Yeah ... oh..

You look in my eyes and I get emotional inside

I know it's crazy, but you still can touch my heart

And after all this time you think that I wouldn't feel the same

But time melts into nothing, and nothing's changed

I still believe

Someday you and me

Will find ourselves

In love again

I had a dream

Someday you and me

Will find ourselves

In love again

Each day of my life, I'm filled with all the joy I could find

You know that I,I'm not the desperate type

If there's one spark of hope left in my grasp, I'm holding it with both hands

It's worth the risk of burning, to have a second chance

No, no, no, no, no, no, I need you, baby

I still believe that we can be together, no...

If we believe that true love never has to end
Then we must know that we will love again, Mmm..

I still believe
Someday you and me
Will find ourselves
In love again (Oh, baby, yeah)

I had a dream
You and me
Will find ourselves
In love again

I still believe (Ooh, baby, I do)
Someday you and me (Just give me one more try)
In love again

I had a dream (I miss your love)
Someday you and me
Will find ourselves
In love again

I still believe
Someday you and me (will find ourselves in love...)

Nhã lướt đi không lưu luyến gì , Chỉ có vạt áo nàng là quấn quít, là luyến lưu níu giữ. Nàng đi giữa 1 rừng sen lay động bồi hồi... Vin ngồi nhìn vào khoảng không vô định nhặt nhòa

"I still believe
Someday you and me
Will find ourselves
In love again

.....

I still believe that we can be together, no...
If we believe that true love never has to end
Then we must know that we will love again, Mmm"

Anh đã từng, đã từng rất hy vọng có 1 ngày anh và Tâm Nhã nhưng đó chỉ là hi vọng. Vin biết , anh đã mất nàng...mất nàng thật rồi? Từng lời hát như dao cứa vào tim anh rướm máu. Vin chưa bao giờ đau đớn thế này...anh biết chính mình đã để mất Tâm Nhã - một bảo bối trân châu của đời mình. Cha anh đã từng dạy anh "đàn ông không được khóc ". Dầu thế , Vin vẫn ước gì mình có thể khóc được 1 lần.... nhưng nước mắt anh không thể rơi vì chúng đã trôi

ngược vào trong tim tê tái . Đầu anh gục xuống bàn vì nỗi đau đớn và thất bại. Nhã rời xa anh từng bước....từng bước....ngày mỗi xa...không trở lại. Vinh đau đớn đưa mắt nhìn theo nàng. Bên tai , Vinh vẫn nghe văng vẳng Mariah Carey thủ thủ cùng chàng trong vô vọng :
"I still believe , someday you and me , will find ourselves in love again...."

Chương 19

Nhã về đến nhà thì ngoài trời cũng vẫn vũ mây báo hiệu 1 cơn mưa nặng hạt sắp đến. Một chiều chủ nhật ảm đạm khiến lòng người cũng trở nên buồn bã.

- Nhã à! Hồi này có cậu Vinh đến tìm con. Vinh ngồi đợi con cũng lâu lắm đó. Vinh cũng vừa đi được 1 lát thì con về tới đó.
- Anh Vinh có nói đến làm gì không mẹ?
- Không! Nó nói đến tính rủ con đi ra ngoài thôi.
- Vậy à! Thôi con vào phòng nha mẹ.
- Hồng ăn cơm sao con.
- Dạ thôi , con hơi mệt...
- Vậy thôi vô nằm nghỉ đi con , nhớ lấy viên thuốc uống nha con.
- Dạ - Nói rồi Nhã bước vào phòng ngã nhào xuống giường , ngược nhìn trần nhà với đôi mắt ráo hoảng...

Bên ngoài, mưa mỗi một nhiều hơn. Gió rít. Mưa gào. Có 1 người đang ngồi trong xe cũng u buồn không kém. Khi từ nhà Nhã về , Vinh chạy lang thang khắp nơi không định hướng. Thật tình cờ , anh nhìn thấy Nhã đang bước ra từ quán bar Thiên Ý , nàng vừa đợi xe taxi mà vừa dựa vào cây bên đường buồn bã. Vinh chưa bao giờ trông thấy Nhã buồn như vậy. Một nỗi buồn cam nín , như đè nén vào trong tim. Nhã không khóc nhưng anh thấy được nàng đang nức nghẹn người vì cổ dần cơn mưa lòng chực sẵn trào ra. Đợi khi Nhã lên xe về rồi , anh mới bước xuống hỏi người bảo vệ quán thì mới hay là quán đã được bao trọn tối bởi Vincente Devotal. Bao nhiêu thắc mắc , bao nhiêu ghen hờn , bao nhiêu câu hỏi dâng lên như những con sóng tràn xô đập vào lòng anh. Thành Vinh liền lái xe đến nhà Nhã để muốn hỏi cho ra lẽ , cho thỏa lửa ghen hờn. Vậy mà , khi đến nơi , anh lại không dám vào. Anh sợ mình phải đối diện 1 sự thật , 1 nỗi đau. Ngồi trong xe , Vinh đang cố nhớ lại mọi chuyện xảy ra. Anh nhớ đến lần đầu tiên anh giới thiệu Nhã với Vincente , Nhã như là rất xúc động ; còn Vincente thì khuôn mặt lúc đó thật khó hiểu. Rồi hôm lễ khai trương resort, Vincente là chủ của dãy resort này, còn cty của Vinh chỉ là nhà thầu xây dựng và là 1 cổ đông nhỏ. Đáng lý ra , Vincente phải là người ở lại. Vậy mà.... lúc đó , tuy anh ta cố tỏ ra lạnh lùng bất cần nhưng cùng là đàn ông , Thành Vinh đọc được nỗi lo lắng nói không nên lời trong đáy mắt của Vincente. Anh đã rất ngạc nhiên nhưng vì khi đó anh không thể bỏ đi cuộc họp báo được. Vinh cứ nghĩ đó là cử chỉ galăng mà gã đàn ông nào gặp Nhã cũng tranh nhau thể hiện trước mắt nàng. Tuy nhiên , khi anh vào bệnh viện tìm Nhã , đứng sau bức màn giường cấp cứu , Vinh mới lờ mờ nhận ra mối quan hệ giữa Nhã và Vincente không đơn thuần như anh nghĩ. Anh còn nhớ đã nghe Vinh nói

" - Sao em tránh mặt anh hoài vậy Nhã?

- Tôi đã ghi trong tờ tin nhắn rồi. Tôi nghĩ rằng chẳng có lý do gì để chúng ta gặp lại nhau.

- Tại sao em lại nói vậy? Em có biết , tôi đã kiếm.... "

Đến lúc đó thì Vinh buột mình phải bước vào để cắt ngang Vincente. Như vậy là họ đã từng quen nhau thân lắm sao? Có phải cái lần , anh nhìn thấy Nhã khóc ở công viên là có liên quan đến Vin. Anh nhớ đến ánh mắt bàng hoàng của Vin khi trông thấy khung hình mà anh đã chụp Nhã được đặt trên bàn làm việc. Lúc đó, anh lại cho đó là cái nhìn của sự ganh tỵ ngưỡng mộ 1 người đẹp mà Vinh có được. Nhưng bây giờ , ngồi nhớ lại , Thành Vinh mới phát hiện ra đó là ánh mắt của sự đau đớn, ngạc nhiên và ghen tuông của người đàn ông mất đi người yêu.

Vinh đưa tay lên trán bóp bóp suy nghĩ : tại sao tối nay Nhã đến bar Thiên Ý? Tại sao Vincente lại phải bao hết cả quán mời Nhã nếu trong khi quan hệ của họ chỉ là đối tác hoặc bạn bè bình thường? Vinh nắm chặt tay vô lăng xe như đang cố giải tỏa bớt sự bức tức trong lòng. Nheo nheo đôi mắt sẫm nhìn ra trời đêm , anh như đang nói cùng Nhã

- Em phải là của anh. Em là thiên thần của anh. Em có biết là anh yêu em không Nhã? Anh chưa từng say mê tôn thờ người con gái nào như vậy. Anh sẽ không để mất em lần nữa. Không thể đâu Nhã....

11 h đêm, reng...reng...reng....

Nhã nhú mày, ngược nhìn cell phone reng. Nếu là ông ta thì mình sẽ nói gì? Làm gì? Nhã bước xuống giường đi lại nhìn số gọi đến. Mắt nàng giãn ra , cổ nở nụ cười như đang có người đứng trước mặt

- Hello, Tổng giám đốc

- Đã nói với em là đừng gọi anh như vậy mà. Nhã! Em ngủ chưa?

- Dạ chưa đâu anh. Em thức cũng trễ lắm. À , Hồi chiều , em ra ngoài có chút chuyện. Về đến nhà thì nghe mẹ nói anh có đến. Bộ có chuyện gì hả anh?

- Bộ phải có chuyện anh mới được gặp em sao? - Vinh nói như trách

- Không phải. ý của em đâu phải vậy. tại thấy anh đến nhà không gặp em, rồi giờ anh gọi điện. Nên em hỏi thôi mà. Sao hôm nay dễ giận vậy , Tổng giám đốc?

- Gọi anh thế nữa thì giận thiệt luôn.

Vinh nghe tiếng Nhã cười hiền qua chiếc phone. Anh ước gì cái phone là bàn tay nhỏ bé của Nhã để cho anh được nắm giữ vuốt ve. Anh khẽ nuốt vào trong rồi nói với giọng buồn buồn :

- Hôm nay là sinh nhật của anh. Anh không làm tiệc tùng gì cả. Chỉ muốn đón sinh nhật thứ 32 với em thôi, nên tính mời em ra ngoài. không ngờ là lại không gặp được em. Giờ thì khuya rồi, trời lại đang mưa.

- Em xin lỗi. Anh Vinh à , bây giờ vẫn chưa qua 12 h đêm mà. Sinh nhật của anh vẫn còn. Vậy em tặng cho anh 1 món quà nhé. Chúc anh sinh nhật vui vẻ.

Nói rồi, Vinh nghe giọng trong trẻo vui tươi của Nhã cất lên hát tặng anh bài hát happy Birthday rộn rã. Vinh lắng chìm bên chiếc phone như đang đắm đuối ngắm nhìn Nhã như ở trước mặt. Anh chợt sự tỉnh khi bài ca kết thúc bên tai.

- Cảm ơn em. Không ngờ giọng của em hay quá , rất ngọt ngào. Đây đúng là món quà sinh nhật quý giá nhất trong đời của anh.

- Sinh nhật anh mà lại đi khen người khác. - Nói rồi , Nhã lại tiếp : - Vậy là anh hết buồn rồi hén. Có quà sinh nhật rồi

- Nhưng lại thiếu bánh - Vinh lên tiếng - Anh ước có 1 chiếc bánh sinh nhật. Mà thôi đi, ước

mơ giống trẻ con quá phải không?

- Đâu có. Vậy sáng mai, trước khi đi làm, em mua thêm ổ bánh. Vậy là, sinh nhật anh có đầy đủ quà với bánh rồi. Tuy là có hơi trễ một chút

- Đối với anh, với em không có bao giờ là trễ cả. Cảm ơn em trước nha.

- Không có gì mà. Cảm ơn hoài là ngày mai không có bánh luôn đó. Thôi giờ em phải đi ngủ nha. Chúc anh sinh nhật vui vẻ.

- Cảm ơn em. Thôi em ngủ cho sớm. Good nite, em!

Nói rồi, Vinh làm cử chỉ hôn chúc ngủ ngon trên phone như muốn gửi qua cho Nhã. Môi mắt anh khẽ nở nụ cười.....

Cúp máy rồi, Nhã cảm thấy hình như mình có chút lỗi với Thành Vinh. Đối với Nhã, anh không lúc nào quên điều gì, anh chăm sóc nàng cẩn thận, nhẹ nhàng. Vậy mà, "mình thật tệ. Không nhớ được sinh nhật của Vinh. Mình phải tặng cho Vinh quà gì đó mới được. Chứ không ai mà mừng sinh nhật chỉ bằng có 1 bài hát. Nhưng trời đã khuya và mưa thế này, làm sao mà mua gì được. Đến sáng thì nàng càng không thể có thời gian đi mua quà gì do phải đi mua bánh kem rồi còn ghé cty làm việc. Nàng đã hứa với Vinh rồi còn gì? Đứng lên, đi lại mở tủ áo, lấy thêm chiếc áo khoác mỏng cho đỡ lạnh, mắt Nhã bắt gặp chiếc áo len mới nguyên màu trắng sữa của đàn ông được xếp cẩn thận cất trong tủ. Chiếc áo mà nàng đã đan để tính tặng cho 1 người.... Chợt nhớ lại những gì xảy ra lúc chiều, đôi mắt đẹp ẩn hiện 1 nỗi buồn không sao giải thích nổi. Nhã sợ! Nàng sợ phải mạo hiểm, nàng sợ mình sẽ bị tổn thương. Nàng đã từ chối Vin. Đó là do nàng thật sự đã quên chàng hay nàng muốn lẩn tránh, muốn chọn 1 lối rẽ an toàn hơn cho trái tim mình. Nàng nhắm mắt nhớ lại từng cử chỉ lời nói của chàng. Sao mà ngọt ngào quá, dịu dàng quá. Nhưng rồi lý trí mách bảo nàng phải dè chừng: liệu đối với người đàn bà khác Vin cũng có dịu dàng như vậy? liệu sau này, anh sẽ mau chóng chán nàng như chán 1 món ăn? Nàng cần 1 sự vững bền, 1 con tim yêu chung thủy. Nàng không muốn phải xẻ chia, phải giành giật người mình yêu với bất kỳ ai. Nàng có ích kỷ quá không? Nàng cũng không biết. Duy chỉ có 1 điều, nàng sợ không thể giữ nổi trái tim đa tình đó chỉ cho riêng mình suốt đời. Nàng sợ Vin không yêu nàng như những gì anh nói. Nàng sợ tất cả lời nói đó chỉ là đầu môi, vì Vin không thuộc về nàng ngay cả khi bên nàng. Bằng chứng là Sophia. Nhã chợt nhớ đến lời của ai đó nói rằng: "Con gái nên lấy người yêu mình chứ đừng nên lấy người mình yêu". Phải chăng đó là cách để bảo vệ trái tim yếu mềm?.....

Nhã đưa tay vuốt ve từng sợi chỉ len mịn màng của chiếc áo. Nàng đã làm xong từ lâu nhưng nàng vẫn giữ bên mình... Hít sâu thêm chút không khí vào lòng ngực như để muốn thêm đủ tỉnh táo và can đảm. Nhã bước tới bàn kiểm hộp và giấy để gói quà. Chẳng phải nàng đã dứt khoát rồi sao? Nhã không cho phép mình nghĩ ngợi quá nhiều. Hồi ức đã là dĩ vãng. Kỷ niệm cũng thành chuyện đã qua. Nhã phải quên đi để có thể làm lại từ đầu....

Mới sáng sớm mà Vinh đã đến tìm Nhã. Hơi chút ngạc nhiên nhưng Nhã vẫn mở cửa cho anh vào và nói:

- Anh Vinh, hôm nay không đi làm ă?

- Anh tính ghé qua rước Nhã cùng đi với anh luôn.

Nhã khẽ cười rồi nói :

- Em đang tính đi mua bánh kem đây. Lúc sáng, mấy chị trong phòng có gọi cho Nhã nên em nói là sẽ lãnh phần mua bánh rồi. Anh mà đi cùng với em thì đâu còn gì là ngạc nhiên nữa. Ai lại đi mua bánh tặng sinh nhật mình bao giờ.

- Vậy....

- Thôi anh Vinh cứ đi trước đi , được không sếp?

- Sếp bị nhân viên sắp xếp hết rồi , còn nói không được sao? - Vinh cười nhìn Nhã.

- Vậy thôi , anh đi trước. Sáng nay , mình cũng có buổi tổng kết với phía đối tác.

Vinh dậm bước thì Nhã chợt nhớ đến món quà nên gọi anh :

- Anh Vinh , khoan đã. Em có món quà mừng sinh nhật anh. Tính đem lên cty nhưng thôi , cho em mừng anh ở đây luôn vậy. - Nói rồi , Nhã mỉm cười trao món quà cho Vinh : Happy Birthday!

Vinh âu yếm nhìn Nhã khiến nàng thẹn thùng hơi cúi đầu :

- Thôi sếp đi đi, để nhân viên còn đi mua bánh nữa.

- Ủ, anh đi nghen. Cảm ơn em nhiều nha Nhã.

Gửi xe vào bãi đậu , Nhã ôm hộp bánh đi vào cty. Đi ngang qua mọi người , Nhã ngạc nhiên vì thái độ của họ hôm nay :

- Chúc mừng Nhã nhé.

- Hồng ngờ Nhã giữ kín vậy

- Nhã à ! Chị biết thế nào cũng vậy mà. Trai tài gái sắc. Mừng cho em nghen

- Bao giờ có tin vui nhớ mời tụi em chị Nhã nhé.

Nhã không hiểu gì cả , chỉ khẽ cười chiếu lệ. Trên tay nàng là ổ bánh to khá nặng nên Nhã chỉ mong cho mau đến phòng của nàng. Phần vì mọi người nói rồi ai nấy cũng đi làm việc của mình. Lên đến nơi , Nhã thở phào đặt ổ bánh xuống :

- A ! Nhân vật chính đến rồi đây.

- Nhã nhé , vậy mà bảo chị em với nhau

- Ủ, chuyện lớn vậy mà không chịu nói gì cả , cứ giấu....

Nhã nhăn mặt hỏi :

- Có chuyện gì ạ? Sáng giờ mọi người thật lạ.

- muốn biết à, làm bộ hoài. Thôi thì lại bàn mà xem kìa

Nhã bước lại bàn mình , choáng ngợp kêu khẽ :

- Ôi, hoa đâu mà nhiều thế này...

- Nhiều phải không? Cả phòng này như đang bị ướp trong hương hoa của 999 bông hồng rồi đây.

- 999 bông hồng. Của ai sao nhiều vậy chị?

- Thì của em chứ ai

- Của em? Nhã ngạc nhiên tròn mắt hỏi

Cười cười ra điều bí mật , chị Thoa lên tiếng :

- Muốn biết tác giả là ai thì em cứ đọc tấm thiệp thì khắc biết. Thắc mắc nhiều làm gì cưng ời.

Nhã đưa tay rút tấm thiệp nhỏ ra đọc vừa đủ lớn bằng 1 giọng ngạc nhiên :

" Cảm ơn em về tất cả đêm qua. Em đã khiến cho anh tràn ngập hạnh phúc. Lần đầu tiên , anh

nhận được món quà sinh nhật tuyệt vời như vậy. Anh sẽ mãi mãi không bao giờ quên hôm qua Cảm ơn em , Nhã ơi ! Vinh"

Nhã nhìn tấm thiệp đắm đắm suy nghĩ , bỗng nàng giật mình nghe có tiếng bên tai:

- Thật là lãng mạn. Một đêm tuyệt vời cho cả 2 người.

Nhã ngược lên nhìn thấy đôi mắt rực lửa cháy quen thuộc của Vin. Nàng vội khép lại tấm thiệp như 1 ý thức không tự chủ , Nhã áp úng hết nhìn Vin rồi nhìn mọi người. Nàng thấy Vin cúi xuống nói vào tai nàng chỉ đủ mình Nhã nghe :

- Vậy mà tôi cứ tưởng tôi qua cô sẽ đau buồn, sẽ trần trở chứ. thật không ngờ, cuộc hẹn khác của cô là như thế này

Nói rồi anh nhìn Nhã nói lớn cho mọi người cùng nghe :

- Xin chúc mừng cô , tâm Nhã

- Tôi thay Nhã cảm ơn anh.

Vin và Nhã cùng quay lại hướng phát ra tiếng nói đó :

- Nhã có lẽ hơi mắc cỡ nhưng tôi thật không thể kềm chế được lòng mình. Vincente , anh thấy chiếc áo len tôi đang mặc này có đẹp không? Của Nhã tặng cho tôi đó. Thật không ngờ, Nhã chu đáo như vậy. Trời đã bắt đầu lạnh rồi còn gì...

Mắt Vin chiếu thẳng vào chiếc áo như cố nhớ lại điều gì.... chiếc áo...cái áo này....chẳng phải anh đã từng bắt gặp nàng ngồi đan đó sao. Chiếc áo của anh ...của anh! Vậy mà giờ lại thành của Vinh. Nhã đã tặng cho hắn ta. Chàng đã mong đợi là khi đan xong , Nhã sẽ tặng cho chàng. Vậy mà... Sao nàng lại đem chiếc áo này tặng cho Vinh. Có nhiều thứ khác để tặng cơ mà? Tại sao? Vin nhìn xoáy thẳng vào đôi mắt mở to của Nhã. Nó đẹp quá nhưng càng đẹp.... anh lại càng giận nàng và giận mình. Sao chàng lại phải đau lòng, sao lại cảm thấy tổn thương. Anh cần gì nàng, cần gì chiếc áo đó...Vin tính quay đầu bỏ đi thì :

- Vincente , ông hãy ở lại cùng ăn bánh với chúng tôi. Bánh này là do chính tay Nhã mua cho tôi đây. Và lại , lát nữa chúng ta có 1 cuộc họp...

Rồi không để Thành Vinh nói dứt câu , Vin lạnh lùng nói khi quay đi với khuôn mặt lạnh như tiền như không có chuyện gì xảy ra :

- Không, cảm ơn. Lát nữa, David - trợ lý của tôi sẽ họp với mọi người. Chúc vui vẻ.

Đến lúc này, Nhã mới như bừng tỉnh. Mọi chuyện diễn ra quá nhanh. Nàng không biết phải làm gì? Trong đầu Nhã quay cuồng với bao thắc mắc không lời giải. Vì sao Vinh lại có hành động như vậy? Vì sao anh lại mua hoa tặng nàng. Vì sao mọi người đều nói những câu kỳ lạ , vì sao những lời lẽ trong tấm thiệp lại thân mật hơn mức bình thường thế này? Nhã ngược nhìn Vinh với 1 bề ngút ngàn những câu hỏi. Nhã trông thấy Vinh nhìn theo Vincente mà mỉm cười một cách thật kỳ lạ và khó hiểu. Nụ cười mà trước đây Nhã chưa từng bao giờ nhìn thấy.

Công việc tất bật cuốn Nhã xoay tròn suốt cả ngày làm. Tuy nhiên , Nhã không nói lời nào cùng Vinh ngoài những gì công việc yêu cầu nàng phải nói. Cho tới cuối ngày , Nhã đến gặp Vinh trong phòng riêng của chàng mà hỏi :

- Tại sao?

- Chuyện gì hả Nhã?

- Tổng giám đốc đã biết là Nhã muốn nói đến chuyện gì rồi. Tại sao anh lại làm vậy?

- Anh làm vậy bộ sai à?

- Không phải là sai mà hình như có chút gì không đúng đối tượng, không thích hợp
- Anh cảm thấy không có gì là không thích hợp cả. Đó là những việc làm bình thường của 2 người yêu nhau. Anh chỉ bày tỏ ra để mọi người cùng chúc mừng mà thôi. Mà anh nghĩ vì sao em lại giận như vậy nhỉ? Chẳng phải tối qua, em đã rất đau buồn khi rời khỏi bar Thiên Ý sao? Chẳng phải em muốn Vincente không làm phiền em nữa sao? Anh chỉ muốn giúp em mà thôi.
- Cảm ơn anh. Nhưng Nhã nghĩ không cần. - Nhã cố giữ bình tĩnh trong khi người nàng nóng ran lên vì giận dữ Nhã nói :

- Và vì muốn giúp Nhã mà anh đã biến Nhã thành con hề trong tay anh và dưới ánh mắt của mọi người sao?

- Anh không có ý đó, Nhã. Thật lòng , anh muốn nhân cơ hội này bày tỏ tình cảm với em. Nhã, em hãy để anh làm bạn trai của em , lo lắng , bảo vệ cho em có được không?

Nhã bàng hoàng. Hôm nay , nàng đi từ cảm xúc bất ngờ, kinh ngạc, giận dữ rồi giờ đây là bàng hoàng. Nàng sững sờ nhìn Vinh không nói được 1 lời :

- Nhã! Đừng nhìn anh như vậy. Anh rất thật lòng. Anh không như Vincente. Anh ta chỉ làm em đau khổ mà thôi.

Nhã nhìn Vinh không chớp mắt. Tại sao anh ấy lại đem Vin ra so sánh? Tại sao anh lại dùng cách này để bày tỏ tình cảm với nàng trước mặt mọi người và cả trước mặt Vin? Tim Nhã nhói lên khi nhớ đến ánh mắt đau đáu của Vin nhìn nàng.....

Nhã đi trên đường với tâm trạng thật khó hiểu. Nếu Vinh dùng cách khác để bày tỏ với nàng, chắc Nhã sẽ cảm thấy dễ chịu hơn chứ không như bây giờ. Nhã biết Vinh là 1 người tốt , nàng cũng hiểu anh có tình cảm với nàng , nhưng sao...nhưng sao...trái tim thật khó điều khiển. Nàng cố quên thì lại càng nhớ thêm. Một bóng người phủ rợp cả hồn nàng, tim nàng. Một bóng người quá lớn so với Thành Vinh. Nhã căm ghét mình khi nghĩ về điều đó. Nàng không thể , nhất định là không thể. Nhã tự hứa rằng sẽ không để ai làm chủ trái tim mình ngoài nàng ra mà thôi. Sẽ không một ai

.....

Kể từ hôm ấy đến nay đã là hơn tháng. Một tháng với bao nhiêu thay đổi trong đời. Mọi quan hệ giữa Nhã và Thành Vinh tiến triển ngày 1 tốt nhưng Nhã vẫn rất giữ kẽ với anh. Và Nhã cũng không còn gặp Vin thêm 1 lần nào nữa. Những cuộc họp giữa 2 cty, Nhã chỉ thấy David thay chàng đi dự. Chiều nay khi chuẩn bị cất giấy tờ để về nhà , Nhã gặp 1 người ngoài suy nghĩ của nàng :

- Hi, miss Tran

- David?! Hi... Please call me Tâm Nhã

- À, cô Tâm Nhã...tôi không biết cô có muốn nghe về điều này hay không...

- David, có chuyện gì thế? - Nhã vừa khẽ cười vừa xếp xếp hồ sơ nhưng mắt vẫn nhìn David như hỏi

- Tối nay ,...tối nay Vincente sẽ lên máy bay rời Việt Nam...

Nụ cười trên mặt Nhã như chợt bị đông cứng lại , người nàng như bị đóng băng không nhúc nhích. Có cái gì đó dâng lên trong lòng nàng.... Cố lấy lại vẻ thản nhiên , nàng nói :

- Ồ, ra vậy. Việc đó không ảnh hưởng gì đến công việc cả, đúng không? Công việc của ông ấy

ở đây cũng đã xong. Anh cho tôi gửi lời chúc ông ấy thượng lộ bình an

- Tâm Nhã ,cô... - David nhìn Nhã như muốn nói điều gì -...Cô thật sự muốn tôi nói với ông ấy như vậy? Tâm Nhã, tôi biết lúc này có nói gì thì cũng bằng thừa với cô. Nhưng.... Vincente....là 1 người đàn ông thật sự. Cô hiểu điều đó hơn bất kỳ ai , chỉ mong cô suy nghĩ lại vẫn còn kịp.

- Cảm ơn anh David. Nhưng có lẽ anh đã quá khen tôi rồi.....Và tôi cũng không hiểu những gì anh đang nói. Thôi, tôi phải về rồi. Xin tạm biệt...

.....

Nhã chào David rồi vội vàng lấy xe về nhà. Nhã hít vào 1 lần hơi rồi thở ra như muốn tổng tiền nỗi buồn chợt đến trong nàng.... Nàng không muốn ai bắt gặp được điều thay đổi đó trong nàng. Chợt nhớ đến cuộc hẹn với Thành Vinh, không hiểu có chuyện gì mà chiều nay , Thành Vinh lại muốn nàng chuẩn bị thật đẹp. Vinh chỉ bảo rằng "có 1 chuyện rất quan trọng đối với anh ". Vinh luôn là thế, luôn quan trọng mọi vấn đề và luôn muốn điều tốt đẹp nhất. Chọn cho mình chiếc đầm dây ôm kín khuôn hình mình , bới tóc lên cao , Nhã bước xuống nhà nơi Vinh đang đợi :

- Em đẹp quá! Đẹp quá, Nhã! Tối nay em sẽ khiến mọi gã đàn ông đều ganh tỵ với anh vì anh có em bên mình.

Hơi phật ý vì lời anh nói , Nhã khẽ thở dài không muốn làm mất vui buổi tối đêm nay của anh. Nàng nói khẽ:

- Mình đi thôi

Vinh và Nàng ngồi vào xe rồi anh kêu người tài xế lái xe đi. Vinh với tay nắm lấy tay Nhã , anh thì thầm :

- Em là 1 thiên thần. Một thiên thần tuyệt mỹ không tì vết.

Nhã ngược nhìn sang Vinh:

- Có ai là hoàn hảo hết đâu Vinh? - Rồi Nhã nói như đang trải lòng mình cùng anh - Nếu như em có tì vết, em không tốt như anh nghĩ thì thế nào hả Vinh?

Vinh ngồi ngay lại nắm chặt 2 vai nàng bắt Nhã xoay lại nhìn mình :

- Em là 1 thiên thần. Và thiên thần thì bao giờ cũng hoàn hảo. Do đó, em phải không có tì vết nào. Anh tin là như vậy.

Nhã khẽ quay mặt nhìn ra ngoài xe. Đôi mắt đẹp chợt dâng nỗi sầu thầm kín :

" Đối với Vinh , Nhã là 1 người con gái hoàn hảo nhất. Tình cảm của anh dành cho nàng , có đôi khi, Nhã tưởng như là 1 sự tín ngưỡng, tôn thờ. Vinh không cho phép hay chấp nhận bất kỳ 1 tì vết nào. Nhiều khi, Nhã muốn kể cho Vinh nghe mọi chuyện của nàng , nhưng..... nhưng sao Nhã chưa đủ niềm tin để nói cho Vinh nghe tất cả. Dù nàng cũng đang bắt mình hướng về anh, và phải quên đi chuyện đã qua."

Nơi Vinh chờ Nhã đến là 1 nhà hàng khách sạn sang trọng. Dù Nhã ngồi vào bàn , anh gọi thứ uống :

- Em uống cam nhé

Nhã hơi trề miệng chọc anh :

- Em chỉ muốn uống rượu vang thôi, có được không?

- Anh không cho. Thôi uống cam là tốt nhất. Phụ nữ nên uống cam chứ không được uống rượu biết không?

- Áp bức - Nhã nói khẽ , nhìn anh rồi ngó lơ nhìn xung quanh. Nhã ngồi quay lưng lại hướng cửa nên khi thấy Vinh ngồi đối diện giơ tay làm cử chỉ như chào ai đó, Nhã quay mặt lại nhìn. Nàng sững sờ khi trông thấy Vincente từ xa bước lại. Anh mặc chiếc áo sơ mi màu xanh xám và chiếc quần tây đen. Anh đẹp lạnh lùng. Anh như 1 thời nam châm nhưng lại cũng lạnh lẽo như đá tảng. Mặt Vin không có 1 cảm xúc. Nhã cảm thấy khó thở vì vẻ cao ngạo , lạnh lùng đó. Vội quay đi , Nhã cố kiếm tìm vẻ dừng dừng cho mình. Vì sao chàng lại có mặt ở đây? Mặc kệ nàng không cần quan tâm. Nhã nghe tiếng Thành Vinh lên tiếng gọi Vincente :

- hi Vincente

- Hi

Chỉ có vậy , chỉ 1 tiếng "hi" lạnh lùng. Còn đang suy nghĩ, Nhã chợt giật mình khi nghe tiếng của anh :

- Chào Tâm Nhã , Cô khỏe chứ ?

- Xin chào. Cảm ơn ông, tôi vẫn khỏe.

Nói rồi , nàng quay mặt ngó lơ chỗ khác như không để ý đến câu chuyện của 2 người đàn ông. Bỗng Vinh choàng tay qua bờ vai thon của Nhã , kéo nàng lại gần anh và nói :

- Anh biết Vincente sắp phải đi. Mà dạo này , không gặp được anh ấy. Cho nên , anh đã hẹn anh ấy tối nay ra để từ biệt. Em không phiền chứ Nhã?

- À, không, không có gì.

- Vin! Thiệt sự là ngại khi hẹn anh ra đây , nhưng biết làm sao hơn , anh trốn kỹ quá. Chỉ có thể hẹn anh lúc này trước khi bay vài tiếng.

Vin chỉ khẽ nhếch môi cười :

- Cảm ơn

Nhã tính đứng lên xin phép đi ra ngoài để 2 người đàn ông tự do nói chuyện của họ :

- Xin phép, em nghĩ mình cần ra ngoài 1 chút.

Đồng loạt, cả Vin và Vinh đều quay lại nhìn Nhã đồng thanh :

- Không cần đâu.

Thành Vinh kéo nàng sát hơn vào mình nói như âu yếm :

- Bộ em giận buổi tối này của mình mà anh không hỏi em đã hẹn với Vin ha? Em cứ ngồi ở đây

- Nhã cứ ở lại. Tôi đến đây để tạm biệt 2 người thôi. Tối giờ, tôi phải đi rồi.

Nói rồi, Vin đứng lên tạm biệt rồi quay đi. Bóng chàng che rợp cả người nàng. Nhã im lặng không nói gì. Nàng nhìn vào khoảng không vô định.... "Vậy là anh ta sẽ đi. Cuối cùng rồi nàng cũng được bình yên. Như thế lại có khi tốt cho nàng ". Đang suy nghĩ , Nhã nghe tiếng Vinh gọi nàng :

- Nhã...Nhã....

Nhã bừng tỉnh, cố nở nụ cười cùng Vinh

- Bây giờ thì không ai làm phiền chúng ta nữa rồi, Nhã! Anh có cái này mong là em hãy nhận lấy.

Vinh lấy ra từ trong túi áo 1 chiếc hộp nhỏ. Anh mở ra. Nhã nhìn thấy 1 chiếc nhẫn bên trong. Đưa mắt nhìn Vinh, Nhã ngạc nhiên...

- Kết hôn với anh nha Nhã.

Nhã lúng túng , ngớ ngàng nhìn Vĩnh

- Em đừng từ chối tình cảm của anh nữa , Nhã! Anh đã muốn làm điều này lâu lắm rồi. Đừng trốn tránh anh nữa. Em hãy nói bằng lòng đi Nhã!

Nhã ngược nhìn Vĩnh, nàng không biết mình phải làm gì. Trước đây , nàng cũng đã 1 lần được cầu hôn và nàng đã từ chối. Nàng sợ phải mạo hiểm cùng cuộc hôn nhân đó. Còn bây giờ , Nhã biết chắc đối với Vĩnh , đó là 1 lối đi an toàn. Nhưng sao....có lẽ nàng chưa sẵn sàng. Không phải! Chẳng phải nàng đã không dứt khoát từ bỏ mọi chuyện trước kia rồi sao? thế thì, Nhã còn gì để vướng bận nữa? Nàng đã chọn lối đi an toàn cho mình và bây giờ là đến lúc Nhã phải quyết định, phải đồng ý. Nghĩ vậy , nàng nở 1 nụ cười dịu dàng cùng Vĩnh :

- Anh không hối hận đấy chứ?

Vĩnh bật dậy ôm choàng Nhã :

- Không, nhất định là không. Vậy em bằng lòng hả Nhã?

reng...reng...reng.reng.....reng...

Vĩnh cúi kính nhìn kẻ phá tan giây phút ngọt ngào này. Anh không định bắt máy nhưng Nhã khẽ kêu anh trả lời điện thoại kéo có chuyện quan trọng ai gọi

- Alô. Tôi nghe - Giọng Vĩnh không lấy gì nhẹ nhàng

- Cậu Vĩnh. Tôi là mẹ của Tâm Nhã đây. Làm phiền cậu cho tôi nói chuyện với nó.

Chương kết

Vĩnh ngạc nhiên , dạ nhỏ rồi đưa máy về phía Nhã. Nhã nhướn mày như hỏi là ai gọi. Vĩnh trả lời nhỏ :

- Mẹ em gọi đó. Mau nghe đi

- Alo, dạ em gọi con

- Nhã hả? Con đi sao quên đem điện thoại vậy. Mẹ gọi hoài mà không thấy bắt máy , vô phòng con mới thấy cái phone ở trên bàn.

- À , chắc tại lúc chiều đi vội nên con quên. Có chuyện gì sao mẹ?

- Ủ , có chuyện này....

- Để tôi con về được không mẹ....

- Không được , mẹ chỉ hỏi con 1 câu thôi. Mẹ nóng lòng muốn biết quá.

Khẽ liếc nhìn Vĩnh như dò hỏi có làm phiền anh không? Anh mỉm cười lắc đầu ra dấu nàng cứ tiếp tục

- Vậy có chuyện gì ạ? Mẹ nói đi mẹ...

Đầu dây bên kia , mẹ nàng hỏi một cách đầy ngạc nhiên và sửng sốt :

- Con là hội trưởng tổ chức thiện nguyện "vì yêu " sao? Mẹ muốn tìm hiểu về hội thiện nguyện đó để xin làm tình nguyện viên mong giúp lại những người khác. Và để muốn cảm ơn vì nhờ họ mà mẹ có tiền giải phẫu...Thật không ngờ , mẹ đọc thấy tên con trong chức danh hội trưởng ...Con làm cho họ à?

- Con ư? Mẹ đang nói gì vậy mẹ? Con không hiểu?

Cái đầu nhỏ thông minh của nàng hoạt động cực nhanh. Nhã chau mày suy nghĩ.....Nàng khựng lại.... không lẽ là....không lẽ là do....

- Con nói gì vậy Nhã?

- Mẹ , mẹ...con có việc rất gấp...con phải cúp máy đây...

Nhã vội vàng đưa tay bấm số của 1 người nhưng không được. Chàng đã tắt máy. Quay qua nhìn Vinh , Nhã hỏi hấp tấp :

- Anh Vinh có số điện thoại của David không?

Nãy giờ Vinh chỉ ngồi nhìn Nhã đầy ngạc nhiên trong lòng:

- Có chuyện gì vậy Nhã?

- Anh có số của David không? - Nhã hỏi anh lại 1 lần nữa

- Có , để anh kiểm cho em.

Nói rồi , Thành Vinh đưa tay tìm số phone của David lưu trong máy cho Nhã. Bấm số gọi David mà tay Nhã run run như không tự chủ được..... làm ơn..làm ơn..bắt máy...Nhã nói thầm khi nghe tiếng chuông reng

- David!

- Ủa? Tâm Nhã - David ngạc nhiên khi thấy số của Vinh nhưng lại là Nhã. Tuy nhiên , anh vẫn lịch sự hỏi : Có chuyện gì không Tâm Nhã?

- David, anh đang ở đâu vậy? Tôi có chuyện cần gặp anh....please...làm ơn...

- Ngay bây giờ sao Nhã? Nhã có thể nói với tôi qua phone mà- David khẽ liếc nhìn đồng hồ.

- Phải , ngay bây giờ , làm ơn ...anh đang ở đâu thế? Tôi có chuyện muốn hỏi anh nhưng không thể nói lâu qua phone được. Tôi quên phone ở nhà... please....

- okie , okie Nhã. Tôi đang ở nhà hàng trên tòa nhà 33 tầng...

Chỉ cần vậy. Chỉ cần có vậy. Nhã trả vội điện thoại cho Vinh:

- Xin lỗi anh, Nhã phải đi , phải đi...nếu không không kịp mất....xin lỗi anh Vinh

.....

David ra đón nàng tận cửa nhà hàng :

- David , hãy kể cho tôi nghe...tất cả...tất cả về Vin. Làm ơn... - Nha ngược nhìn David khăn khăn. David vờ dẫn đường Nhã đi về phía bàn của mình vờ nói như vờ về Nhã :

- Bình tĩnh đi Nhã. Chúng ta hãy về bàn ngồi trước đã.

- Nhã muốn biết chuyện gì về Vin? Có lẽ ông ta đã lên máy bay rồi....

Mắt Nhã như phủ một màu tím đau thương.....:

- Về hội thiện nguyện....về..

David thấy vậy đành nói :

- Chính Vin là người đứng ra thành lập tổ chức từ thiện đó. Mà chính Vin cũng là người đứng sau thông qua người đại diện để các hiệp hội doanh nghiệp vừa và nhỏ giúp cho anh cô....gây dựng lại sự nghiệp.....

Nhã như té ngã trên ghế. Vậy mà...vậy mà..nàng ngây thơ nghĩ rằng, gia đình nàng gặp được may mắn. Mẹ nàng được giải phẫu miễn phí , anh nàng được mượn vốn mà không hoàn lại để xây dựng cơ ngơi. nàng nợ Vin nhiều quá. Cả nhà nàng nợ Vin nhiều quá.....

- Nhã , xin lỗi....cho tôi giới thiệu với cô. Đây là người yêu của tôi...

Nãy giờ, Nhã như quên tất cả. Bây giờ, nghe tiếng David , Nhã chợt giật mình , lấy lại chút bình tĩnh lịch sự tối thiểu :

- Tôi xin lỗi...xin lỗi....tôi....

Nhã ngược nhìn về người con gái đang ngồi cùng David. Miệng nàng như bị đông cứng. Mắt Nhã mở to nhìn không chớp.....Sophia...Sophia.....Có phải là cô ta? Sao cô ta lại ở đây? Sao David lại giới thiệu là...là..người yêu...Nhã không hiểu gì cả. Hết nhìn Sophia..rồi lại nhìn David....Sophia mỉm cười với tay nắm lấy tay Nhã mà nói :

- Nhã , tôi nghe Vin kể về cô nhiều lắm....

Nhã khẽ rút tay ra nói như hỏi :

- Chẳng phải..chẳng phải cô là....người tình của Vin như báo chí nói sao..Thế sao..bây giờ...???

Sophia quay nhìn David , nắm tay anh rồi nói với nàng :

- Cô cũng tin những tờ báo đó sao Nhã?

- Nhưng còn những tấm hình , 2 người..2 người đi vào..khách sạn...tôi không hiểu...

David lên tiếng:

- Sophia , anh nghĩ là đã đến lúc....

Sophia gật đầu nhìn David rồi quay lại Nhã :

- Nhã , nghe mình nói. Nhã còn nhớ lúc Vin và Nhã quen nhau , Vin thường từ chối rất nhiều những chuyến công du hay cuộc họp. Anh đều cử David đi thay. Và chúng tôi gặp nhau trong những chuyến công tác đó. Khi tôi tháp tùng cùng cha...Nhưng có điều ,....tôi...tôi không dám công bố với mọi người..là tôi yêu David - 1 trợ lý. Tôi sợ ảnh hưởng đến vị thế tài phiệt của cha. Tôi sợ không môn đăng hộ đối. Lúc đó, tôi chỉ nghĩ tình cảm của mình đối với David chỉ là 1 cơn thoáng qua. Nhưng thật không phải như vậy. Rồi những lần công du Vin buộc phải tham dự , tôi khó gặp David hơn....nên...đã viện cớ đi cùng Vincente nhưng thật ra là vào khách sạn mà Vin và David tạm nghỉ trong chuyến đi để...được gặp David.

Nhã vội vàng cắt ngang lời Sophia :

- Vậy sao khi tôi hỏi , Vin không nói gì cùng tôi?

- Tôi đã xin Vin đừng tiết lộ chuyện này ra cùng ai. Tôi bắt Vin phải hứa với tôi. Cô cũng biết giới paparazzi rất nhạy để nắm bắt những tin như thế này. Cô cũng biết do vậy mà Ethan , ông ta đã giấu bệnh tật của mình không dám nói cho ai biết. Ấy vậy mà khi biết , điểm chứng khoán của nhà Starvos vẫn bị rớt giá May mắn là Ethan đã chuẩn bị khi đưa con trai trưởng của mình lên. Ông ta cũng cần thời gian để chuẩn bị..nếu không..nếu không thì...Do vậy , đối với tôi việc giữ kín là rất quan trọng. Và Vincente đã giữ lời hứa cho dù...cho dù..bị cô hiểu lầm. Vincente là 1 người đàn ông thật sự, cho dù có bị cô hiểu lầm. Tôi rất tiếc.....Tôi không ngờ lại khiến cô hiểu lầm như vậy....Những tờ báo đó.... toàn là lá cải. Bây giờ, tôi biết David là tình yêu thật sự của mình. Chúng tôi đang bàn nhau để công bố tin này ra ngoài....chúng tôi cần phải cưới sớm.... - Sophia chột đỏ mặt....

David âu yếm nhìn nàng :

- Sophia đang mang đứa con của chúng tôi

Nhã sững sờ nhìn họ. Nàng vừa mừng cho họ..vừa thấy riêng mình như không tìm được lối thoát:

- Xin chúc mừng 2 người. Nhã thành tâm xin chúc mừng 2 người.....

Nói xong, Nhã gắng gượng đứng lên chào họ :

- Tôi nghĩ...nghĩ mình nên đi. Xin lỗi đã phá mất không gian lãng mạn tối nay của anh chị.

Tôi...

- Nhã, cô hãy đi tìm Vin - David đưa mắt nhìn lên đồng hồ - Có lẽ bây giờ vẫn còn kịp. Hãy đi tìm Vin!

Cả David và Sophia đều gật đầu đồng viên nằng

- Tôi..tôi có gọi cho anh ấy nhưng Vin đã tắt máy..tôi không biết tìm...

- Tôi tin là cô sẽ tìm được Vin. Vì cô không biết là...cô là người hiểu Vin nhất sao? - David khẽ nháy mắt cùng Nhã

- Đúng đó Nhã , hãy làm theo những gì con tim mách bảo...Nhã à ! Chúc Nhã may mắn và hạnh phúc...

Nhã luống cuống đi nhanh ra khỏi nhà hàng. Trong khi đó, David nhìn Sophia cười nói :

- Chúng ta nên giúp 1 chút cho cặp đôi này, em nhỉ. Những điều còn lại...tùy thuộc vào duyên phận vậy....

Nói rồi , David bấm phone gọi :

- Hãy nói với phi công máy bay của Vin. Trì hoãn cất cánh...Hãy viện ra lý do gì đó...lỗi kỹ thuật chẳng hạn....hãy khoan cất cánh cho đến ngày hôm sau....

Nhã xuống khỏi nhà hàng. Nàng phải kiếm chàng ở đâu..ở đâu đây??? Nhã chạy ủa đi vội vã ra ngoài đón taxi.....

- Làm ơn chạy nhanh thêm chút nữa..xin làm ơn....

Nhã nói với người tài xế mà hồn thì như muốn đi trước cả nàng....có tiếng nhạc phát ra từ CD trong xe :

http://www.youtube.com/watch?v=nzeMzo_4pxA

Sorry I never told you

All I wanted to say

And now it's too late to hold you

'Cause you've flown away

So far away

Never had I imagined

Living without your smile

Feeling and knowing you hear me

It keeps me alive

Alive

And I know you're shining down on me from Heaven

Like so many friends we've lost along the way

And I know eventually we'll be together One sweet day

Darling, I never showed you

Assumed you'd always be there

I took your presence for granted
But I always cared
And I miss the love we shared

And I know you're shining down on me from Heaven
Like so many friends we've lost along the way
And I know eventually we'll be together
One sweet day

Although the sun will never shine the same
I'll always look to a brighter day
Lord I know when I lay me down to sleep
You will always listen as I pray

And I know you're shining down on me from Heaven
Like so many friends we've lost along the way
And I know eventually we'll be together
One sweet day

And I know you're shining down on me from Heaven
Like so many friends we've lost along the way
And I know eventually we'll be together
One sweet day

Sorry I never told you
All I wanted to say

Khoé mắt nàng rung lệ , lời bài hát như ánh mắt của Vín nhìn Nhã trách móc giận hờn. Cô yêu anh. Cô biết mình yêu Vín. Vậy mà Nhã không đủ niềm tin vào Vín. Nhã đau đớn khi nhớ lại lúc nàng hỏi anh về Sophia. Vín đã rất khổ tâm khi không nói được gì. Anh chỉ cầu xin Nhã hãy tin anh. Vậy mà nàng đã phũ phàng từ chối

"Sorry I never told you. All I wanted to say. And now it's too late to hold you ". Nhã giờ tay bụm miệng để khỏi bật ra thành tiếng. Nàng nấc lên theo từng điệu nhạc

Darling, I never showed you
Assumed you'd always be there
I took your presence for granted
But I always cared
And I miss the love we shared

And I know you're shining down on me from Heaven
Like so many friends we've lost along the way
And I know eventually we'll be together

One sweet day

Nhã tự hỏi mình phải tìm Vin đâu bây giờ. Giữa phố phường rộng lớn thế này....nhìn từng đôi bên nhau vui vẻ cười nói , Nhã chỉ biết thầm thì : Vin....đợi em...hãy đợi em...chốc chốc, trong vô thức , nàng lại ngược lên bầu trời đêmchờ em...đừng bỏ em đi ghen VIN....

- Cô à , thật ra là cô muốn đi đâu vậy? - Ngườ tài xế hỏi Nhã

Đi đâu , Nhã cũng không biết phải đi đâu để gặp anh bây giờ. Sân bay....công ty.....Nhã như rối tung lên tất cả. "Tôi tin là Nhã sẽ tìm được Vin. Vì Nhã không biết Nhã là người hiểu Vin nhất sao? ". Lời của David vang vang lên bên tai nàng.....

- làm ơn...làm ơn..quay xe lại...Tôi muốn đến Bar Thiên Ý. làm ơn.... - Trong đầu Nhã giờ đây chỉ còn nghĩ đến mỗi nơi ấy....Nơi mà chàng đã từng cầu hôn nàng...Một nơi đầy kỷ niệm.....

Bước chân vào quán , Nhã cảm nhận được sự ấm áp mà nó đem lại....khắp nơi chỉ có nến....một khung cảnh lãng mạn....một kiểu kiến trúc tây phương....Nhã đưa mắt lướt nhìn từng bàn...từng bàn....nàng đi vội vã lướt qua tất cả....Linh tính mách bảo nàng hãy tới nơi chiếc bàn cũ....chiếc bàn kỷ niệm của 2 người....Nhã bùm miệng bật khóc.....một hình bóng mà suốt đời không bao giờ phai mờ trong tâm trí nàng. Vinh ngồi đó , cô đơn trầm ngâm bên ly rượu. Vin không nhìn ai, anh như đang cố rút vào không gian riêng bé nhỏ của mình.....Cô đơn và lạnh lẽo....Nhã khẽ mỉm cười trong nước mắt "Nhìn anh lúc này , có ai nghĩ được gã cao ngạo của nàng từng là 1 kẻ bất bại trên tình trường....". Nghĩ rồi, Nhã quay lưng bước ra hướng khác.....Đột nhiên nhạc trong quán ngưng bật...

- Sau đây là bài hát của 1 cô gái đặc biệt gửi đến chàng trai đặc biệt của nàng....

<http://www.youtube.com/watch?v=-iXas6Svnkk&feature=related>

If there were no words, no way to speak
I would still hear you
If there were no tears, no way to feel inside
I'd still feel for you

And even if the sun refused to shine
Even if romance ran out of rhyme
You would still have my heart until the end of time
You're all I need, my love, my valentine

All of my life
I have been waiting for all you give to me
You've opened my eyes, and shown me how to love unselfishly

I've dreamed of this a thousand times before
In my dreams I couldn't love you more
I will give you my heart until the end of time

You're all I need my love my valentine

(La la la la la la)

And even if the sun refused to shine
Even if romance ran out of rhyme
You would still have my heart until the end of time
Cause all I need is you my valentine
Oh, you're all I need my love my valentine

Vin bất động ngưng cầm ly rượu trong tay. Giọng hát này...tiếng nói này....Anh có làm lẫn không.....Anh có nghe lầm hay không?....đưa mắt vội nhìn lên sân khấu. Nhã đứng đó , giữa ánh đèn sân khấu chiếu rọi , Nhã hướng về anh , nhìn về anh....

"And even if the sun refused to shine
Even if romance ran out of rhyme
You would still have my heart until the end of time
Cause all I need is you my valentine
Oh, you're all I need my love my valentine '.....

Nhã bước xuống, nước mắt chảy dài...nàng đi như chạy về phía Vin. Vin bật dậy sải chân hướng về Nhã. Không 1 điều gì nữa lúc này có thể ngăn cản được 2 trái tim yêu....Không gian xung quanh lại đắm chìm trong sự ấm áp, tình tứ vốn cótừng đôi từng đôi dìu nhau ra sàn....Vin ôm chầm Nhã trong tay mà như mê ảo.....Họ dìu nhau , từng bước dìu nhau....

<http://www.youtube.com/watch?v=DSrp8ZU15Pc>

If the hero never comes to you
If you need someone you're feeling blue
If you're away from love and you're alone
If you call your friends and nobody's home
You can run away but you can't hide
Through a storm and through a lonely night
Then I show you there's a destiny
The best things in life
They're free

Chorus:

But if you wanna cry
Cry on my shoulder
If you need someone who cares for you
If you're feeling sad your heart gets colder

Yes I show you what real love can do

If your sky is grey oh let me know
There's a place in heaven where we'll go
If heaven is a million years away
Oh just call me and I make your day
When the nights are getting cold and blue
When the days are getting hard for you
I will always stay here by your side
I promise you I'll never hide

Repeat chorus

What real love can do
What love can do
What real love can do
What love can do
What real love can do
What love can do

Nhã tựa đầu vào ngực Vin , nàng khóc nức nở. Vin mỉm cười trong hạnh phúc , ôm nàng sát vào chàng thêm nữa. Vin khẽ cúi xuống hát vào tai nàng :

"I will always stay here by your side
I promise you I'll never hide

.....

But if you wanna cry
Cry on my shoulder
If you need someone who cares for you
If you're feeling sad your heart gets colder
Yes I show you what real love can do"

Vin ôm Nhã nói "cry on my shoulder , honey ". Nhã ngược đôi mắt ướt sũng lên nhìn chàng, miệng nở nụ cười mà Nhã lấy tay đánh đánh vào ngực anh :

- Vì sao anh không nói cho em biết? Vì sao anh bỏ đi. Lỡ em đi lấy người khác anh cũng chịu sao? sao mọi lần hung dữ với người ta lắm mà. giờ không nói gì đi ...hử?

Vin chỉ cười , kéo Nhã vào lòng ôm xiết chặt :

- Nói gì nữa giờ , em vừa khóc, vừa nói 1 mình hết rồi. Thôi thì anh làm khán giả trung thành suốt đời cho em nói vậy.....chịu không cung?..... Nhã ơi , anh yêu em. yêu nhiều lắm em biết không...

Nhã đẩy Vin ra 1 chút , nheo nheo mắt cười cười :

- Thưa quý ông , suýt chút là không biết rồi. Ai biểu không nói mà bỏ đi làm chi.

- Nhã này , bộ anh già thật sao mà em cứ gọi anh là ông mãi vậy?
Nhã nhìn thấy nét lo lắng trên mặt Vin. Có lẽ chàng đang sợ khoảng cách tuổi tác. Đưa tay vuốt lên khuôn mặt đẹp như chạm khắc của Vin , Nhã thì thầm :
- Anh chỉ già hơn cách đây 3 tiếng và em cũng già đi thêm 3 tiếng.
Vuốt khắp mặt Vin cho thỏa nỗi nhớ mong , Nhã cất tiếng :
- thế anh còn yêu em không?
- còn và sẽ còn mãi mãi. I love you forever.
Nhón chân lên , khẽ hôn vào má chàng , Nhã nhìn vào mắt anh mà nói :
- em cũng yêu anh nhiều lắm. I love you , honey. Tiamo !

.....

Vin chế rượu vào 2 chiếc ly , chàng cầm lại đưa cho Nhã. Nhã lười biếng tựa vào người anh. Cả 2 đang ở trên tầng cao nhất của khách sạn nhìn xuống dòng xe cộ bé tí bên dưới. Màn đêm bao trùm bên ngoài , ánh đèn hồng tỏa dịu trong phòng họ. Vin hôn nàng dịu dàng và Nhã cũng đáp trả lại anh. Lúc đầu là nhẹ nhàng nhưng rồi Nhã hôn chàng cuồng nhiệt. Nhã như dẫn dắt chàng đến 1 nơi xa lạ làm chàng vừa ngạc nhiên vừa thích thú vừa quy lụy nàng....

reng...reng....reng..reng...

- anh....Vin.....nghe điện thoại kìa

- Không thềm nghe...kệ nó đi....

- Anh....không được....Em nghĩ chắc là Vinh gọi đó.

Vin hờn dỗi đẩy nàng ra. Nhã khẽ cười nháy mắt với Vin trêu "Trẻ con ". nàng chu miệng chọc chàng khi anh đang xem số gọi đến. rồi anh đưa máy cho Nhã :

- Alô, anh Vinh ạ?

-.....

- em khỏe. Lúc này, sorry anh. Em bỏ đi giữa chừng..

-.....

- Anh đừng lo. Dạ đúng... - Khẽ liếc nhìn Vin , nàng thấy chàng quay lưng lại nàng nhưng Nhã biết có người đang đồng tai lên nghe.

-.....

- em đang ở chỗ của Vin

Vinh nói gì đó, Vincente quay lại thấy Nhã có vẻ trầm ngâm, vẻ buồn ngán ngại:

- Vinh, em xin lỗi

-.....

- Tạm biệt anh, Vinh

Nhã cúp máy rồi mà Vin thấy nàng như quên hết hiện tại. Lòng chàng bùng lên 1 cơn ghen âm ỉ. Chàng biết Vinh theo đuổi Nhã từ những ngày đầu nàng về VN. Lúc đó , Nhã hiểu làm chàng và nàng buồn. Liệu có khi nào....có lúc nào Nhã và Vinh đã.... Người Vin nóng ran vì suy nghĩ đó. Chàng là 1 gã phong lưu. Chàng từng cho mình là như thế. Vậy sao bây giờ , chàng lại ghen hờn với ý nghĩ Nhã không phải chỉ thuộc có mình anh. Anh giận dữ với ý nghĩ : thân hình

nàng đã cũng được ôm ấp vuốt ve bởi những bàn tay khác ngoài anh ra.

- Nhã! Anh không cổ hủ. Nhưng anh nghĩ , chúng ta nên thẳng thắn với nhau.

Nhã không nói gì chỉ ngược nhìn chàng

- Anh không quan trọng vấn đề đó hay là gì khác. Em hiểu anh mà, vậy hãy nói cho anh biết. Có gã nào và em...

- Sao anh lại hỏi vậy?

- Nói cho anh biết....

- em nghĩ anh là 1 người rất thoáng và hiện đại trong tình yêu , do you?

- yes , I do

- thế sao anh lại muốn biết chuyện này. Em nghĩ , hiện tại , em là của anh là đủ rồi chứ.

- Phải , phải...nhưng anh muốn em trung thực với anh.

- anh đã từng nói với em: làm tình không có gì to tát cả. Chẳng qua là khi người đàn ông và người đàn bà cảm thấy cần nhau. Cho nên không thể vì thế mà nói là họ có tình yêu với nhau. Đó là 1 sự sòng phẳng vì cả 2 đều thỏa mãn. anh đã nói thế , phải không?

- phải , đúng vậy. Nhưng....mẹ kiếp. Bây giờ , anh không nghĩ vậy. anh nghĩ trong tình yêu và tình dục cần phải giữ lòng chung thủy , chỉ có thể với người mình yêu mà thôi.

- Vậy...Nhã tiến lại Vin chậm chậm...

- Anh thật muốn nghe em nói sự thật. Cho dù nó có làm anh bị shock..

- Ừ.... - Vin căng thẳng đón chờ hậu quả mà bấy lâu mình gây ra. Vì anh đã coi thường tình yêu. Anh đã chỉ nghĩ tình yêu là thứ xa xỉ và không cần chung thủy.

- thật ra ,..em có...

Damn it. Vin vắng tục chỉ đủ nhỏ để chỉ mình anh nghe. Chàng đang tự chửi chính chàng. Chàng thật sự không muốn Nhã nói. Chàng không bảo thủ nhưng sao chàng thấy khó chịu. Nhưng tính tò mò lại muốn biết ai đã dạy cho nàng biết hôn những nụ hôn nóng bỏng. biết cách quyến rũ chết người. Ai đã giúp nàng giải tỏa nỗi buồn khi vắng chàng.

- All right, nếu như anh muốn. em sẽ nói..

Anh không muốn. Vin muốn hét lên như thế.

- Well , người đó thật ra anh cũng biết, đúng không? - Vin hỏi bằng giọng không âm sắc.

- Người đó tên : V

- Đừng nói - Vin như hét lên

- I

- Anh không muốn nghe

- N

- Tôi đã bảo là đừng nói nữa. Cho qua đi. It 's not a big problem.

- Nhưng bây giờ em muốn nói , anh không thể cản em như vậy

- Tôi thà là 1 kẻ bất lịch sự , tôi không muốn nghe tên kẻ đã ôm em. - Vin cố dằn sự đau đớn

- kẻ cả người đó tên là vincent

Vin đứng chôn chân không nhúc nhích. Nhã khẽ khàng bước nhẹ đến bên Vin. Vòng tay ôm chàng dịu dàng tha thiết

- hửn ta là Vincente Devotal...Anh có quen hửn không ?

Vin nhắm mắt tận hưởng niềm hạnh phúc vô bờ bến. Nhã vẫn là của anh trọn vẹn cả về thể xác

và linh hồn. nàng chỉ có 1 mình anh. Trong đời nàng chỉ có mỗi anh. Mỉm cười sung sướng.
Anh kéo Nhã ra để nàng ngược nhìn anh

- hum..hum...Cái miệng của em ghê gớm thiệt. Em đã biết cách nói chuyện để cho người khác nó đau tim rồi đây. Phải trừng trị nó thôi...

- ư hử.....

Vừa nói anh vừa lấy ngón tay di di nhẹ nhẹ trên vành môi cong cong như hờn dỗi , như trêu chọc của Nhã. Nhã hé môi cắn cắn mút nhẹ tay chàng :

- Đồ phù thủy. Bộ em tính quyến rũ đốt cháy anh sao? Hôm nay , anh sẽ cho em biết lợi hại của gã player này.

- Vậy sao...

Nhã cười khúc khích hôn lên ngực anh. Tiếng cười của nàng nhỏ dần thay vào đó là tiếng thở dồn dập hồng hân nóng bỏng. Cả hai cùng say trong thứ rượu ngọt ngào của tình yêu tuyệt đẹp. Ngoài trời đêm bình yên dịu dàng.....

<http://www.youtube.com/watch?v=PqU2WXXcUb0>

Close your eyes, make a wish
And blow out the candle light
For tonight is just your night
We're gonna celebrate, all thru the night
Pour the wine, light the fire
Girl your wish is my command
I submit to your demands
I'll do anything, girl you need only ask

Chorus:

I'll make love to you
Like you want me to
And I'll hold you tight
Baby all through the night
I'll make love to you
When you want me to
And I will not let go
Till you tell me to

Girl relax, let's go slow
I ain't got nowhere to go
I'm just gonna concentrate on you
Girl are you ready, it's gonna be a long night
Throw your clothes on the floor
I'm gonna take my clothes off too
I made plans to be with you

Girl whatever you ask me you know I'll do

Chorus

Baby tonight is your night
And I will do you right
Just make a wish on your night
Anything that you ask
I will give you the love of your life

Chorus

.....

4 tháng sau ngày cưới ,

Nhã đang ngồi trên chiếc ghế bành đọc sách bên lò sưởi. Trời New York đã vào đông, sắp tới Giáng Sinh rồi. Nhã nhìn những bông tuyết rơi phủ đầy ngoài sân...cuốn sách trong tay Nhã bỗng nhiên biến mất....Nhã hờn dỗi :

- Trả lại cho em , gã player đáng ghét.

- Sao em biết là anh hay vậy?

Nhã cười khúc khích , lắc đầu ra chiều bí mật. Nàng nháy nháy mắt với Vin :

- không nói

- huh...vậy thì khỏi lấy quà. - Vin đưa đưa hộp quà màu đỏ trước mặt Nhã như trêu chọc

- nói thì có quà, không nói thì không được quà. Chọn cái nào giờ ta? - Vin hơi liếc nhìn qua Nhã cười cười

- Vậy phải cho coi quà trước rồi mới nói. Nhã rề rà dụ khi lại Vin

- Cho em xem với. Quà anh mua cho em mà. Không cho em coi thì không ai thèm coi đâu. Nó sẽ bị mốc meo lên đấy. O ,... nhưng hôm nay là ngày gì vậy anh?

Nhã đang cố nhớ xem là ngày gì. Khuôn mặt nàng thắc mắc nhìn trẻ con và buồn cười 1 cách kỳ lạ. Vin không nhìn được đành đưa cho nàng xem

- này, sợ em quá. Mở ra coi đi , lady

- Thanks sir - Nhã khẽ nhún chân 1 cái làm duyên rồi mở hộp....

- Anh..... - Nhã như không tin vào mắt mình. Bộ nữ trang Sophia mà vợ Ethan đã tặng cho nàng. Nàng nhớ là đã bán nó để lấy tiền làm phẫu thuật cho mẹ , khi nàng để lại cái check của Vin không xài tới...

- Sao anh...sao anh biết mà tìm được vậy?

Nháy mắt cùng Nhã :

- Chồng của cưng tuyệt vời đúng không? Thật ra , anh đã phải tìm rất lâu. Anh tính tìm nó để làm quà tặng em nhân ngày cưới nhưng không kịp. sorry cưng...

Nhã ôm chầm lấy Vin. Ôi chồng nàng !!!!

- Cám ơn anh. Cám ơn anh

Vin mỉm cười hiền lành:

- thật ra , cái này là quà của vợ Ethan , anh chỉ tìm lại giúp em , vì anh biết em rất quý nó. Còn đây mới là quà của anh. tặng em yêu nhân dịp...không là dịp gì cả. Chỉ vì anh muốn tặng em mà thôi..

Vin nhìn sâu vào mắt Nhã nói tiếp:

- Anh phải cảm ơn em mới đúng.

Nhã nhú mồm vẻ muốn hỏi vì sao. Vin ôm ngang eo nàng mà nói như tâm sự cùng nàng :

- em là người thầy nghiêm khắc nhất đã dạy cho anh biết : hạnh phúc còn là khi ta cho đi , sẽ chia với người khác nữa. Còn nhớ cái hôm em đến tìm anh đề nghị "bán" em cho anh. Anh đã thật sự bị shock. Lúc đầu , anh hã hê với ý nghĩ là em đã đầu hàng anh , đầu hàng trước địa vị quyền lực và tiền bạc. Nhưng sau đó khi suy nghĩ , anh không tin là em làm thế mà không có nguyên do. Anh yêu cầu David điều tra em. Một việc mà trước đây anh chưa từng làm và cũng không bận tâm. Nhất là...nhất là..sau khi anh phát hiện em vẫn rất trinh nguyên. Vậy tại sao em lại chấp nhận bán mình đi? Trong khi đó , anh đều được quản gia thông báo là em hay ra khỏi nhà mỗi ngày....Và....đã có người theo em. Nhờ đó mà anh biết mẹ bị bệnh nặng nên em phải vào thăm mỗi ngày. Tâm trạng lúc đó của anh thật mâu thuẫn , vừa yêu, vừa ghét vừa nể phục. Yêu em cho dù em có là ai thế nào đi nữa, em quyến rũ mất trái tim của anh từ ngày đầu tiên. Nhưng lại hận em, ghét em vì ...

- vì anh cho em là kẻ chuyên đi lợi dụng lừa gạt tình cảm người khác , đúng không?

- phải! Tuy nhiên, trong sự ghét hận đó , anh vẫn phải thừa nhận 1 điều là em rất thương mẹ của mình. Cho dù em có thể đào mỏ, bị mọi người ghét , cho dù em chấp nhận làm "gái bao " , em cũng bằng lòng vì mẹ mình. Em có biết, anh từng đấu tranh với mình rất nhiều. Bởi anh muốn quan tâm em nhiều hơn là chỉ ở trên giường lúc chúng ta bên nhau. Em là người duy nhất khiến anh làm điều đó. Và nó khiến anh shock lần thứ 2, khi phát hiện ra....anh vẫn có trái tim biết quan tâm đến người khác. Anh từng nghe nói , phụ nữ mà đặc biệt là phụ nữ Việt Nam sẵn sàng làm tất cả cho người mình thương. Anh đã không tin , vì đối với anh sống là phải cho mình , vì mình. Thêm nữa là anh nhìn thấy hình ảnh của mẹ anh khi anh nhìn em. Anh cố phủ nhận sự hy sinh tốt đẹp của em. Cuối cùng rồi anh cũng buộc mình thừa nhận điểm tốt đẹp nơi "kẻ đào mỏ" là....em vui vẻ cho đi nhiều hơn là nhận lại. Em biết không, việc đó không dễ dàng chút nào đối với anh.

- oh, Vin.... - Nhã thốt lên trong sự xúc động dâng tràn....

- Anh chỉ muốn giúp em , dù cho ấn tượng xấu về em vẫn chưa tan biến hết trong anh. David vẫn đang điều tra về em , nhưng anh biết chắc 1 điều là anh phải bên em.... để lo cho mẹ. Anh đã suy nghĩ mấy ngày liền để tìm ra cách nào đó giúp em và mẹ mà em không hề nghi ngờ hay bị mặc cảm. Vì anh biết khi hết hợp đồng , sự tự trọng trong em sẽ không để em ở bên anh....rồi em sẽ trở lại cuộc sống của em. Khi đó, cầm tấm check trên tay , đối với em sẽ là 1 nỗi đau , 1 điều tủi nhục cho dù chính em quyết định để có nó. Và anh đã đúng , em thà bán đi vật kỷ niệm đáng giá nhất của mẹ và em là bộ nữ trang của người vợ quá cố của Ethan , chứ em sẽ không xài đến tờ chi phiếu đó. Có 1 điều là em đã bán trước ngày mẹ mất mà không hề biết là hội thiện nguyện "Vì yêu " đã trả xong tất cả.

- Sao anh lại đặt tên là "vì yêu "? - Nhã dụi dụi mặt vào lồng ngực ấm áp rộng lớn của anh...

- Anh muốn làm 1 điều gì đó vì em và cho em. Thế nên , anh đặt tên là "vì yêu ". Vì yêu mà

em đồng ý hy sinh cho gia đình. Và anh vì yêu nên cũng đã mở trái tim mình chia sẻ với người khác. Lúc đó, anh còn nghĩ..... anh sẽ cảm hóa được kẻ đào mỏ như em. thế mà không ngờ , em đã mở mắt cho anh thấy...em còn tốt đẹp hơn anh nghĩ rất nhiều khi Ethan nói chuyện với anh. Do đó, sẽ không ai xứng đáng hơn em để được chọn vào vị trí hội trưởng của "vì yêu".

- Thế sao anh không cho em biết là em đang có chức cao như thế? - Nhã cười trêu Vín
- Anh tính là khi em và Vín cưới nhau, anh sẽ cho em biết như 1 món quà cưới...
- A! Thì ra là cũng có người mong em cưới người khác nhĩ....
- Ai nói đó , em chỉ cưới anh thôi. Vì anh hiền lành bị em lấy mất con tim rồi còn gì....

Vín nhìn Nhã tha thiết , cầm tay trao cho nàng món quà thứ 2.....Một bộ nữ trang bằng hồng ngọc và kim cương tinh xảo

- Oh my gosh !Look at it....Đẹp tuyệt vời....đẹp quá anh à.....A mà đây có phải là phần thưởng bonus thêm cho em. Vì em ngoan và yêu anh nhất không?- Nhã lém lỉnh hỏi

- Phải , nữ hoàng của anh

- Không, em không phải là nữ hoàng. Em là kẻ đào mỏ. Be careful with me , honey - Nhã nheo nheo mắt. Vín ôm xiết Nhã vào lòng mà nói :

- Anh sẽ dâng tặng em tất cả đế chế, quyền lực, sự nghiệp của anh , kẻ đào mỏ đáng yêu à. Nhưng với 1 điều kiện , phải ở bên anh suốt đời và sinh cho anh những đứa con..

- hum.... một bản hợp đồng suốt đời sao. Anh đang dụ dỗ em hử. Nhưng thôi...em dễ dụ....ký hợp đồng với anh đó....

Nàng ngã vào anh. Vín vòng tay ôm nàng che chở vuốt ve..Cả 2 cùng ngã xuống chiếc ghế bành to bên bếp sưởi ấm cúng.....Lửa cháy bập bùng....như hòa cùng âm thanh hơi thở cuồng nhiệt của 2 tâm hồn. Mắt trao mắt , môi trao môi dài bất tận.....

And they live happily after ever

<http://www.youtube.com/watch?v=SnYESenjoGY&feature=related>

I swear by the moon and the stars in the sky
and I swear like the shadow that's by your side

I see the questions in your eyes
I know what's weighing on your mind
You can be sure I know my part
Cause I stand beside you through the years
You'll only cry those happy tears
And though I make mistakes
I'll never break your heart

Chorus

And I swear by the moon
And the stars in the sky I'll be there

I swear like the shadow that's by your side I'll be there
For better or worse
Till death do us part
I'll love you with every beat of my heart
And I swear

I'll give you every thing I can
I'll build your dreams with these two hands
We'll hang some memories on the wall
And when (and when) just the two of us are there
You won't have to ask if I still care
Cause as the time turns the page
My love won't age at all

And I swear (I swear) by the moon
And the stars in the sky I'll be there (I'll be there)
I swear (and I swear) like the shadow that's by your side
I'll be there (I'll be there)

For better or worse
Till death do us part
I'll love you with every beat of my heart
And I swear

And I swear (I swear) by the moon
And the stars in the sky I'll be there (I'll be there)
I swear (and I swear) like the shadow that's by your side
I'll be there (I'll be there)

For better or worse (better or worse)
Till death do us part I'll love you
With every single beat of my heart
I swear I swear I swear
THE END